

உ

தச்சைச்

சீலேடை வெண்பா

க. கணபதிப்பிள்ளை

T
894.811.17
KAN

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகம் பேராதனை

இரவல் பெறுவோருக்கு அறிவித்தல்

இந்நூல் பல்கலைக்கழக நூலகத்தினது உடைமை. நூலக இரவல் விதிகளுக்குப் புறம்பாக, இதனை இசைவாணையின்றி வைத்திருத்தல் பாரதூரமான குற்றமாகும். நூலகக் கையேட்டிலுள்ள இரவல் பெறுவதற்கான நியதிகளையும், சட்டங்களையும் செவ்வனே பின்பற்றுமாறு இரவல் பெறுவோர் கேட்கப்படுகின்றனர்.

நூல்களை துப்புரவாகவும், ஒற்றைகளை மடிக்காலலும் பென்சிலால் வரையாமலும், மற்றும் முறைகளில் குறியீடுகள் செய்யாமலும் வைத்துக்கொள்ளுமாறு தயவாகக் கேட்கிறோம். திருப்பித்தரும் நூல்களின் நிலைமைக்கு வாசகர்களே பொறுப்பு. ஆதலினால், இரவல் பெற முன்னர், நூலில் உள்ள ஊறுகளை அவர்கள் முகப்புமேசையிலுள்ள நூலகத் துணைவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டிவிட வேண்டும்.

337253

தச்சைச்
சிலேடை வெண்பா

337253

நூலாசிரியர்:
கரவை, திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை

337253

உரையாசிரியர்:
கரவை, திரு. வ. சிவராஜசிங்கம் B. A. (Hons. in Eng.)
[அரசு கரும மொழித்திணைக்களப் பொறுப்பதிகாரி.]

முதற்பதிப்பு:

பிங்கள ஆண்டு ஆளித் திங்கள் 12ஆம் நாள்.

[26-6-77]

வெளியீடு:

தச்சை ஆதினம்,

கரவை.

அச்சுப்பதிவு:

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்,

213, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உரிமைபதிவு]

1977

[விலை: 5-00

உ

சிவமயம்

அணிந்துரை

தமிழ்ப் புலமைக்கு மிக மிக முக்கியமானது சொல்விற்பத்தி. சுன்னாகம் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள் சொல்விற்பத்தியில் தமது காலத்தில் தமிழுலகில் தமக்கிணையில்லாதவர்கள். அவர்கள் கற்பிக்கும் கருவிநூல்களில் மிகப் பிரசித்தமானது கலைசைச் சிலேடை வெண்பா; சிவஞானமுனிவரின் மாணவர் இயற்றியது.

தச்சைச் சிலேடை வெண்பாவில் கலைசைச் சிலேடையின் சாயலும், அருமையான அதன் உரையில் பரிமேலழகரின் நிழலும் காட்சி அளிக்கின்றன.

நூலும் உரையும் ஜனநாயக உலகை மறக்கச் செய்து “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்று” என்ற தொல்காப்பியத்தை நினைவுபடுத்தி, பழைய தமிழ் உலகில் சஞ்சரிக்க வைப்பது பாராட்டியமையாது.

தச்சை எனமருவிய தச்சந்தோப்பைத் தாங்கிப் பொலியும் கரவை, அங்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளும் சிந்தாமணிப் பெருமான் திருவருளால் கல்வி செல்வங்களால் நிறைவுபெற்று

மலர, தச்சைப்பதியும் மகா புனித ஸ்தலங்களின் வரிசையில் வைத்தெண்ணப்பட வேண்டிய தொன்று என்பதை உரையோடு கூடிய தச்சைச் சிலேடை ஸ்திரப்படுத்தி விட்டது.

கரவையில் தோன்றி வளர்கின்ற சகோதர முறை பூண்ட இருவர், இந்நிகழ்காலத்தில் நம்கண்காண இந் நூலையும் உரையையும் உதவியிருப்பது பழைய யாழ்ப்பாணம் இன்னமும் உயிர் வாழ்கின்றதே என்ற வியப்புக்குரியதாய் இறுமாப்பை உண்டாக்குகின்றது.

இவ்வாற்றால்,

நூலாசிரியர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் “சிலேடைக் கவிரத்தினம்” என்ற சிறப்புப் பெயரையும், உரையாசிரியர் திரு. வ. சிவராஜசிங்கம் அவர்களுக்கு “உரைவிற்பன்னர்” என்ற சிறப்புப் பெயரையும் வழங்கி வாழ்த்துவோமாக.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்,
20-4-77.

வித்துவான்

திரு. க. நடராஜா அவர்கள் M. A.; B. O. L.

சொல்லியவை

திருவிளங்க வருள்தச்சை திகழ்சிந்தா
மணித்தேவ தேவனார்க்குப்
பொருளிரண்டு தரவினிய புதுவெண்பா
மாலையொன்று புனைந்து தந்தான்
கருவிமழை யெனக்கொடுக்கும் கந்தைய
னொருமைந்தன் கரவைவாசன்
பொருவரிய தமிழறிஞர் போற்றுமுயர்
கணபதிப்பிள் னைப்பா வேந்தே.

சொன்னயமும் பொருணயமும் குதிகொள்ளு
மந்நூலின் சுவையை மாந்தக்
கன்னலினும் இனியதமிழ்க் கவிபொழியும்
அதுலகவி கலைஞன் மாணி
மன்னரசு கருமமொழி மாண்களத்து
மலருபொறுப் பதிகாரத்தோன்
தன்னிகரில் சிவராச சிங்கமெழில்
தமிழுரையைத் தந்தான் மன்னே.

கரவை, திரு. வே. செல்லையா ஆசிரியர்

அவர்கள் வழங்கியவை

விருத்தம்

இலக்கியங்கள் இலக்கணங்கள் இசை நுணுக்கம் பதப்பயிற்சி
 இவைநன் காய்ந்து
 நலத்தகுநற் சிலேடையணி நனிசிறக்கத் தச்சைவெண்பா
 நவின்று நின்றான்
 கலைக்குரிசில் கோவைகொளும் கரவையிலவே ளாண்குலத்துக்
 கவின் மேலோங்கச்
 சொலற்கெழுநந் கவிமணியாங் கணபதிப்பிள்ளைப்பெயர்கொள்
 சுகுணன் தானே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சிந்தா மணிக்கணி தச்சைச் சிலேடை சிறந்திலங்க
 நந்தா வுரைநவின் றுன்கலை மாணிநன் நாவலவன்
 கந்தாகச் செந்தமிழ் காக்கும் மொழித் திணைக் காந்தலைவன்
 சிந்தாக் கரவைச் சிவராச சிங்கச் செழுஞ் செம்மலே.

கரவையூர்

திரு. வீ. வேலுப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள்

வழங்கியவை

விருத்தம்

கரவைக்கோர் அருட்டலமாப் பொலிந்து பூக்கும்
கவின்மலரு தச்சந்தோப் பதனில் மேவும்
அரவிந்தக் கரச்சிந்தா மணியாந் தேவை
அணிபெறுநற் பாடல்பெறுந் தலைவனாக்கிக்
கரந்தொட்டுத் தொடைத் தச்சைச்சிலேடை வெண்பாக்
கழலிணைக்கே சாத்தினான் கரவையூரான்
வரமிக்க கவிமணியாய் விளங்கி நிற்கும்
மகிழ்கணப திப்பிள்ளைக் கலைஞரேறே.

செய்யபுகு மேந்திவெண்பா வதினும்மிக்க
திருத்தச்சைச் சிலேடைவெண்பாப் பொருளைநாடித்
துய்யதா முரைகண்ட தோன்ற லானேன்
சொல்லவரு மிலக்கியவி லக்க ணங்காண்
மெய்மையார் கடல்முழ்கி யெழுந்த மேகம்
வித்தகமார் சித்தாந்தச் செம்ம லானேன்
செய்யசீர்க் கலைநிதியாம் கரவை யூரிற்
சிவராச சிங்கமெனும் உரைஞ ரேறே.

உரையாசிரியர் முன்னுரை

தச்சைச் சிலேடை வெண்பா என்பது தச்சையில் எழுந்தருளிய விநாயகப்பெருமானைத் துதிக்கும் சிலேடை வெண்பாக்களாலாகிய நூல் என விரியும். மூன்று சொல் இரண்டு சந்தி பெற்று வந்தமையின் இது பன்மொழித் தொடரின் கண் நின்ற அன்மொழித் தொகை என்க. தச்சந்தோப்பு, தச்சை என மருவியது. ஈழத்தின் வடபாலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் கரவெட்டி என்னும் சிற்றூரில் பொலிந்து விளங்குவது தச்சந்தோப்பு. முழுவதும் கருங்கல்லினால் இயன்ற கட்டடத்திருப்பணியோடு வானளாவிய கோபுரத்தையும் தாங்கிப்பொலிவது இத்தலத்துச் சிறப்புக்களுள் ஒன்று. அன்றியும், சிறந்த நித்திய நைமித்திகபூசைகளோடு, அவற்றுடன் இணைந்த பல்வேறு யாகங்களையும் பெற்றுப் பொலிவதும், ஆண்டுதோறும் திருவிழாக்காலங்களில் தமிழ்நாட்டறிஞர்களை வரவழைத்துச் சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி மக்களிடையே, சமய அறிவு, தமிழறிவு என்பவற்றை விருத்தியடையச் செய்வதும் இத்தலத்தின் பிற சிறப்புக்களாகும். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் திருநாமம் சிந்தாமணி விநாயகர் என்ப. அப்பெருமான் மீது கொண்டிருந்த பக்திமேம்பாடும் தச்சை அடியவர்களது வேண்டுகோளும் பிடர் பிடித்துந்த, ஆசிரியப் பெருந்தகை திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் மலர்ந்ததே தச்சைச் சிலேடை வெண்பா.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலுள்ள நால்வடிவங்களைத் தொண்ணூற்றூறு வகுத்துள்ளனர் பண்டைய தமிழறிஞர். அவற்றுள் ஒருசில, சொற்றொடர் நிலை வகையன. பல பொருட்டொடர் நிலை வகையன, பல்சந்தமலை, அந்தாதி, கலம்பகம் ஆதியன சொற்றொடர் நிலை வகைகள். பொருளால் தொடர்புபட்டு விளங்கும்

வரலாற்று முறையிலமைந்த கம்பராமாயணம், சிந்தாமணி ஆதியனவும் பிறவும் பொருட்டொடர் நிலையின. இவற்றுள் சிலேடை வெண்பா சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுள் வகையைச் சார்ந்தது. இதன் தோற்றம், பண்டைய நாள்களில் விளங்கிய ஊர் நேரிசை, ஊர் இன்னிசை, ஊர் வெண்பாக்களின் வழிப்பட்டதாகலாம். பாட்டுடைத் தலைவனது ஊர்ப்பெயர் தழுவி ஐம்பது, எழுபது, தொண்ணூறு என்னும் எண்ணுத் தொகைகளில் நேரிசை வெண்பாவால் புணையப்படுவது ஊர் நேரிசை வெண்பா எனப்படும். இவ்வாறே, இன்னிசை வெண்பாவால் தலைவன் ஊரைப்பாடுவது ஊர் இன்னிசை வெண்பாவாகும். ஓர் ஊரைக்குறித்து, பத்து நேரிசை வெண்பாக்களாற் சிறப்பித்துப் பாடுவது ஊர் வெண்பா. இவை இலக்கண விளக்கப்பாட்டியற்கருத்துக்கள். இத்தகைய அமைப்புக்களை, திருவாசகத்தில் திருத்தசாங்கப்பகுதியில் இறைவனது நாடு, ஊர், ஆறு, மலை என்னும் வடிவங்களிலும், மூவர் முதலிகளது அதிகமான தலப்பதிகங்களிலும் நாம் பரக்கக் காணலாம்.

இனி, சிலேடை என்பது ஒருவகைப் பொருள் அணியாகும். 'சிலேஷா' என்னும் வடமொழிச்சொல், தமிழில் தழுவுதல் என்னும் பொருள்தரும். அதனால், அதனை இரட்டுற மொழிதல் என்பர் பண்டைய தமிழறிஞர். ஒரு சொல்லை அல்லது ஒரு சொற்றொடரை இருபொருள் அல்லது இரண்டிறந்த பொருள் அமைய வைத்துப்பாடுவது சிலேடையணி என்க. அதுவும் செம்மொழிச் சிலேடை, பிரிமொழிச் சிலேடை என இருவகைப்படும். ஒரு சொல் இயல்பாக நின்று ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளுணர்த்துவது செம்மொழியாகும். அதுவும் ஒரு வினை, பலவினை, முரண்வினை, நியமம், நியமவிலக்கு, விஃராதம், அவிஃராதம் என எழுவகையது. ஒரு சொற்றொடரைப் பிரித்துக் கூட்டும் வகையால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்காட்டி நிற்பது பிரிமொழியாகும். இவற்றுள் இந்நூலாசிரியர் எடுத்தாண்டது பிரிமொழிச் சிலேடை.

தலம்பற்றிய சிலேடை வெண்பாப் பிரபந்தங்களில் வெண்பாவின் முதல் இரண்டடிகளில் தலச்சிறப்பும், பின் இரண்டடிகளில் தலநாயகர் மாண்பும் துலங்கப்பாடுவது கவிஞர் மரபாகும். தலத்தின் பெயர் இரண்டாம் அடியில் மூன்றாம் சீரில் அமைந்து நிற்க, ஏனைய சீர்களில் சிலேடை என்னும் பொருளணியும் பின்னிரண்டடிகளில் முதல் இரண்டு சீர்களிலும் யமகம் அல்லது மடக்கு என்னும் சொல்லணியும் அமைத்துப்பாடுவதே சிலேடை வெண்பாவின் இலக்கணம் என்க.

தமிழ் மொழியிற் காணப்படும் சிலேடைவெண்பாப் பிரபந்தங்களுள் அழகிய மணவாளதாசர் என்னும் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் இயற்றிய திருவேங்கடத்தந்தாதியில் இடம் பெறும் ஐம்பது சிலேடை வெண்பாக்களே காலத்தால் முற்பட்டவை எனலாம். அவை கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. ஆயினும், தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியத்தம் பிரான் இயற்றிய கலைசைச் சிலேடை வெண்பாவே இதுவரை பலராலும் போற்றிப் படிக்கப்படுவது. இந்நூலை அடுத்துத் தோன்றியவை அருணைச்சிலேடை வெண்பா, சிங்கைச்சிலேடை வெண்பா, நெல்லைச்சிலேடை வெண்பா, திருக்கழுக்குன்றச்சிலேடை வெண்பா என்பன இவை தமிழ்நாட்டில் எழுந்தவை. நாவலர் அவர்களுக்குக் குருவாயமைந்த சேனாதிராச முதலியார் இயற்றிய நல்லை வெண்பா, முருகேச பண்டிதர் ஆக்கிய மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா, பேரம்பலப்புலவர் செய்த வண்ணைச்சிலேடை வெண்பா, சோமசுந்தரப்புலவர் புனைந்த கதிரைச்சிலேடை வெண்பா என்பன ஈழத்திருநாட்டில் மலர்ந்தவை.

இந்த வகையில் தச்சைச்சிலேடை வெண்பா என்னும் இந்நூல், சிறந்த சொல்லாட்சியும் பொருள்நுட்பமும் ஆற்றொழுக்கன்ன ஓசை அமைதியும் கொண்டு ஏனையசிலேடை வெண்பாக்களோடு வைத்து எண்ணத்தக்கதாய், ஒரோஇடங்களில் அவற்றையும் விஞ்சும்சிறப்புக்களையும் உடையதாய்த் திகழ்வதை இலக்கிய உலகம்

கண்டு கொள்ளும். பிரபந்தகாலம் என இலக்கிய வரலாற்றில் குறிக்கப்படும் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய நூல்களிற் காணப்படும் அதீத கற்பனைகளெனப்படும் உயர்வு நவீற்சியும் கடுஞ்சொற்பிரயோகமும் அந்நூல்களின் அழகினைக் குறைக்கும் பணியையே புரிந்து நின்றன எனலாம். மேலும், அவற்றுள் நூல் எழுந்த இடத்துக்குப் பொருத்தமற்ற இயற்கை வருணனைகளும் பிறவும் நூலை எவ்வாற்றினும் அழகு செய்யுமாறில்லை. இத்தகைய குறைபாடுகளின் றிப் பொலிவது தச்சைச்சிலேடை வெண்பா.

தச்சந்தோப்பு என்னும் தலை மருத வளத்தாற் பொலிவது. இங்குக் காணப்படும் செந்நெற் கழனிகளும் அவற்றின் நடுவில் மலர்ந்திருக்கும் தாமரைத்தடாகமும் அதில் நீராடி மகிழும் இளமங்கையர் செயல்களும் இன்றோரன்ன பிறகாட்சிகளுமே நூலாசிரியரின் சிலேடையாக்கத்துக்குப் பொருள்களாயமைந்துள்ளன. பாடல்கள் பெரும்பாலும் தன்மை நவீற்சியில் அமைந்தனவாய் இடையிடையே பொருத்தமான கற்பனை வளங்களோடு தற்குறிப்பேற்றம், உவமை, உருவகம், என்பவற்றைத்தாங்கிப்பொவியும் சொல்லோவியங்களாய்த் திகழ்கின்றன. ஏனைய சிலேடை வெண்பாக்களில் அதிகம் இடம் பெறாத மும்மொழிச்சிலேடை, நான்மொழிச்சிலேடைகளை இந்நூல் பெற்றிருப்பது ஆசிரியரின் பன்நூற் பயிற்சியாற் கைவந்த சொல்வளத்தையும் இயல்பாக அமைந்த கவிதா சாமர்த்தியத்தையும் காட்டி நிற்கின்றது. இக்காலத்தில் இத்தகையதோர் நூல் தோன்றியிருப்பது இறும்பூது எய்துவதற்குரியதாகும். இவ்வியத்தகு நூலை, கரவைத் தச்சந்தோப்பு, சிந்தாமணிப் பெருமானுக்கு நறுந்தொடையலாகச் சாத்தி மகிழுகின்றார் நூலாசிரியர். அவர் செய்த பேறு பெரியது.

கீழ்கரவை
26-6-77.

வ. சிவராஜசிங்கம்.

தச்சைச் சிலேடை வெண்பா

காப்பு

காமர் கயற்கண்ணூர் கானத் திதழ்விரித்துத்
தாமரைப்பெண் ணீர்குளிக்குந் தச்சைமலர் — தேமலரும்
பூம்பாடல் பூக்குமென்றன் புந்தியிற்சிந் தாமணியார்
பூம்போ தகமலரும் போது.

பதவுரை: காமர் கயல் கண்ணூர் கானத்து -
அழகிய கயல் விழியாரது இசையினால், தாமரை
பெண்-தாமரை என்னும் பெண், இதழ் விரித்து-
இதழ்களை மலரச் செய்து, நீர் குளிக்கும்-நீரிலே
குளிக்கின்ற, தச்சை மலர் - தச்சைப் பதியில்
விளங்கும், தேமலரும் பூ பாடல்-தெய்வமாகிய
விநாயகப் பெருமான் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய
பாடல்கள், சிந்தாமணியார் பூ போது - சிந்தா
மணிப் பெருமானது நிறம் விளங்கும் மலர்களா
கிய இரண்டு பாதங்களும், அகம் மலரும்
போது-அடியேனது உள்ளத்தில் மலர்ந்திருக்கும்
பொழுதில், என் தன் புந்தியில்-எனது நெஞ்சத்
தில், பூக்கும்-தோன்றிமலரும். என்றவாறு.

குறிப்பு: காப்பு - காத்தல்; அஃது ஆகுபெயராய்
முதற்கண் வணக்கத்தையும், பின்னர் செய்யுளையும்
உணர்த்திற்று, வணக்கம் இரண்டு வகைப்படும். அவை
வழிபடு தெய்வ வணக்கம், ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்
கம் என்பன. இந்நூல் விநாயகப் பெருமாளையே போற்
றுதலால் இவ்வணக்கம் ஏற்புடைக் கடவுள் வணக்கம்
என்க. சைவ நெறியினர் யாதாயினும் ஒரு நூல் செய்

யத் தொடங்கும்போது, அது முட்டின்றி நிறைவேறுவதற்கு முதற்கண் விநாயக வணக்கம் கூறுதல் மரபாதலின், இவ்வணக்கம் வழிபடு கடவுள் வணக்கமுமாம்.

காமர்-அழகு, கயற்கண்ணியர் கானம் இசைக்கின்றனர்; அதனால், தாமரைப் பெண்டிரும் இதழ் விரித்து முகமலர்கின்றனர். அவ்வேளையில், அரிவையர்தம் கயற்கண்களுக்குத் தாம் உவமையில் தாழ்ந்தமை குறித்து, மாணம் தாங்காது தாமரைகள் யாவும் நீரில் மூழ்கிக் குளிக்கின்றன என்பது ஆசிரியரது தற்குறிப்பேற்றம். இத்தலத்து விநாயகர், சிந்தாமணி விநாயகர் என்பதாம். பூம்போது ஒப்புமையால் அவர்தம் திருவடிகளை உணர்த்திற்று. கவிகள், பூம்போது அகமலரும்போது புந்தியில் பூக்கும் என வினைமுடிபுகொள்க.

அந்திக் கமலக்கை ஆர்தலைப்புன் றுயடியேன்
புந்திக் கமலப் பொகுட்டாகும்—தந்தையளி
சிந்தா மணியாரஞ் சேர்குளத்துப் போதகமாம்
சிந்தா மணியாரஞ் சேர்பு.

பதவுரை: தந்தை அளி சிந்தா-தந்தைக்குரிய கருணையைச் சொரிகின்ற, மணி ஆரம் சேர்குளத்து-அழகிய முத்தோடை இணைந்த திருநுதலினைக் கொண்டுள்ள, போதகம் ஆம் சிந்தாமணியார்-யானைக் கன்றாகிய சிந்தாமணி விநாயகரது, அம் சேர்பு-அழகிய வாழ்பதி, அந்தி கமலம்-கை-கூப்பிய தாமரைகளாகிய கைகள், ஆர்தலை புல் நாய் அடியேன் - பொருந்துகின்ற சிரசினையுடைய அற்ப நாயாகிய அடியேனது, புந்தி கமலம் பொகுட்டு ஆகும்-நெஞ்சத்தாமரையின் பொகுட்டாகும். ஏ—று.

குறிப்பு: அந்திக்கமலம் - அந்திக் காலத்துக் கமலம். அஃது ஈண்டுக் கூப்பிய கரங்களைக் குறித்தது. பொகுட்டு-தாமரைக் கொட்டை, அஃது இறைவன் எழுந்தருளுவதற்குப் பீடம் என்க. சிந்தா-செய்யா என்னும் வாய்பாட்டால் முடிந்தது. ஆரம்-முத்து. அன்றி மாலை யுமாம் ஈண்டு களிற்றின் நெற்றியிற் பொலிந்து விளங்கும் ஓடை என்னும் அணியை அது குறித்தது.

கோணேசர்

சம்பந்தர் நெஞ்சந் தழைத்ததிருக் கோணமலைக்
கொம்ப ணைந்தார் தண்பதத்திற் கூடுமே — அம்புயக்கண்
பச்சைப் பெருமாள் பவமுண்ட நால்வாயர்
தச்சைப் பெருமான் றமிழ்.

பதவுரை: அம்புயம் கண் - தாமரைபோலும் கண்களைக் கொண்டுள்ள, பச்சைப் பெருமாள்-பசியவண்ணத்தினரான திருமாலது, பவம் உண்ட - தீவினையை விழுங்கிய, நால்வாயர் - தொங்குகின்ற திருவாயினையுடையவரும், தச்சை பெருமான் - தச்சையில் எழுந்தருளிய இறைவருமாகிய விநாயகரது, தமிழ் - தமிழாம் சிலேடை வெண்பாவானது, சம்பந்தர் நெஞ்சம் தழைத்த-திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது உள்ளத்தில் செழிப்புற்றிருந்த, திருக்கோணமலை கொம்பு அணைந்தார் - திருக்கோணேசுவரக் குன்றத்தில் எழுந்தருளிய பூங்கொம்பு போன்ற மாதுமையாரைத் தழுவிய கோணேசுவரப் பெருமானது, தன் பதத்தில் கூடும் - தண்ணிய திருவடிகளின் மலர்வினால் நிறைவுறும். ஏ — று.

குறிப்பு: சம்பந்தர் நெஞ்சம் தழைத்த கொம்பு - உமையம்மையார். சம்பந்தபிள்ளையாருக்குத் தமது ஞானப்பாலைக் கொடுத்த தாய்மை அன்புக்குரியவர் உமையம்மையார். தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் நீருள் மூழ்கியபோது அவரைக் காணாது கலங்கிய பிள்ளையார் முதற்கண் அழைத்ததும் அம்மையாராகிய உமாதேவியாரையேயாகும். அந்த நன்றிக் கடனில் முகிழ்த்த பிள்ளையார் 'தோடுடைய' என்னுந் தொடரால், உமாதேவியாரையே முதற்கண் சிந்திக்கின்றார். இக்கருத்தை விளக்கவே 'சம்பந்தர் நெஞ்சம் தழைத்த கொம்பு' என்றார் ஆசிரியர். பதத்திற்கூடும் - மூன்றனுருபு தொக்கது. தனயன் புகழ்பாட, தந்தை பதத்தை வேண்டுகின்றார் ஆசிரியர். பதத்திற்கூடுதல் - பாதநினைப்பினால் நிறைவுறுதல் என்க. பச்சைப்பெருமாள் - திருமால், பாற்கடல் கடைந்தபோது அங்கெழுந்துவந்தபெருநஞ்சினால் உடல் கறுத்தமையின் 'பச்சைப்பெருமாள்' ஆயினார் திருமால் குருட்டுப் பாம்பாகும்படி உமையம்மையார் சபித்த சாபமே இங்கு 'பெருமாள் பவம்' என்க. அதனைப் போக்கியவர் விநாயகர். பெருமாள் பவம் மிக்கிருந்தமையால் அதனை உண்ண விநாயகருக்கு ஒருவாய் போதவில்லை என்பதையும் அதற்கு நான்குவாய்கள் வேண்டப்பட்டன என்பதையும் குறிக்க 'நால்வாயர்' எனச் சாதுரியமாகக் கூறினார் ஆசிரியர். நால்வாய் - தொங்குகின்றவாய், அதனை உடையது யானை. விநாயகப்பெருமானும் யானையின் திருவுருவைப் பொருந்தியிருத்தலால் அவர் நால்வாயர் ஆயினார். தமிழ் - ஆகுபெயர். அது முதற்கண் சிலேடை வெண்பாவையும் பின்னர் நூலையும் குறித்துவந்தது. பெருமாள் பவம் உண்ட பெருமான் அடியேன் இடர்களையும் போக்கியருளுவர் என்பது ஆசிரியரது மறைவான வேண்டுகோள். தழைத்தல் - அருள் செழித்தல், கொம்பு-பூங்கொம்பு, அஃது உவமையாகுபெயர். கொம்பணைந்த வடிவம் - அம்மை அப்பர் வடிவம். அணைந்தார்-வினைப்பெயர், கூடுதல்-நிறைவுபெறுதல், தமிழ், அணைந்தார் பதத்திற்கூடும் என வினைமுடிபு கொள்க.

செந்திற்பிள்ளை

செந்தூர்க் கடலுஞ் சிறுபாணி கொட்டச் சிறு குறப்பெண்
வந்தாடல் காண மாமயி லால மலர்முகத்தே
சிந்தூர வேர்வைச் சிறுமுத் தரும்பச் சிறந்தநடந்
தந்தா ரகத்தில் தழைத்தது தச்சையர் தண்டமிழே.

பதவுரை: செந்தூர் கடலும் - திருச்செந்தூர்த் தலத்தோடிணைந்த கடல்அலையும், சிறுபாணி கொட்ட - சிறிய தாளத்தின் ஓசையைத் தோற்றுவிக்க, சிறு குறப்பெண் வந்து - சின்ன வளாகிய குறவள்ளியும் வெளியில் வந்து, ஆடல் காண - குழந்தை முருகனது நடனத்தைக் காண, மா மயில் ஆல - பெருமைக்குரிய மயிலும் மகிழ்வினாள் ஒலிசெய்ய, மலர் முகத்து - தாமரை மலர் போலும் திருமுகத்தில், சிந்தூரம் வேர்வை-சிந்தூர சந்தனத்தினின்றும் தோன்றிய வியர்வைத் துளிகளாகிய, சிறு முத்து அரும்ப - சிறிய முத்துக்கள் அரும்பிநிற்க, சிறந்த நடம் தந்தார் அகத்தில் - உயர்ந்த பிரபஞ்ச நடனத்தை நமக்கு வழங்கியவராகிய முருகப்பெருமானது நெஞ்சத்தில், தச்சையர் தண் தமிழ் தழைத்தது - தச்சை விநாயகரது தண்ணிய தமிழாகிய சிலேடை வெண்பாவானது செழித்து வளர்ந்துள்ளது. எ - று.

குறிப்பு: பாணி-தாளம், கடல்-ஆகுபெயராய் அதன் அலைகளை உணர்த்திற்று. அஃறிணைக் கடலும் தாளம் இட்டு நின்றல், முருகனது நடத்தின் உயர்வைக் குறித்தது. குறப்பெண் சிறுமியாதலின் நடனம் காண்பதில் அவளுக்கு ஆவல் உண்டு என்கிறார் ஆசிரியர். மாமயில்-

பெருமை உடைய மயில் அப்பெருமை முருகனைச் சமத்தலால் வந்ததென்க. சிறந்தநடம்-அண்டவெளிக் கூத்து. முருகன் அருளால் இந்நூல் முட்டின்றி நிறைவுறும் என்னும் துணிவுபற்றி "தழைத்தது" என இறந்த காலத்தாற் கூறிஞர் ஆசிரியர், இது காலவழுவமைதி.

அவையடக்கம்

குற்றமில் காட்சிக் குழவியர்தம் முன்றில் தொறும்
சிறறில் புனைந்து தினைப்பதொக்கும்—முற்றும்
அளிமலருந் தச்சை யருந்தமிழை ஞானத்
தெளிவில் லேன் தீட்டுஞ் செயல்.

பதவுரை: முற்றும் அளிமலரும் - முதிர்ந்த கருணையானது விளங்குகின்ற, தச்சை அருமை தமிழை-தச்சை விநாயகரது அரிய தமிழாகிய சிலேடை வெண்பா என்னும் நூலை, ஞானம் தெளிவு இல்லேன் - அறிவில் தெளிவு இல்லாத வனாகிய அடியேன், தீட்டும் செயல் - எழுதும் செயலானது, குற்றம் இல்காட்சி குழவியர்-களங்கம் இல்லாத தோற்றத்தினை உடைய சிறுர்கள், தம் முன்றில் தொறும்-தங்கள் முற்றங்கள் தோறும், சிறறில் புனைந்து தினைப்பது ஒக்கும்-மணல் வீடுகளை ஆக்கி மகிழ்வதை நிகர்க்கும். எ-று.

குறிப்பு: முற்றும்-முழுவதும் என்னும் பொருளையும் தரும், தச்சை-இடவாகுபெயர், தினைத்தல்-பெருமகிழ்ச்சியுறுதல், அஃது இங்கு அறிவின்மையால் தோன்றிய தினைப்பு என்க. குழவியர், குற்றமில் காட்சியராதலின் பிறர் தஞ் செயல் கண்டு எள்ளி நகையாடுவர் என்பதையும் உளத்திற் கொள்ளாது முற்றங்களில் சிறறில் புனைந்து அகமகிழ்வர் என்க. அஃது ஆசிரியர் செயலுக்கு உவமையாயிற்று.

நூல்

ஏர்பூக்குந் தோகைகளு மில்விளக்காத் தோன்றிகளுந்
சார்கார்த் திகைகாட்டுந் தச்சையே — ஆர்கடுக்கை
பூக்குஞ் சரத்தார் பொறிவென்றார் நெஞ்சலவு
பூக்குஞ் சரத்தார் புகல்.

பதவுரை: ஏர் பூக்கும் தோகைகளும் - அழகு மலரும் மயிற்கூட்டங்களும், சார் கார் திகை காட்டும் - வந்தடைகின்ற மழை முகில் களது திக்குகளைக் காட்டுகின்ற, தச்சை -, இல் விளக்கா - இல்லங்களின் விளக்குகளாக, தோன்றிகளும் - காந்தள்மலர்களும், சார் கார்த் திகை காட்டும் - பக்கங்களில் கார்த்திகைத் திருநாளைக் காட்டுகின்ற, தச்சை -, ஆர் கடுக்கை பூக்கும் சரத்தார் - ஆத்திமலரும் கொன்றையும் பொலிந்து விளங்கும் மாலையை உடையவரும், பொறி வென்றார் நெஞ்சலவும் - ஐம்பொறிகளையும் வென்றாராகிய யோகியரது உள்ளத்தில் எப்போதும் நடமாடுகின்ற, பூக்குஞ்சரத்தார் புகல் - அழகிய யானைமுகத்தவரும் ஆகிய விநாயகப்பெருமானது இருப்பிடம். எ — று.

குறிப்பு: தோகை - சினையாகுபெயராய் ஆண்மயிலை உணர்த்தியது. திகை - திக்கு, இப்பொருளில் வருவதை “ திகை நான்கும் புகழ்காழிச் செல்வம் மல்கு பகல்போலும் பேரொளியான் பந்தன் ” என்னும் சம்பந்தர் தேவாரப்பகுதி வலியுறுத்தும். திகை காட்டுதல் உழவர்களுக்குக் காட்டுதலாம். உழவர்க்கு மகிழ்வுண்டாகும் என்று கருதி மயில்கள் கார்வருந்திசை நோக்கி ஆடுகின்றன என்க. கார்கண்டு மகிழ்தல்

மயில்களுக்கு இயல்பு. அதனை “கார் பெற்ற தோகையோ” என்பர் புகழேந்தியார். இவ்விளக்காத் தோன்றிகள் - இல்லின்கண் விளக்குகளைப் போலத் தோன்றும் திருகலட்சுமிகளாகிய பெண்களுமாம். அவ்வாறு பொருள் கொள்ளும்போது, சார் கார்த்திகை காட்டும் என்பதற்கு அழகிய கார்த்திகைப் பெண்களை உவமையாகக் காட்டும் எனப் பொருள்கொள்க. ஆர் - ஆத்தி, சிவபெருமானின் திருவுருவமாக விளங்குபவர் விநாயகராதலின் ஆத்தியும் கொன்றையும் அவர்க்கு மாலையாயின. புகல் - இருப்பிடம். 1

காமரப்பண் கீதத்துங் காருணியர் விதியினுள்
சாமரங்கள் பூத்துவருந் தச்சையே — சாமமொடு
பண்டிருக்கை வைத்தார் பரஞ்சுடரா னர்முகநாப்
பண்டிருக்கை வைத்தார் பதி.

பதவுரை: காமரம் பண் கீதத்தும் - சீகாமரப்பண் அமைந்த இசையிலும், சாம் மரங்கள் பூத்து வரும் - பட்டமரங்களும் மலர்ந்து வருகின்ற, தச்சை - , காருணியர் விதியினும் - அருள்வடிவினராகிய இறைவன் திருவுலாவரும் வீதிகளிலும், சாமரங்கள் பூத்து வரும் - கவரிகள் மலர்ந்து வருகின்ற, தச்சை - , பண்டு சாமம் ஒடு இருக்கை வைத்தார் - முன்னாளில் சாமவேதத்தோடு இருக்கு முதலாகிய வேதங்களையும் உலகில் வைத்தவரும், பரம்சுடர் ஆனார் - மேலாம் சேரதியானவரும், முகம் நாப்பண் - தமது திருமுகத்தின் நடுவிடத்தில், திருகை வைத்தார் - அழகிய துதிக்கையை வைத்துக்கொண்டவரும் ஆனவிநாயகப்பெருமானது, பதி - தலம். எ — று.

குறிப்பு: சீகாமரம், காமரம் எனமுதற்குறைந்து வந்தது. முன் இரவுக்காலத்தில் ஓதப்படுவது சீகாமரப்பண். எனவே, அங்குள்ளார் மாலைக்காலத்திலும் இறைவனுக்கு விழா எடுக்கின்றனர் என்க. பட்டமரங்களும் இசையில் தளிர்ந்து மலருகின்றன. அதனால், அங்குள்ளார் இசைமேம்பாடு புலனாயிற்று. இருக்கு - வேதமுமாம். "இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்" என்னுமிடத்து இருக்கு, வேதம் என்னும் பொருள் தந்தமை காண்க. பரம்-மேல், சுடர்-சூரியசந்திரர்களுமாம். ஆனார் என்னும் தன்வினையால், விநாயகர் வேறொருவரால் ஆக்கப்பட்டவர் அல்லர் என்பதும் சுவதந்திரர் என்பதும் பெறப்படும். 2

கோலமுகத் தாமரையுங் கோதறுசெந் தாமரையுங்
சாலகத்திற் பூத்தலிகொள் தச்சையே - காலங்கி
பூக்குமுத நாதர் பொலிபரிதி யார் விழியாப்
பூக்குமுத நாதர் புகல்.

பதவுரை: கோலம் முகம் தாமரையும்-அழகிய முகமாகிய தாமரை மலர்களும், சாலகத்தில் பூத்து-சாளரங்கள் தோறும் மலர்ந்து, அளிகொள்-கருணையை முகங்களிற் கொள்ளுகின்ற, தச்சை-, கோது அறும் செந்தாமரையும்-குற்றம் நீங்கிய செந்தாமரைகளும், சால் அகத்தில் பூத்து-உழவுசால்களில் மலர்ந்து, அளிகொள்-வண்டு களை அகப்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற, தச்சை-,கால் அங்கி-ஒளியைக்கக்குகின்ற அக்கினி தேவனும், பூ குமுதம் நாதர்-அழகிய குவளை மலருக்கு நாயகராகிய சந்திரனும், பொலிபரிதியார்-ஒளி பொலிகின்ற சூரியனும், விழியா பூக்கும்-திருவிழிகளாக மலருகின்ற, முதம் நாதர்-உவகையினையுடைய இறைவராகிய விநாயகப் பெருமானது, புகல் - இருப்பிடம். எ—று.

குறிப்பு: முகத்தாமரை உருவகம். சாலகம்-பலகணி அதனை இக்காலத்து 'யன்னல்' என்பர். சாளரங்களினூடாக மங்கையர்களின் அழகிய முகங்கள் தோன்றுதலையே, கோல முகத் தாமரை சாலகத்தில் பூத்ததாகக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர். "தாமரை" இரண்டும் சாதியொருமைப் பொருளில் வந்துள்ளன. முகங்கள் கருணையைக் கொள்ளுதல் அகத்தின் அழகாகும். எல்லா முகங்களும் கருணை பூத்து நின்றலால் அங்கு மறம் இல்லை என்பது பெறப்படும். வயல்களிலும் செந்தாமரை பூத்தவின் அத்தலத்தின் நீர்வளம் அதிகம் என்க. மேலும், திருமகளுக்குறைவிடம் வயல்களும் ஆகின்றன என்பதாம். குமுதநாதர்-சந்திரன், சிவரூபமே விநாயகராதலின் முச்சடர்களும் விநாயகருக்கு விழிகளாயின. முதம்-உவகை.

3

மும்மொழிச் சிலேடை

கார்நீல வாவினும் காணிலத்தும் பங்கயத்துஞ் சார்வண்டா னந்தண்டாத் தச்சையே — ஆர்சேர் தலைக்கம்பங் காட்டினார் தானையன்கூத் துக்குந் தலைக்கம்பங் காட்டினார் சார்பு.

பதவுரை: கார் நீலம் வாவினும்-கருங்கு வளைகள் பூக்கின்ற தடாகங்களிலும், சார்-அழகிய, வண்டானம் தண்டா-கொய்யடி நாரைகள் குறையாத, தச்சை-, காண் இலத்தும் - நிறைவு காணப்படும் இல்லங்களிலும், சார் வண்மை தானம் தண்டா-பல்வகைப்பட்ட வளவியதருமங்கள் குறையாத, தச்சை-, பங்கயத்தும்-தாமரைமலர்களிலும், சார் வண்டு ஆன்-வந்து சேரும் வண்டுகளால், நந்து அண்டா-சங்கினங்கள் நெருங்கமுடியாத, தச்சை-, ஆர்சேர் தலைக்கு-ஆத்திமலர் சேர்ந்த திருமுடிக்கு, அம்பு அங்கு ஆட்டினார்-நீராகிய கங்கா நதியை திருமுழுக்கு நீராக அந்தத்திருக்

கயிலையில் ஆட்டிக்கொண்டவரும், தானையன் கூத்துக்கும்-திருமால் சேனைத்தலைவனாகிய விடுவசேனனது விகடக்கூத்துக்கும், தலைகம்பம் காட்டினார்-தலையசைத்தலைக் காட்டியவருமான விநாயகப் பெருமானது, சார்பு-இடம். எ—று.

குறிப்பு: கார் - பசுமையுமாம். நீலம் - கருங்குவளை, வண்டானம்-கொய்யடிநாரை. அவை இரை தேர வாவி களுக்கு வருவனவாம். காண் நிலம் எனப்பிரித்து நிறைவு காணப்படும் நிலப்பகுதிகள் எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும். எனவே வளவிய, தானங்கள் இல்லங்களிலன்றிப் பரந்த நிலப்பரப்புக்கள் எங்கும் குறையாதிருக்கின்றன, என்பதும் பெறப்படும். சார்-வகை; வண்டு ஆன்-வண்டான்; ஆன், மூன்றும் வேற்றுமை உருபு. அது கருவிப்பொருளில் வந்தது. தாமரைகளில் தேன் மிகுந்துள்ளது. அவற்றைப் பருக வண்டுகள் மொய்க்கின்றன. அதனால், சங்கினங்களின், உறக்கம் தாமரை மலர்களில் கெடுவதாயிற்று. அம்பு-நீர்; இங்குக் குறிப்பினால் அது கங்கையை உணர்த்தியது. அங்கு-திருக்கையிலையைச் சுட்டி நின்றது; சிவன் வடிவமே கணபதி வடிவாதவின் கங்கையும் அவர்க்கு அணியாய்த் திருமுழுக்காட்டியது. விடுவசேனனது கூத்து, விகடக்கூத்தாகும். அது நிகழ்ந்தது தக்கன் வேள்வி சிதைக்கப்பட்டபோதாகும். தக்கன் யாகம் அழிக்கப்பட்டபோது, விட்டுணுவின் சக்கரத்தை வீரபத்திரர் அணிந்திருந்த கபாலமொன்று கௌவியது. திருமாலுக்காக அந்தச் சக்கரத்தைப் பெற விரும்பிய விடுவசேனன் வீரபத்திரரிடம் பிரார்த்தித்தான். அவர் "சக்கரம் நமது கையில் இல்லை. கபாலம் கௌவியது. எனவே, நீ எவ்வகையாலாயினும் அது தரப் பெற்றுக்கொள்" என்றார். விடுவசேனன் விகடக் கூத்தாடினான். அதனைக் கண்ட எல்லோரும் சிரித்தார்கள்; கபாலமும் சிரித்தது. சிரித்ததும் சக்கரம் நிலத்தில்விழ, விநாயகர் அதனை விரைந்து கவர்ந்துகொண்டு ஏதுமறியாதவர்போல்

இருந்தனர். விடுவசேனன் அது கண்டு, அவர் முன்னும்
 லிகடக்கூத்தாடி வேண்ட அவர் சக்கரத்தை அவன்
 கையிற் கொடுத்தார் என்பது புராணவரலாறு. கம்பம்-
 நடுக்கம். இங்கே கூத்தின் உயர்வுகண்டு சிரக்கம்பம்
 உண்டாகியது விநாயகருக்கு. தானையன் - சேனையை
 உடையவன். 4

ஏருருள் செய்யகத்து மேந்திழையார் பொற்குடத்துஞ்
 சாரு ருணிக்குடையுந் தச்சையே — நாரூட்டம்
 வேடந் தழைக்கவந்தார் வேட்டுவிச்சி முன், வேழ
 வேடந் தழைக்கவந்தார் வீடு.

பதவுரை: ஏர் ஊரும் செய் அகத்தும்-ஏர்க்
 கால்கள் ஊர்ந்து வருகின்ற வயல்களிடத்தும்,
 சார் ஊர் உண்-சார்ந்திருக்கும் ஊரினரால் உண்
 ணப்படும், இக்கு உடையும்-கரும்புகள் உடை
 கின்ற, தச்சை-, ஏந்து இழையார் - ஆபரணங்
 களைத் தாங்கிவருகின்ற பெண்கள், சார் ஊருணி-
 பக்கங்களில் உள்ள நீர் நிலைகளில், பொன் குட
 த்து குடையும்-பொற்குடங்களில் நீரை மொண்
 டுவரும், தச்சை-, வேள் நார் ஊட்டம் தந்து
 அழைக்க - முருகப்பெருமான் அன்பாகிய உண்
 வினை வழங்கிக் கூப்பிட, வேட்டுவிச்சி முன் வந்
 தார்-வேட்டுவப் பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகியா
 ருக்கு முன்வந்தவரும், வேழம் வேடம் தழைக்க
 வந்தார்-யானையின் திருக்கோலம் பொலிய உல
 கில் வந்தவரும் ஆகிய விநாயகரது, வீடு - இல்
 லம். எ—று.

குறிப்பு: ஏர்-கலப்பை, ஏர் ஊரும் செய்-அழகிய
 வயலுமாம். உடைதல்-இங்கு அழிக்கப்படுதல் என்னும்
 பொருளில் வந்தது. ஊருணி-ஊரால் உண்ணப்படுவது.
 அஃது இங்கு நீர் நிலைகள் என்க. பொற்குடம் - அழ

கிய குடங்களுமாம். நார்-அன்பு, ஊட்டம்-உணவு;
 “வேழ வேடம் தழைக்க” என்பதை வந்தார் என்னும்
 வினைப்பெயர் இரண்டோடும் கூட்டுக. 5

பாகுமொழிப் பூவைகளும் பைந்துணரு மாதரார்
 சாகுந் தலத்தாருந் தச்சையே—வேகுநஞ்சச்
 செந்தா மரையாரென் சிந்தைக்க னுடுபதச்
 செந்தா மரையார் தினைப்பு.

பதவுரை: பாகு மொழி பூவைகளும்-வெல்
 லப் பாகினை யொத்த மொழிகளைப் பேசுகின்ற
 நாகணவாய்ப் பறவைகளும், மாதர் ஆர்-அழகு
 நிறைந்த, சாகுந்தலத்து ஆரும் - சாகுந்தலம்
 என்னும் காப்பிய நூலோடு பொருந்தியிருக்கும்,
 தச்சை-, பசுமை துணரும்-பசிய பூங்கொத்துக்க
 ளும், மாதரார்-பெண்களது, சாகுந்தலத்து
 ஆரும் - சோர்தலையுடைய கூந்தலின்கண் தங்கி
 யிருக்கும், தச்சை-, வேகும் நஞ்சம் செந்து ஆம்-
 சுடுகின்ற நஞ்சினையுடைய பாம்பானது சேரு
 கின்ற, அரையார்-திருவரையினை உடையவரும்,
 என் சிந்தை கண்-அடியேனது உள்ளத்தின்கண்-
 ஆடும் பதம் செந்தாமரை யார்-நடஞ்செய்
 கின்ற பாதங்களாகிய செந்தாமரைகளைக்
 கொண்டுள்ள விநாயகரது, தினைப்பு-மகிழ்வுக்
 குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: பூவை - நாகணவாய், சாகுந்தலம் காளி
 தாசர் எழுதிய காப்பியம். துணர் - பூங்கொத்து
 மாதர் - அழகு, சாகுந்தலம் - செய்யுள் விகாரம்:
 சா - சோர்தல், குந்தலம் - மகளிர் கூந்தல், இது
 கொந்தளம் எனவும் வழங்கப்படும். நஞ்சச்
 செந்து - இங்குக் குறிப்பினால் நாகத்தை உணர்த்திற்று.
 பதச் செந்தாமரை - உருவகம். தினைப்பு - தொழிலாகு
 பெயராய்த் தலத்தைக் குறித்தது. 6

மாதவத்தர் நல்லுரையின் மங்கையர்தம் மாடலினல்
தாதரும் புந்திமகிழ் தச்சையே — சீதமிளிர்
சங்கத் தனத்தனார் சங்கத் தனத்தனார்
சங்கத் தனத்தனார் சார்பு.

பதவுரை: மா தவத்தர் - பெரிய தவத்தின
ரான துறவிகளது, நல்உரையின் - நன்மையான
உபதேசங்களால், நல்தாதரும் புந்திமகிழ் -
கொடைவள்ளல்களும் உளம் மகிழுகின்ற,
தச்சை -, மங்கையர் தம் ஆடலின் - இளமை
யான பெண்களும் தங்களது ஆடலின்கண்,
நல்தாது அரும்பு - நல்ல மகரந்தங்கனையுடைய
மலர் அரும்புகளை, உந்தி மகிழ் - வீசி எறிந்து
மகிழ்கின்ற, தச்சை-, சீதம் மிளிர்-தண்மை பொ
லிகின்ற, சங்கம் தனத்தனார்-சங்க நிதியை
உடைய செல்வனாகிய குபேரனுக்கும், சங்கத்து
அனத்தன்-அழகினையுடைய அன்னவாகனராகிய
பிரமாஷுக்கும், ஆர்சங்கத்தன்-அழகிய சங்கி
னையுடைய திருமாலுக்கும், அத்தனார்-தலை
வராகிய விநாயகப்பெருமானது, சார்பு-இடம்.
எ—று.

குறிப்பு: கொடைவள்ளல்கள், மாதவத்தோர் நல்
லுரை கேட்கப்புகுதலும் புந்தி மகிழ்தலும் மறுமை
இன்பம் கருதி என்க. அன்றி, ஈகையால் வரும் இன்ப
நுகர்வுக்கு அறவோர் நல்லுரைகள் காரணமாதல் கரு
தியும் என்க. ஆடலின் என்பதில் இன் சாரியை மேல்
ஏழாம் வேற்றுமையுருபு தொக்கது. உந்துதல் வீழ்த
துதலுமாம். அரும்பினை வீசியெறிதல் மங்கையர் தம்
வினையாட்டயர்வுகளில் ஒன்றென்க. தனத்தனார், அத்
தனார் என்பன அன் விசுவாமிதேவ ஆர் விசுவாமி பெற்று
வந்த உயர்வுப் பன்மைகள். அகத்தியனார் என்பது
போல.

ஏரைக் குளிர்விக்கு மேர்மதகிற் சந்நிதியில்
தாரைக்கண் னாரையுறுந் தச்சையே—காரையுற்ற
விந்தங் கெடுத்தார் விருப்பர்மெய் யாநாத
விந்தங் கெடுத்தார் விருப்பு.

பதவுரை: ஏரை குளிர்விக்கும்-உழவுத்தொழிலைக் குளிர்ச் செய்கின்ற, ஏர் மதகில்-அழகிய மதகுகளிலும், தாரைக்கண்-அங்கு விழும் நீரொழுக்கிலும், நாரை உறும்-நாரைகள் பொருந்திநிற்கும், தச்சை-, சந்நிதியில்-ஆலயங்களிலும், தாரை கண்ணார்-நீர் ஒழுகும் கண்களையுடைய அடியவர்கள், ஐயுறும் - அழகினைப் பொருந்திநிற்கும், தச்சை-, காரை உற்ற-முகிற்கூட்டங்களை முட்டி நின்ற, விந்தம் கெடுத்தார்-விந்தமலையை அழித்தவராகிய அகத்தியரது, விருப்பர்-விருப்பத்துக்குரியவரும், மெய் ஆம்-உண்மைப் பொருள்களாகிய, நாதம் விந்து-நாதம் விந்து என்னும் இருவடிவங்களையும், அங்கு எடுத்தார்-திருக்கயிலையாகிய அந்த இடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டவரும் ஆகிய விநாயகரின், விருப்பு-விருப்புக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: உழவுக்குரிய நீர், மதகுகளினூடாக வருதலின், மதகுகள் "ஏரைக்குளிர்விக்கும் மதகுகளாயின. கூர் ஆரல் இரைதேடிக் குளமுலவி வயல்வாழும் நாரைகள், மதகிலும் அதன் நீர் வீழ் இடங்களிலும் பொருந்தியுள்ளன என்பதால் அங்குள்ள நீர்வளமிகுதி புலனாயிற்று. பக்தர்களாகிய அடியவர்களுக்கு அழகு கசிந்து கண்ணீர் மல்குதலாம். அதனால், அடியவர்கள் தாரைக்கண்ணாராய் அழகுறுகின்றனர் என்க. கார் ஐயுற்ற விந்தம் எனப்பிரித்து முகிற்கூட்டங்களும் சந்தேகங்கொண்ட விந்தம் எனவும் பொருள் கொள்க. ஐயுற்றதற்குக் காரணம், விந்தம் ஏனைய மலைக

எனிலும் மிக்குயர்ந்து சூரிய சந்திரர்களின் வழிகளையும் தடுத்து நன்றமையாகும். இதன் வரலாற்றைக் கந்த புராணத்துட் காண்க. நாதவிந்து வடிவம் பிரணவ வடிவம். விருப்பு-ஆகுபெயர், அது தலத்தைக் குறித்து நின்றது. 8

சீர்த்தண் பதிகளெல்லாம் செப்பும் வளாக மெலாஞ் சார்திருவா னைக்காவார் தச்சையே—கார்மேதிப் பாசத்தார் பாசத்தார் பார்ப்பனனுக் காமலரும் பாசத்தார் பாசத்தார் பற்று.

பதவுரை: சீர் தண் பதிகள் எல்லாம்-சிறப்பும் தண்மையும் பொருந்திய திருக்கோயில்கள் எல்லாம், சார்-திருவானைக்கா ஆர்-அழகமைந்த திருவானைக்கா என்னும் சிவத்தலத்தையொத்துப் பொருந்தும், தச்சையே-, செப்பும்-விதந்து கூறப்படும், வளாகம் எல்லாம்-அயற்பக்கங்கள் எல்லாம், சார் திருவானை-வந்தடைகின்ற அழகிய முகிற் கூட்டங்களை, கா ஆர்-அங்குள்ள சோலைகள் பொருந்தும், தச்சை-, கார்மேதி பாசத்தார்-கரிய எருமையின் கண்பற்றினை உடைய கூற்றுவனது, பாசத்து-கயிற்றில், ஆர்-பொருந்தும், பார்ப்பனனுக்கு ஆ-அந்தணராகிய மார்க்கண்டேயருக்காக, மலரும்-பொலிகின்ற, பாசுஅத்தார்-ஆற்றலை உடையவராகிய சிவனின், பாசத்தார்-அன்புக்குரியவரான விநாயகரது, பற்று-பற்றுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: திருவானைக்கா என்னும் சிவத்தலம் அப்புலிங்கத்தலமாய்க் குளிர்ந்திருப்பது. அதனை ஒத்து இங்குள்ள தலங்களும் குளிர்ந்திருத்தலின் அதனைக் குறிக்க 'சீர்த்தண்பதிகள்' என்றார் ஆசிரியர். முகிற் கூட்டங்

களைச் சோலைகள் பொருந்துதல் தச்சையின் நீர்வளத்
தைக் காட்டா நின்றது. மேதி-எருமை, பா சத்தார்-
பரந்த உண்மைப் பொருளாய் இருப்பவர் என்பதும்
பொருந்தும். அவ்வாறு கொள்ளின் பாசத்தார், செய்
யுள் விகாரம் பெற்றது. சத்தார், ஆர் விசுதி பெற்று
வந்தது. பார்ப்பனனுக்கா - ஈறுகுறைந்து வந்த வினை
யெச்சம். 9

செங்கமல வாவினினுஞ் செந்தமிழோர் மன்றத்துஞ்
சங்கங் குலவுமுயர் தச்சையே — பொங்குமறை
மாணுக்க ரானுர்தம் மாக்கதையைத் தீட்டியநன்
மாணுக்க ரானுர் மனை.

பதவுரை: செங்கமலம் வாவினினும் - செந்
தாமரைகள் மலருகின்ற தடாகங்களிலும், சங்கு
அங்கு உலவும் - சங்கினங்கள் அவ்விடங்களில்
உலாவுகின்ற, உயர் தச்சை-உயர்ந்த தச்சை,
மன்றத்தும்-பட்டிமன்றங்களிலும், செந்தமிழ்
மேம் சங்கம்-செந்தமிழ் வல்லோரது கூட்டங்
கள், குலவும் உயர் தச்சை-மகிழுகின்ற மேம்
பாட்டினையுடைய தச்சை, பொங்கும் மறை -
பொலிகின்ற வேதங்களை உரைக்கும், மாண்நாக்
கர் ஆனார்-சிறப்புமிக்க நாவினை உடையவரான
வியாசமுனிவரது, மா கதையை தீட்டிய-பெரு
மைமிக்க பாரதக்கதையை வரைந்த, நல்
மாணுக்கர் ஆனார்-நற்பண்புகள் அமைந்த சீட
ராகி நின்றவரும் ஆன விநாயகரது, மனை-இல்
லம். எ—று.

குறிப்பு: தமிழாராய்வுக்குப் பட்டிமன்றங்கள் பயன்
படுதலின் புலவர் சங்கங்கள் அங்குக் கூட்டப்படுகின்
றன. இதனால், அங்குள்ளார் தமிழ், வழநீங்கிய தமிழ்
என்க. வேதங்களில் வல்லவர் வியாசர், மேலும் ஐந்

தாம் வேதமாகிய பாரதக் கதையையும் முதன் முதல் விநாயகருக்குக் கூறியவர் அவர், அதனால் அவர் மாண நானினர் ஆனார். தீட்டுதல்-எழுதல். மாக்கதையைத் தவறின்றி எழுதியமையின் நன்மாணக்கர் ஆயினார் விநாயகர்.

10

அந்தோன்றிக் கம்பையரு மாரளிக்குத் தேன்காவுந் தந்திருக்கை காட்டுமெழிற் றச்சையே — இந்திரன்றன் காப்புக்கு நின்றார் கவியெழுத விங்கடியேன் காப்புக்கு நின்றார் களம்.

பதவுரை: அம்பையரும்-உமையம்மையாரை ஒத்த பெண்களும், அம் தோன்றிக்கு - அழகிய காந்தள் மலர்களுக்கு, தம் திரு கை காட்டும் - தங்களது அழகிய கரங்களைக் காட்டுகின்ற, எழில் தச்சை-வனப்பு மிகுந்த தச்சை, காவும்-சோலைகளும், ஆர் அளிக்கு-அரிய வண்டுகளுக்கு, தேன் தந்து இருக்கை காட்டும்-தேனை உணவாகக் கொடுத்து அமர்வதற்கு ஆசனங்களையும் காட்டுகின்ற, எழில் தச்சை-, இந்திரன்தன்-இந்திரனது, கா புக்கு நின்றார்-சோலையின்கண்புகுந்து நின்றவரும், இங்கு கவி எழுத-இவ்விடத்தில் இப்பாடல்களை எழுதிக்கொள்வதற்கு, அடியேன் காப்புக்கும்-அடியேனது காவலாகிய வணக்கத்துக்கும், நின்றார்-தொடர்புற்று நின்றவருமான விநாயகரது, களம்-இடம். எ—று.

குறிப்பு: அம்பை-உமாதேவியார், தோன்றி-காந்தள். அம்பையர்களான பெண்டிர் தமது கரங்களைக் காந்தள் மலர்களுக்குக் காட்டுவது தமது கரங்களின் உயர்வு கருதி என்க. விருந்துபசரிக்கும் பண்பாடு வண்டுகளாகிய அஃறிணை உயிரினங்களுக்கும் இருத்தலினால் அங்குவதி

பும் உயர்திணை மாந்தரின் பண்பு அளவிடற்கரியதென்பது பெறப்பட்டது. விநாயகர் சோலைப்புக்கு நின்றது சீர்காழியில் என்க. அதன் வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்துக் காண்க.

11

தாயருடன் கன்னியருந் தண்பிறைகாண் மங்கையருஞ்
சாயங்கா லம்பரங்காண் தச்சையே—காயமுபா
சித்தங் கலந்தான் சிவநம்பி பொற்றூய
சித்தங் கலந்தான் திளைப்பு.

பதவுரை: கன்னியரும்-கன்னிப்பருவத்துப் பெண்களும், தாயருடன்-தாய் மாருடன், சாயங்காலம்-மாலேப்பொழுதில், பரம்காண் - இறைவனைக் கண்டு வணங்கும், தச்சை-, தண்பிறைகாண்-குளிர்ந்த இளம்பிறையைக் காணுகின்ற, மங்கையரும்-மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களும், சாயம் கால்-நிறம் விளங்கும், அம்பரம்காண் - வானவெளியைப் பார்க்கின்ற, தச்சை-, அங்கு உபாசித்து-திருநாரை ஊராகிய அப்பதியில் வழிபாட்டினைச் செய்து, காயம் அலந்தான்-உடல் வருந்தியவனாகிய, சிவநம்பி-நன்மை மிகுந்த நம்பியாண்டார் நம்பியினது, பொன் தூய சித்தம்-அழகியதும் பரிசுத்தம் உடையதுமான நெஞ்சத்தோடு, கலந்தான் - ஒன்றி நின்றவராகிய விநாயகப் பெருமானது, திளைப்பு - மகிழ்வுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: மாலேவழிபாட்டிற்குத் தாயருடன் கன்னியரும் செல்வது மகளிர் பண்பாடு கருதி என்க. கன்னியர்க்கு ஆலயவழிபாடு ஏற்புடைத்தாக, மங்கைப்பருவத்தினருக்கு ஆலயவழிபாடு ஏற்புடையதன்று என்பதும் பெற்றும். பிறைபார்த்தல் பண்டைய தமிழ்ப் பெண்டிர் மரபாகும். சிறந்த மணவாளன் வாய்த்தல் வேண்டும்

என்பதே பிறைவழிபாட்டின் நோக்கமாகும். உபாசித் தல்-வழிபடுதல், அலத்தல்-வருந்துதல், இங்கு நம்பிக்கு ஏற்பட்ட வருத்தம் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவழுது செய்யாமையால் தோன்றிய மனவருத்தம் என்க. சிவம்-நன்மை. நம்பியால் தோன்றிய நன்மை மூவர் முதலிகளது திருமுறைப்பாடல்கள் சைவ உலகுக்குக் கிடைத்தமை என்க. மேலும் சிவநம்பி என்பதற்கு சிவத்தை நம்பியவன் என்பதும் பொருளாகும். இப் பொருளில் சிவநம்பி குறிப்புவினையாலனையும் பெயர். தினைப்பு-மகிழ்வு. அஃது ஆகுபெயராய்த் தலத்தை உணர்த்தியது.

12

தாலிபுனை மங்கையரும் தண்ணீர் வயனண்டுஞ் சாலியனைக் கண்டுவக்குந் தச்சையே—மோலிசடைக் குன்றக்கை வைப்பார் குழகரடி யார்வினைகள் குன்றக்கை வைப்பார் குடில்.

பதவுரை: தாலி புனை மங்கையரும்-மங்கல நாணை அணியும் பெண்களும், சாலியனை கண்டு உவக்கும்-அருந்ததி என்னும் விண் மீனைக் கண்டு மகிழும், தச்சை-, தண்ணீர் வயல் நண்டும்-குளிர்ந்த நீரையுடைய வயல்களில் வாழும் நண்டுகளும், சாலி-செந்நெற்களை, அளைக்கண்புற்றுக்களில், துவக்கும் - அணையாகக் கட்டும், தச்சை-, மோலி சடை குன்று-முடியாகியும் சடையாகியும் அமைந்த மலையில், அக்கு வைப்பார்-உருத்திராக்க மணியை வைத்திருப்பவரும், குழகர் - என்றும் இளமையானவரும், அடியார் வினைகள் குன்ற-அடியவர்களது பழவினைகள் குறையும்படியாக, கை வைப்பார் - அவர்களது சிரசில் தமது திருக்கரத்தினை வைத்து நிற்பவரும் ஆகிய விநாயகப்பெருமானது, குடில்-குடிசை. எ—று.

குறிப்பு: சாலியள்-அருந்ததி, கற்பு நெறிக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பிரகாசிப்பது அருந்ததி நட்சத்திரம். அதனைக் கண்டு மகிழ ஆசைகொள்ளுகின்றார்கள், தச்சைப்பதிக் கற்புடைய மங்கையர்கள். சாலி-செந்நெல். இறைவன் திருவமுதுக்கு வேண்டப்படுவது செந்நெல்லாதலின் தச்சையில் உள்ளார் வயல்களில் அதனைய விதைக்கின்றார்கள். அதனால், அவர்தம் பக்திமீம்பாடு புலனாயிற்று. மோலிசடைக் குன்று-ஒரு பொருட்கு இரு பெயர் வந்த பண்புத்தொகை. குழகர்-அழகருமாம்; கைவைத்தல்-பரிசுதிட்சை.

13

ஏர்க்கம் மியிலத்து மீசனடி யாரகத்துஞ்
சார்வனப்பு லிங்கமலர் தச்சையே—சீர்சால்
கமலத் திருக்கையார் கல்லாவென் னெஞ்சக்
கமலத் திருக்கையார் காப்பு.

பதவுரை: ஏர் கம்மியர் இலத்தும்-அழகிய கொல்வேலை புரிவோரது இல்லங்களிலும், சார்-கொல்லுலைப் பக்கங்களில், வனம்-அழகும் அமைந்த, புலிங்கம் மலர் - தீப்பொறிகள் பிரகாசிக்கும், தச்சை-, ஈசன் அடியார் அகத்தும்-சிவனடியார்களது மனைகளிலும், சார்-ஒரு பக்கத்தில், வனப்புலிங்கம் - அழகமைந்த சிவலிங்கங்கள், மலர்-விளங்கும், தச்சை-, சீர்சால்-சிறப்பு அமைந்த, கமலம் திரு கையார்-தாமரை மலர்போலும் அழகிய கரங்களையுடையவரும், கல்லா - சிறிதேனும் கற்காத, என் நெஞ்சம் கமலத்து - அடியேனது உள்ளமாகிய தாமரையில், இருக்கையார்-எழுந்தருளி இருப்பவரும் ஆகிய விநாயகரது, காப்பு - காவலுக்குரிய இடம். ஏ—று.

குறிப்பு: ஏர்-ஏர்க்கர்லுமாம், சுமயியர்-கைவினையர்
 ளர், அவர்கள் பொன்செய் கொல்லரும் கன்னாரும்,
 இரும்புவேலை செய்வோரும் ஆவர். அகம்-அடியார் உள்
 ளங்களுமாம். சார்-பக்கம், இருக்கை-தொழிற்பெயர்.
 இருக்கையார் - வினையாலனையும் பெயர். காப்பு-ஆகு
 பெயர்.

14

உம்பருயர் கோபுரத்து மோங்கு கொடித் தம்பத்துஞ்
 சம்பந்த ரைக்காட்டுந் தச்சையே—பம்பும்
 திரணத்து வைத்தார் சிவகாமி சாபம்
 திரணத்து வைத்தார் தினைப்பு.

பதவுரை: உம்பர் உயர் கோபுரத்தும்-வான்
 அளாவி உயர்ந்திருக்கின்ற கோபுரத்தின் கண்
 னும், சம்பந்தரை-திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை
 யாரைக் காட்டுகின்ற, தச்சை-, ஒங்கும் கொடி
 தம்பத்தும்-உயர்ந்த கொடித்தம்பத்தின் கண்
 னும், சம்பு அந்தரை-சிவமாம் அழகிய இறை
 வரை, காட்டும்-காட்டுகின்ற, தச்சை-, பம்பும்-
 ஒலிக்கும், திரள் நத்துவைத்தார்-திரண்ட சங்
 கினை வைத்திருப்பவராகிய திருமாலது, சிவ
 காமி சாபம்-உமையம்மையார் இட்ட சாபத்
 தினை, திரணத்து வைத்தார் - துரும்பு வடிவில்
 ஆக்கிவைத்தவரும் ஆகிய விநாயகரது, தினைப்பு-
 மகிழ்வுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: கோபுரம் - இராஜகோபுரம். சமயகுரவர்
 நால்வருள் சம்பந்தர் திருவுருவையும் தாங்கிப் பொலி
 வது தச்சைக்கோபுரம். அதனால் 'கோபுரத்தும் சம்பந்
 தரைக் காட்டும் தச்சை' என்றார் ஆசிரியர். அந்தர்-
 அழகியவர், பம்புதல்-ஒலித்தல், உமையம்மையாரும்
 சிவனும் ஒருகால் சூதாடியபொழுது நடுவராக நின்று

திருமால் தமது நடுவுநிலையினின்றும் வழுவியமையால் உமையம்மையார் அவர்க்குச் சாபமிட்டார். அதுவே இங்குச் சிவகாமி சாபம் ஆயிற்று. திரணம்-துரும்பு. 15

தட்சிணையைச் சீடரும் பொற் சம்புடத்தைத் தேசிகரும் தட்டத்தி லேந்திவருந் தச்சையே — நெட்டுலகங்
காமன் மருகனார் கண்ணாறு மைந்தருவார்
காமன் மருகனார் காப்பு.

பதவுரை: சீடரும் - மாணுக்கரும், தட்சிணையை-தங்களது தட்சிணைப் பொருள்களை, தட்டத்தில் ஏந்திவரும் - தட்டங்களில் தாங்கிவருகின்ற, தச்சை-, தேசிகரும் - ஆசாரியர்களும், சம்புடத்தை-சம்புடங்களை, தட்டு அத்தில் ஏந்திவரும்-தட்டையான அரைக்கச்சுக்களில் ஏந்திவரும், தச்சை -, நெடுமை உலகம் கா-நீண்ட உலகங்கள் யாவற்றையும் காக்கின்ற, மன் மருகனார்-நிலைபெற்ற இறைவராகிய திருமாலுக்கு மருகராகி நிற்பவரும், கள்நாறும்-தேன் தோன்றும், ஐந்து தரு ஆர் கா-ஐந்து தருக்கள் பொருந்தி நிற்கும் சோலைக்கு, மன் - வேந்தனாகிய இந்திரனுக்கும், மருகனார் - மருகராக நின்றவருமாகிய விநாயகப் பெருமானது, காப்பு - காவலுக்குரிய இடம். - எ-று.

குறிப்பு: தட்சிணையைத் தட்டத்தில் ஏந்திவருதல் உபசாரவழக்கு. அவ்வாறு ஏந்திவரும் மாணுக்கர்களுக்கு விபூதி வழங்குதலும் ஆசாரியர் கடன். எனவே அவரும் அரைக்கச்சில் சம்புடம் ஏந்திவருதல் சைவமரபாகும். இதனால், சைவப்பண்பாடு பொலிந்து தோன்றும் தலம் தச்சை என்பது பெற்றும். அத்து-அரைக்கச்சு. ஐந்து தருக்கள்-அரிசந்தானம், கற்பகம், சந்தர

னம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பனவாம். விநாயகர் உமைக்கு மைந்தர். அதனால், திருமால்மருகர் ஆயினர். மருகன் இந்திரனுக்கு மருகன். எனவே விநாயகரும் இந்திரனுக்கு மருகர் ஆயினர். 16

நீரடும் மங்கையரும் நீடுருவிற் றேர்மகவுஞ் சாராயங் கண்டுவக்குந் தச்சையே— சோரார்க்கும் மாலையிடு வித்தார் மலர்தவவெண் காடனுக்கும் மாலையிடு வித்தார் மனை.

பதவுரை: நீர் ஆடும் மங்கையரும்-நீராடுகின்ற மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களும், சார் ஆயம் கண்டு-தம்மை வந்து அடைகின்ற தோழியர் கூட்டத்தைக் கண்டு, உவக்கும்-மனம் மகிழுகின்ற, தச்சை-, நீள் தெருவில்-நீண்ட வீதிகளில், தேர் மகவும்-தேரை உருட்டுகின்ற குழந்தைகளும், சார்-பக்கத்திலுள்ள, ஆய் - நற்றாயரை, அங்கணதுவக்கும் - அவ்விடத்தில் கட்டுண்டு நிற்கச் செய்யும், தச்சை-, சோரார்க்கும்-கள்வர்களுக்கும், மால் ஐ இடுவித்தார்-மனமயக்கத்தைக் கூட்டுவித்தவரும், மலர் தவம் வெண் காடனுக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற தவத்தினையுடைய வெண்காட்டடிகளுக்கு, ம்மாலை-முத்துமாலையை, இடுவித்தார் - அக்கள்வரால் இடச்செய்தவரும் ஆகிய விநாயகரது, மனை-இல்லம். எ—று.

குறிப்பு: ஆடல் மேலும் நீளுதற்காகவே நீராடும் மங்கையர்கள் ஆயங்கண்டு மகிழுகின்றனர் என்க. அன்றி, ஆடலை நீடிக்கச்செய்வது அங்குள்ள நீர் மிகுதியுமாம். மேலும், மங்கைப் பருவமும் அதற்குத் துணை செய்கின்றதென்பதாம். தேர்-சிறுதேர், குழவியர் சிறு தேர் உருட்டுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளன

அங்குள்ள நீண்ட வீதிகள், அதனால் 'நீள் தெரு' என்றார் ஆசிரியர். குழுவியர்குறுநடையிட்டுச்சிறுதேர் உருட்டுவதால் நற்றாயர் அவ்வழிகில் மயங்கி அங்குக் கட்டுண்டு நிற்கின்றனர் என்க. சோரார்-கள்வர், சோரார்-ஆர் விசுதிபெற்றது. மால் - மயக்கம், அவர்களுக்கு மயக்கம் வந்தமைக்கு, இராக்காலமும் கூர்த்தபுத்தியின்மையும் காரணங்கள் ஆகின்றன. மலர்தவம் - பிரகாசிக்கும் தவம், பத்திரகிரியாரையும் பிற உலகங்களையும் தம் மால் இழுத்த தவமாதலின் 'மலர்தவம்' ஆயிற்று. இங்குக்கூறிய வெண்காட்டடிகள் பிற்காலத்துப் பட்டினத்தார் என்க.

17

மும்மொழிச்சிலேடை

காரலரும் கூந்தலருங் கானம்சைப் பார்க்கும்பூந்
தாரணியின் மிக்குயருந் தச்சையே — ஏறுகோ
டந்தரங்க நீரார் அவிர்சடையா ரன்பிலார்க்
கந்தரங்க நீரார் அகம்.

பதவுரை: கார் அலரும் - செவ்விய மலர்களும், பூ தார் அணியில் - நிறம் விளங்குகின்ற மாலைகளாகிய அலங்காரங்களில், மிக்கு உயரும் - மிகுந்து மேம்படுகின்ற, தச்சை -, கார் அலரும் கூந்தலரும் - கருமுகில் மலரும் கூந்தலையுடைய பெண்களும், பூ தார் அணியின் - மலர் மாலைகளை அணிவதனால், மிக்கு உயரும் - மிகவும் உயர்ந்து தோன்றும், தச்சை -, கானம் இசைப்பார்களும் - இசையில் வல்லவர்களும், பூ தாரணியில் - அழகிய உலகில், மிக்கு உயரும் - எல்லாரினும் மேம்பட்டுத் தோன்றும், தச்சை -, ஏர் அறுகோடு - அழகிய அறுகூடு, அம்தரங்கம் நீரார் - அழகிய அலைகளையுடைய கங்காநதியை உடையவரும், அவிர்சடையார் - விளங்

கும் திருச்சடையை உடையவரும், அன்பு இல்லார்க்கு - தம்மேல் உள்ளன்பு இல்லாதவர்களுக்கு, அந்தரங்கம் நீரார் - மறைவாந் தன்மையை உடையவரும் ஆகிய விநாயகரது, அகம் - இல்லம். எ - று.

குறிப்பு: கார் - பசுமையுமாம், கார் அலர், பசிய மலர்கள். அணியில் - ஏழாம் வேற்றுமை ஏற்றது. அணியின் - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கு வந்தது. இன் - சாரியை, கானம் இசைப்பார்களும் மலர்மலைகளை அணிந்து மேம்பட்டுத் தோன்றும் தச்சை எனப் பொருள்கோடலும் ஒன்றாகும். எனவே, இது நான் மொழிச்சிலேடையுமாம். தரங்கம் - நீர் அலை. அவிர் சடையார் என்பதற்கு அந்தரங்க நீர் ஆர் என்பதனை அடையாகக் கொள்ளினும் அமையும். 'புறத்தார்க்குச் சேயோன்' ஆதலின் 'அன்பிலார்க்கு அந்தரங்க நீரார்' என்றார் ஆசிரியர். 18

உண்ணெகிழ்தொண் டர்விழியு மொண்டொடியார் வானு
தண்ணம் பிறைக்குமுயர் தச்சையே-மண்டழல்கால் தலுந்
கந்தரத்து வந்தார் கடலால் முண்டசிவன்
கந்தரத்து வந்தார் களம்.

பதவுரை: உள் நெகிழ் - நெஞ்சம் குழைகின்ற, தொண்டர் விழியும் - அடியவர்களது கண்களும், தண் அம்பு இறைக்கும் - குளிர்ந்த நீரைச் சொரிகின்ற, தச்சை -, ஒள் தொடியார் - ஒளிருகின்ற வளையல்களை அணிந்த பெண்களது, வாள் நுதலும் - பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகளும், தண் அம் பிறைக்கும் - குளிர்மையும் அழகும் உள்ள பாலசந்திரனிலும், உயர் - உயர்ந்து தோன்றும், தச்சை -, மண் தழல்

கால் கம் தரத்து - மண், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம்என்னும்நிலைகளில், வந்தார் - தோன்றி உலகில் வந்தவரும், கடல் ஆலம் உண்ட - கடலில் தோன்றிய நஞ்சினைத் திருவமுது செய்த, சிவன் கந்தரத்து வந்தார் - சிவபெருமானது திருக்கண்டத்தினின்றும் தோன்றியவரும் ஆகிய விநாயகரது, களம் - இடம். எ - று.

குறிப்பு: அம்பு - நீர். 'இறைக்கும்' என்பதனால் அவர்தம் பக்திப்பெருக்கம் பெரிதென்க. பிறைக்கும் உயர் - உருபுமயக்கம், ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருளில் நான்காம் வேற்றுமை குவ்வுருபு மயங்கியது. வாணுதல் உயர்தல், பேரொளியால் என்க. கம் என்பது நீருமாம். எனவே, பஞ்சபூதங்களும் அவரேயாமென்க. கந்தரம் - கழுத்து, ஆலமுண்ட சிவனது திருக்கண்டத்தினின்றும் விநாயகர் தோன்றியருளினார் என்பது விநாயக புராண நூலாசிரியர் கருத்தாகும். 19

சாலவளா கத்தலத்தைத் தத்தைமொழி யையரக்குந்
தாலங் கவிக்கு முயர் தச்சையே - சேலளவுங்
கண்ணிக் கருந்துவரங் காயத்துக் காண்முளையார்
கண்ணிக் கருந்துவரங் காப்பு.

பதவுரை: வளாகம் தலத்தை - அயற்பக்கங்களை, சால பரக்கும் - மிகுதியாகப் பரந்திருக்கின்ற, தாலம் - தென்னைகளும் பனைகளும், கவிக்கும் - மறைத்து நிழல் செய்கின்ற, உயர் - மேம்பாட்டினையுடைய, தச்சை-, தத்தைமொழியை-கிளிகளின் மொழிகளை, பரக்கும் தால் - எங்கும் பரந்தொலிக்கும் தாலாட்டிசையானது, அங்கு அவிக்கும் - அவ்விடங்களில் அழிக்கின்ற, உயர் -

உயர்வினை உடைய, தச்சை -, சேல் அளவும் கண்ணிக்கு - கயல்மீனையொத்த திருக்கண்களை யுடைய மீனாட்சியம்மையாருக்கு, அரும் - அரிய, துவர் அம் காயத்து - பவளம்போலும் அழகிய திருமேனியைக் கொண்டுள்ள, காண்முனையார் - குழவிப்பருவத்தினரும், கண் இக்கு அருந்துவர் - கணுக்கள் பொருந்திய கரும்பினை நிவேதனம் செய்வரும் ஆகிய விநாயகரது, காப்பு - காவலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: வளாகம் - அயற்பக்கம், வளாகத்தலம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. தாலம் - தென்னை பனையிரண்டுமாம். தால் - நாக்கு, அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் அதனின்றொழும் இசையை உணர்த்திற்று. சேல் அளவுதல் - சேல் மீனை ஒத்திருத்தல், அஃது இங்கு பிரபஞ்சக் கருவுயிர்த்தல் என்க. மீன் தனது பார்வையினால் முட்டைகளைப் பக்குவ நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அவற்றைப் பெரிக்கச் செய்கின்றது என்பது தத்துவ நூலோர் கருத்து. இதனை நயனதீட்சையாகவும் கொள்ளுவர். காண்முனை - குழந்தை, அஃது இளமை குறித்து நின்றது. அதனால், விநாயகர் என்றும் 'பிள்ளையார்' ஆயினார். விநாயகர் யானையின் திருவுருவம் கொண்டிருத்தலின் 'கண்ணிக்கு' அவர்க்கு உணவாயிற்று. 20

பாளிதஞ்சேர் பாகத்தும் ஐயங்கூழ் வயலகத்துந்
தாளிதந்தேந் நாறுமியற் றச்சையே — தோளிலங்கு
மாணிக்கு நாதர் மகிழ்மைத் துணர் நாரை
மாணிக்கு நாதர் மனை.

பதவுரை: பாளிதம் சேர் பாகத்தும் - பாற்
சோறு கூடுகின்ற சமையற் பக்குவங்களிலும்,
தாளிதம் தேம் நாறும் - தாளித்தலும் வேறு

நறுமணங்களும் கமழும், இயல் - இயல்புகளை உடைய, தச்சை -, பசுமை கூழ் வயல் அகத்தும் - பசிய நெற்பயிர் வளரும் வயல்களிலும், தாள் - நெல்தாள்களில், இதம் தேம் நாளும் இயல் - நல்ல தேனானது தோன்றும் இயல் பிணையுடைய, தச்சை -, தோள் இலங்கும் - புயத்தில் விளங்கும், மாண் இக்கு நாதர் மகிழ் - சிறப்பிணையுடைய கரும்பு வில்லுக்குத் தலைவ வாகிய மன்மதன் மகிழுகின்ற, மைத்துனர் - மைத்துனரும், நாரை மாணிக்கு நாதர் - திரு நாரையூரில் உள்ள பிரமச்சாரியாகிய நம்பி யாண்டாருக்குத் தலைவரும் ஆன விநாயகரது, மனை - இல்லம். எ — று.

குறிப்பு: பாளிதம் - பாற்சோறு. கண்டசருக்கரை யுமாம், பைங்கூழ் - இளம்பயிர், இங்கு இடம் நோக்கி அது நெற்பயிரை உணர்த்திற்று. நெல்தாள்களிலும் தேன் தோன்றுவதற்குக் காரணம் அயற்பக்கங்கள் சோலைகளையுடையதாயிருத்தல் என்க. " அரிதாள் அறுத்து வர மறுதாள் பயிராகும். மறுதாளின் கீழாக ஐங்கலத்தேன் கூடுகட்டும் " என்கிறது அல்லி அரசாணி மாலைப்பகுதி. மன்மதன், மகிழ்வதற்குக் காரணம் பேராற்றல் படைத்த விநாயகப்பெருமான் தனக்கு மைத்துனராக விளங்கிநின்றலாம் என்க. மன்மதன் திருமால் மைந்தன். திருமால் விநாயகருக்கு அம்மா னார். எனவே, மன்மதனுக்கு விநாயகர் அத்தான் ஆயினார் என்க. நாரைமாணி - ஏழாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் தொக்கது. மாணி - பிரமச்சாரி; அது நம்பியாண்டார்நம்பியைக் குறித்தது. 21

மும்மொழிச்சிலேடை

தத்துவநந் தொண்டருஞ்சீர்ச் சாறுசெயும் பத்தருந் தூச்
சத்திரத்துக் கண்டுக்குந் தச்சையே — நித்தமுந்தம்
எண்ணத் திருத்தினர் ஏழையனை ஏந்துகரத்
தெண்ணத் திரத்தினர் இல்.

பதவுரை: தத்துவரும் - தத்துவநால் வல்
லோரும், தூ - தூய்மையும், சத் - உண்மை
யும், திரத்து உறுதிப் பொருளையும் கொண்
டுள்ள, கண் - ஞான அறிவை, துய்க்கும் -
அனுபவிக்கும், தச்சை -, தொண்டரும் - அடி
யார்களும், தூ சத்திரத்து கண் - பரிசுத்தம்
உடைய மடங்களில், துய்க்கும் - உணவுண்டு
மகிழும், தச்சை -, சாறு செய்யும் பத்தரும் - திரு
விழாக்களைச் செய்கின்ற மெய்யன்பரும், தூ -
பரிசுத்தமான, சத்திரத்துக்கண் - குடைகளின்
அழகினை, துய்க்கும் - அனுபவிக்கும், தச்சை -,
ஏழையனை - ஏழையேனாகிய என்னை, நித்தமுந்
தம் எண்ணத்து இருத்தினர் - எப்போதும்
தமது திருவுள்ளத்தில் அமர்த்திக்கொண்ட
வரும், ஏந்து கரத்தும் - உயரத்தூக்கிய திருக்
கரத்திலும், எண் நத்து இருத்தினர் - உயர்வாக
மதிக்கப்படும் சங்கினை வைத்திருப்பவரும் ஆன
விநாயகரது, இல் - வீடு. எ — று

குறிப்பு: தத்துவ நால்வல்லோர் துய்க்கும் அறிவு
தூய்மை, உண்மை, உறுதிப்பொருள் என்பவற்றைக்
கொண்டதால் அவர்தம் அறிவு ஞான அறிவு என்க.
அது மெய்ப்பொருளாகிய இறைபற்றிய அறிவாகும்.
சத்திரம் - மடங்களன்றிக் குடையுமாம். இங்கு அந்
தக் குடை திருக்கோயில்குடை என்க. அஃது ஏனைய

குடைகளிலும் அழகில் மேம்பட்டு நின்றலால் விழாச் செய்யும் பத்தர் அதன் அழகினை அனுபவிக்கின்றனர் என்பதாம். கண் - அறிவு, அழகு; சங்கு ஏந்திய வடிவம் விக்கினகணபதிவடிவமாகும். 22

கண்மலரும் பூங்காவுங் கல்விமிகு நாவலருந்
தண்டா தளிபரப்புந் தச்சையே — பண்டுசினம்
மிக்கமருக் கொன்றையார் வெண்மருப்புக் கைக்கொண்ட
மிக்கமருக் கொன்றையார் வீடு.

பதவுரை: கள்மலரும் பூ காவும் - தேன் விரிகின்ற மலர்களையுடைய சோலைகளும், தண்டா தளி பரப்பும்-குளிர்ந்த மகரந்தங்களையும் வண்டுகளையும் தம்மிடத்திற் பரப்புகின்ற, தச்சை-, கல்வி மிகும் நாவலரும் - கல்வியானது மிகுந்து தோன்றும் நாவில் வல்ல புலவர்களும், தண்டாது-குறைவின்றி, அளி பரப்பும் - கருணையைப் பரவச் செய்யும், தச்சை-, பண்டு - முன்னொருகால், சினம் மிக்கு - கோபம் மிகப் பெற்று, அமருக்கு - போருக்கு, ஒன்று ஐ ஆர் - ஒப்பற்றதும் அழகியதும் ஆன, வெண்மருப்பு - வெள்ளிய ஒற்றைக் கொம்பினை, கைக்கொண்ட - தமது திருக்கரத்தில் தாங்கியருளிய, மிக்க மரு கொன்றையார் - மிகுந்த வாசனையை உடைய கொன்றை மலரைத் தரித்தவராகிய வீநாயகரது, வீடு - இல்லம். எ — று.

குறிப்பு: ஒன்று - தனிமை. அஃது ஒப்பின்மையா யிற்று. ஐ - அழகு. மரு - வாசனை. வெண்மருப்புக்கொண்டது கயாசுரனைக் கொல்லுதற்காகும். 23

தந்தமனைக் காதலருந் தத்தைமொழி யார்முகமுஞ்
சந்திரவிற் கூட்டு மியற் றச்சையே — நொந்தவற்குப்
பாசுபத மீந்தார் பழம் பெற்றார் தொண்டருக்கும்
பாசுபத மீந்தார் பதி.

பதவுரை: தத்தம் மனை காதலரும் - தங்கள்
தங்கள் இல்லங்களில் உள்ள தலைவன் தலைவி
யர்களும், இரவில் சந்து கூட்டும் இயல் - இர
வின்கண் இன்பநுகர்வுக்குரிய சமாதானத்தைக்
கூட்டும் இயல்பினை உடைய, தச்சை -, தத்தை
மொழியார் முகமும் - கிளிமொழியைப் பேசும்
பெண்டிரது முகங்களும், சந்திரன் வில் கூட்டும்
இயல் - சந்திரனது தண்ணிய ஒளியைத் தம்
மிடத்தில் தோற்றுவிக்கும் தண்மையினை உடைய,
தச்சை -, நொந்தவற்கு = உளம் வருந்தியவனா
கிய அருச்சுன்னுக்கு, பாசுபதம் ஈந்தார் பழம் -
பாசுபதாத்திரத்தை அருளியவராகிய சிவபிரா
னது மாங்களியை, பெற்றார் - விரகினாற் பெற்
றுக்கொண்டவரும், தொண்டருக்கும் - அடிய
வர்களுக்கும், பாசுபதம் = தண்ணிய திருவடி
களை, ஈந்தார் - அருளியவருமாகிய விநாயகரது,
பதி - தலம். எ — று.

குறிப்பு: பிறனில் விழைதல் அங்கு இன்மையால்
தத்தம் மனைக்காதலர் என்றார் ஆசிரியர். ஊடுதல்
காமத்துக்கு இன்பம். அது பசுற்பொழுதில் நிகழ்வது.
கூடுதலாகிய இன்பம் இரவின்கண் நிகழ்வது. எனவே
சந்து இரவிற் கூட்டப்படுகின்றதென்க. சந்திரவில் -
சந்திரனிடத்துத் தோன்றும் வில்; வில் = ஒளி. நொந்
தவன் - வினைப்பெயர், அவன் அருச்சுனன் என்க;
நோதல் - தவத்தினால் உடலும் உளமும் நோதலாம்.
ஈதல் - இங்கு உயர்ந்தோன் இரப்போனுக்கு வழங்குமுறை.
பாசுபதம் - பாசூர், பாசிலை என்பனபோல் ஆதி நீண்டு
வந்தது.

பொங்குதமிழ் நூலோரும் போரரங்கிற் காணையருந்
 தங்கத்தி யங்காட்டுந் தச்சைபே — நங்கோள்
 தளிர்க்காப்பை யிட்டார் தழைவல்ல பைக்குந்
 தளிர்க்காப்பை யிட்டார் தலம்.

பதவுரை: பொங்கும் தமிழ் நூலோரும் -
 பொலிகின்ற தமிழ் நூல்வல்லோரும், தம் கத்
 தியம் காட்டும் - தமது வசன இலக்கிய நூல்
 களைக்காட்டுகின்ற, தச்சை -, போர் அரங்கில்
 - போர் பயிலும் மன்றங்களில், காணையரும் -
 காணையினை ஒத்த இளைஞர்களும், தம் கத்தி
 அங்கு ஆட்டும் - தமது வாள்களை அவ்விடத்தில்
 வீசுகின்ற, தச்சை -, நம்கோள் தளிர்க்கு -
 நமது தீக்கோள்களாகிய தளிர்க்கு, ஆப்பை
 இட்டார் - மரமுனையாகிய ஆப்பினை இட்டுக்
 கொண்டவரும், தழை வல்லபைக்கும் - அருள்
 தழைக்கின்ற வல்லபாம்பிகைக்கும், தளிர்காப்
 பை இட்டார் - ஒளி தளிர்க்கின்ற வளையலை
 அணிந்தவருமாகிய விநாயகப்பெருமான் எழுந்
 தருளியிருக்கும், தலம் - கோயில். எ—று.

குறிப்பு: பொங்குதமிழ் - இன்றுவரை பொலிவோ
 டிருக்குந் தமிழ். போர் அரங்கு - போர்பயிலும் மன்
 றங்கள்; கத்தி - இங்கு வாளாயிற்று; வாட்போர் பயி
 லும் தகுதியுடையோர். இளையோர் ஆதலின், அவ
 ரைக் காணையர் என உவமையாற் கூறினார், கத்தியம் -
 வசனரூபம்; காட்டுதல் - அறிஞர்களுக்குக் காட்டுதல்;
 கோள் - இங்குத் தீக்கோளாயிற்று. வல்லபைக்குக் காப்
 பணிதல் உலக சம்பிரதாயமாகச் சொல்லப்பட்டது. 25

ஆரணஞ்சேர் வேள்விக்கு மம்மூவர் பாட்டுக்குஞ்
சாரங்கி தாங்கிவருந் தச்சையே—வாரணத்துக்
கண்மத் திருத்தினார் காதலரந் நாதவிந்துக்
கண்மத் திருத்தினார் காப்பு.

பதவுரை: ஆரணம் சேர் வேள்விக்கும்-வேத
மந்திரங்கள் சேர்கின்ற யாகங்களுக்கும், சார்
அங்கி தாங்கி வரும் - அழகிய எரியோம்பலைத்
தாங்கிவருகின்ற, தச்சை-, அ மூவர் பாட்டுக்
கும் - அந்த மூவர் முதலிகளது திருமுறைப்பா
டல்களுக்கும், சாரங்கி - சாரங்கி என்னும் நரம்
புக் கருவியை, தாங்கி வரும் - ஒதுவார்கள் ஏந்தி
வருகின்ற, தச்சை-, வாரணத்து - பாற்கடலின்
கண், கல்மத்து இருத்தினார் - மந்தரமலையாகிய
மத்தினை நிறுத்திய தேவர்களது, காதலர் - அன்
புக்குரியவரும், நாதம் விந்து கண்மத்து - நாதம்
விந்து என்பவற்றின் தொழிற்பாட்டில், இருத்தி
னார் - தம்மை நிறுத்திக்கொண்டவருமான விநாய
கரது, காப்பு - காவலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: ஆரணஞ்சேர்வேள்வி - பிராம்மணத்தின்
கருமகாண்டத்தில் இடம்பெறும் வேள்விகள். அம்மூ
வர் - பண்டறிகட்டு, சாரங்கி - தேவாரப் பண்ணிசைக்கு
அமைந்த நரம்புக் கருவி. வாரணம் - கடல், கல் - இங்கு
மந்தரமலை; இருத்தினார் - வினைப்பெயர், நாதவிந்துக்
கண்மம் - உலகத்தோற்றம், இதற்குக்காரணர் விநாயகர்
ஆதலின் கண்மத்து இருத்தினார் என்றார் ஆசிரியர்.
தம்மை என்பது வருவிக்கப்பட்டது: 26

சேறும் புட்குலமுந் செல்வரருள் தொண்டரும்ந்
சாறுக்கு மோசைமிகுந் தச்சையே—நீறும்
வண்ணத் திரும்பார் வழத்தவணி வார்நம்பி
வண்ணத் திரும்பார் மனை.

பதவுரை: சேறு ஆடும்-சேற்றின்கண் நின்று
விளையாடும், புள்குலமும் - பறவையினங்களும்,
அம்சால் தாக்கும்-அழகிய உழவுசாஸ்களை அழித்
துவரும், ஓசைமிகும்-ஓலியானது மிகுந்துநிற்கும்,
தச்சை -, செல்வர் அருள் தொண்டரும் - அருட்
செல்வராகிய இறைவனது பணிசெய்யும் அருட்
சார்புடைய அடியவர்களும், அம் சாறு-அழகிய
திருவிழாக்களை, ஆக்கும் ஓசை மிகும்-செய்வதி
னால் எழும் ஓலியானது மிக்குத் தோன்றும்,
தச்சை-, நீறு ஆகும்-சாம்பர் ஆகின்ற, வண்ணம்
திரு-நிறம் விளங்கும் செல்வப்பொருளை, பார்
வழுத்த அணிவார் - உலகம் போற்றும்படியாகத்
தரித்தருளுபவரும், நம்பிவண்ணத்து இருப்பார்-
நம்பியாண்டார் நம்பிகளது இசைப் பாட்டில்
எழுந்தருளியிருப்பவரும் ஆகிய விநாயகரது,
மனை - அகம். எ—று.

குறிப்பு: 'புட்குலம்' என்றமையால் பல இனப்பற
வைகளும் அங்கு வந்து ஆடுகின்றன என்பதாம். சேறு
டுதல், அங்குள்ள நீர்வளமிகுதி குறித்து நின்றது. சால்-
உழவுசால், சாறு - திருவிழா. "இருபாலேக்குயத்திய
ரோடு இன்பமுற்றார் ஆமாயின்தருவாரோ சட்டி குடம்
சாறுவைக்க அம்மாளை" என்பது சேனாதிராச முதலி
யார் படைப்பாகும். சிவனின் மூர்த்தமே விநாயகராத
வின் நீறணிதல் அவர்க்கும் சார்த்திச் சொல்லப்பட்ட

டது. நம்பி வண்ணம்—நம்பிகள் எழுதிய பதினேராந் திருமுறையில் இடம் பெறும் திருநாரையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலைய் பாடல்கள். வண்ணம் - பாட்டு. 27

பைந்தொடியா ரின்குயிற்கும் பாவையர்தஞ் சேயருக்கும் சந்திரிகை காட்டிமகிழ் தச்சையே—மந்திரத்தும் நான்கொன்று வைத்தார் நடலையனைத் தன்மனத்தும் நான்கொன்று வைத்தார் நகர்.

பதவுரை: பைந்தொடியார் - பசியவளையல் களை அணிந்தபெண்கள், இன் குயிற்கும் - இனிய குயிற் கூட்டங்களுக்கும், சந்து - இசையில், இரிகை-அவை தோற்றலை, காட்டி-காண்பித்து, மகிழ்-மகிழுகின்ற, தச்சை-, பாவையர்-கொல்லியம்பாவையை ஒத்த பெண்கள், தம் சேயருக்கும்-தமது குழந்தைகளுக்கும், சந்திரிகை காட்டி மகிழ்-நிலவொளியைக் காண்பித்து மனம் மகிழுகின்ற, தச்சை-, மந்திரத்தும் - மந்திரங்களுள், நான்கு ஒன்று வைத்தார் - திருவைந்தெழுத்தை வைத்தருளியவரும், நடலையனை - வஞ்சமுடையோனாகிய என்னையும், தம் மனத்தும் - தமது திருவுள்ளத்தின்கண்ணும், நான் கொன்று-எனது ஆணவமலத்தையும் அழித்து, வைத்தார்-இருத்திக்கொண்டவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானது, நகர் - நகரமாகும். எ—று.

குறிப்பு: குயிலுக்கு இனிமை அதன் இசையால் அமைந்ததென்க. மந்திரங்கள் சிவ மந்திரங்கள், நான்கு ஒன்று-உம்மை தொக்கது. விநாயகப்பிரணவ வடிவினர். அந்தப் பிரணவத்துள் திருவைந்தெழுத்து அடங்கும்:

எனவே, திருவைந்தெழுத்தாகி மலர்பவரும் விநாயகப் பெருமானே என்க. நடலை - பொய், துன்பம் என்னும் பொருள்களுமாம். “நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம், நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்” என்பர் அப்பரடிகள். நான் - ஆணவம், ‘ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டு உணர்வுகெட்டு என்னுள்ளமும்போய் நான் கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ’ என்பது திருவாசகம், 28.

ஆழ்பத்தர் நெஞ்சி லரிவையரா டும்புனலில்
தாழ்வடங்கண் ணீர் குளிக்குந் தச்சையே - ஏழ்புவியார்
கற்பகநாட் டத்தர் கருதரியர் செந்தமிழ்த்தாய்க்
கற்பக நாட் டத்தர் களம்.

பதவுரை: ஆழ் பத்தர் நெஞ்சில் - ஆழ்ந்த பத்தியினை உடைய அடியார்களது மார்பிலும், தாழ்வடம் - உருத்திராக்க மாலைகள், கண் நீர் குளிக்கும் - கண்ணீரிற் குளிக்கின்ற, தச்சை-, அரிவையர் ஆடும் புனலில் - பெண்டிர் நீராடுகின்ற நீர் நிலைகளிலும், தாள்வடு - உவமையில் தாழ்ந்த மாம்பிஞ்சுகள், அங்கண் - அந்தநீர் நிலைகளிலேயே, நீர் குளிக்கும் நீருள் தாழ்ந்து முழுகும், தச்சை-, ஏழ்புவியார் - ஏழு உலகின் கண் உள்ளவர்களும், கற்பகம் நாட்டு அத்தர் - கற்பக நாடாகிய தேவருலகை உடைய செல்வர்களும், கருதரியர் - சிந்திப்பதற்கு அரியவரும், செந்தமிழ்த்தாய் - செந்தமிழ்வல்ல தாயாகிய ஓளவைப்பிராட்டியினது, கற்பு அகம் - கல்வி நிறைந்த நெஞ்சத்தில், நாட்டத் தர் - விருப்பத்தினையுடையவரும் ஆகிய விநாயகரது, களம் - இடம். ஏ - று.

குறிப்பு: தாழ்வடம் - கண்டிகை. நெஞ்சில் கண்டிகைகள் அசைதலின் அங்குள்ளார், சிவசின்னங்களைப் போற்றும் பண்பு புலனாயிற்று. வடங்கள் கண்ணீரில் குளித்தலால் அடியவர்கள் 'ஆழ்பத்தர்கள்' ஆயினர். ஆழ்பத்தி என்பது இறைவனையன்றி வேறு எப்பற்று மில்லாது உறுதியோடு கூடிய உணர்வு நெகிழும் நிலை. வடங்கள் குளிக்கும் என்பதனால் ஆழ்பத்தர் தம் கண்ணீர்ப் பெருக்கமும் பெரிதென்க.

வடு - மாம்பிஞ்சு. அவை புலவர்களால் மகளிர் விழிகளுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுவன. அவை நீருட் குளித்தலுக்குக் காரணம் பெண்களது கண்களுக்குத் தோற்றதனால் உண்டான மானந்தாங்காமையாகும். இஃது ஆசிரியரது தற்குறிப்பேற்றம்.

ஏழ்புவி, பூமிக்கு மேலும் கீழும் உள்ள ஏழ்புவி கள். கற்பு - தியானமுமாம். தமிழாள் கற்பு அகம் என்பதற்கு தமிழாளுடைய கற்பு நெறியமைந்த அகம் எனப் பெருள்கோடலும் ஒன்று. 29

கந்தன் திருமுன்னுங் கார்நீல வாவியினுந்
சந்தப்பாட் டுப்பொலியுந் தச்சையே - எந்தனுக்கோர்
அச்சரவக் கச்சார் அடியேனை ஆட்கொளும்வார்
அச்சரவக் கச்சார் அகம்.

பதவுரை: கந்தன் திரு முன்னும் - முருகப் பெருமானது ஆலயங்களிலும், சந்தம் பாட்டு பொலியும் - இசைப்பாட்டுக்கள் மிகுகின்ற, தச்சை-, கார் நீலம் வாவியினும் - கருங்குவளைகள் மலர்கின்ற தடாகங்களிலும், சந்து அப்பு ஆட்டு பொலியும் - சந்தனம் கலந்த நீராடலானது மிகுகின்ற, தச்சை-, எந்தனுக்கு ஓர் அச்சர் - எங்களுக்கு ஒப்பற்ற தந்தையாரும்

அவம் கச்சஆர் அடியேனை - பாவமாகிய பாசங்
கள் பொருந்திய அடியவனாகிய என்னை, ஆள்
கொள்ளும் - அன்பனாக ஆட்கொள்ளுகின்ற,
வார் அச்ச அரவம் - நீண்ட உடலினையுடைய
பாம்பாகிய, கச்சார் - அரைக்கச்சினையுடைய
வருமான விநாயகரது, அகம் - மனை. எ—று.

குறிப்பு: திருமுன் - ஆலயமுகப்பு, சந்தம் - தாள
முமாம், கந்தனது சந்தப்பாட்டுக்கள் - திருப்புகழ்,
கந்தரநுபூதி, மயில்வகுப்பு, வேல்வகுப்பு ஆதியன.
சந்து - சந்தனம், அப்பு - நீர், அப்பாட்டு - நீராட்டு,
அச்சர் - தந்தையார், 'அச்சன், ஆண், பெண், அலி
ஆகாசமாகி' என்பது திருவாசகம். அச்ச - உடல்,
கச்சார் - ஆர் விசுதி பெற்றது. எமக்குத் தந்தையா
ராய் இருத்தலின் அடியேனை ஆட்கொள்ளுதல் அவர்
கடன் என்பது பெறப்பட்டது. 30

கள்ளவிழி யார்முகத்தில் காவிமலர் தாமரையில்
தள்ளரும் பங்கயங்கால் தச்சையே — வள்ளி
கடம்பலரு மாக்கையார் கண்முனின்ற தந்தக்
கடம்பலரு மாக்கையார் காப்பு.

பதவுரை: கள்ளம் விழியார் முகத்தில் - கள
வினைப் பயிலுகின்ற விழிகளையுடைய பெண்களது
முகத்திலும், தள்ளுஅரும் - எவராலும் வெறுத்
தற்கரிய, பங்கயம் கால்-தாமரை மலர்களா
னவை தோன்றுகின்ற, தச்சை-, அம்கயம்-அழ
கமைந்த தடாகங்களில், காவி-நீலோற்பலங்களி
லும், மலர் தாமரையில் - பொலிந்து விளங்கும்
தாமரைகளிலும், தள் அரும்பு கால் - நீளுகின்ற
அரும்புகள் தோன்றும், தச்சை-, வள்ளி-வள்ளி

நாயகியாரதும், கடம்பு அலரும் ஆக்கையார் - கடப்பமலர்மாலே விளங்கும் திருமேனிபடைத்த முருகனதும், கண்முன்றின்ற-கண்களுக்கு முன்னிலையில் வந்துநின்ற, தந்தம் கடு அம்பு - மருப்பாகிய வேகத்தையுடைய பாணம், அலரும் - மலருகின்ற, மா கையார் - மாண்புமிக்க திருக்கரத்தினைக் கொண்டுள்ள விநாயகப்பெருமானது, காப்பு-காவலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: இனையர், உள்ளம் கவர்தலின் கள்ள விழியாராயினர் அரிவையவர்கள். காவி - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கது. மலர் தாமரை - வினைத்தொகை; தள்ளுஅரும் என்பதில் வந்த தள்ளு என்பது தொழிற்பெயர். தள் அரும்பு - வினைத்தொகை. விழியார் முகங்கள் தாமரை மலர்களை ஒத்தலின் முகத்தில் பங்கயங்கள் தோன்றுகின்றன என்றார் ஆசிரியர். கடம்பு-முதல்மலருக்காய், பின்னர் மாலேக்காகி வந்தமையின் பொருளாகுபெயரை முதற்கண்ணும் கருவியாகு பெயரைப் பின்னரும் பெற்றுவந்த இருமடியாகுபெயர். கடுமை அம்பு - கடம்பு, மைவிசுதி கெட்டு, "முற்றுமற்றெரோவழி" என்னும் விதியால் புணர்ந்தது. கடுமை - வேகம், கொடுமையுமாம். மா - யானையுமாம். 31

எந்தைபிரான் பூசனையு மீசனினே யோகியரும்
தந்திரத்து மிக்குயருந் தச்சையே — எந்தன்
இலம்போ தரத்த னெழில்வரதந் தூக்கு
மில்ம்போ தரத்த னிலம்.

பதவுரை: எந்தை - எங்கள் பிரபஞ்சத்தந்தையாராகிய, பிரான்-இறைவரது, பூசனையும் - பூசைகளும், தந்திரத்து மிக்கு உயரும் - ஆகம

விதிகளால் மேலோங்கி விளங்கும், தச்சை-, ஈசன் நினை யோகியரும் - சிவனை நெஞ்சத்து நினைக்கும் யோக நெறியினரும், தம் திரத்து - தங்கள் மன உறுதியினால், மிக்கு உயரும் - மிகவும் உயர்ந்து விளங்கும், தச்சை-, எந்தன்-அடி யோமாகிய எங்களது, இலம்-வறுமைத்துன்பமானது, போதர - நீங்கும்படியாக, எழில் வரதம் தூக்கும் - அழகமைந்த வரதகரத்தை ஏந்தியருளும், இலம் போதரத்தன் - பெருவயிற்றினரான விநாயகரது, இலம்-மனை. எ—று.

குறிப்பு: தந்திரம் - ஆகமம்: பூசனையின் உயர்வுக்கு தந்திரங்கள் ஏதுவாயின, மிக்குயர்தல் - சிறந்திருத்தல், யோகம் - கூட்டம். யோகியர் இறைவனை உள்ளத்திற் கூட்டி இருத்துபவர்கள். எனவே, தச்சையில் யோக மார்க்கத்திற்கும் இடனுளதாயிற்று. இலம் - வறுமை, அஃது ஈண்டு திருவருட்பேறில்லா வறுமையாம். போதர - வினையெச்சம், தூக்குதல் - உயர்த்தியருளுதல். இலம்போதரத்தன் - அத்துச் சாரியை பெற்றது. அத்தன்நிலம் எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் அமையும். 32

திரமுறு காணையருஞ் சேயிழையா ரும்பார்த்த
சாரதிய ரென்னவருந் தச்சையே—தாரகமாம்
மெய்யருக்கு மெய்யர் வினைகடியார் இம்மண்ணில்
மெய்யருக்கு மெய்யர் விருப்பு.

பதவுரை: தீரம் உறும்-மனவலிமை பொருந்துகின்ற, காணையரும் - காணையினை ஒத்த இளைஞரும், பார்த்தசாரதியர் என்னவரும் - சிருஷ்ணன் என்று கூறும்படியாக வருகின்ற, தச்சை-,

சேயிழையாரும் - செம்மையான ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்களும், பார்த்தசாரி - பார்த்த இடங்கள் தோறும், அதியர் என்னவரும் - மேம்பட்டவர்கள் என்று கூறும்படியாகவரும், தச்சை-, தாரகம் ஆம்மெய் - பிரணவம் ஆகிய சத்தியப் பொருளை, அருக்கும் எய்யர் - வெறுக்கின்ற துன்பினரது, வினைகடியார்-ஊழ்வினையை நீக்காதவரும், இ மண்ணில் - இவ்வுலகின்கண், மெய் அருக்கு - உண்மையான தங்கத்தை யொத்த, மெய்யர்-திருமேனி உள்ளவரும் ஆகிய விநாயகரது, விருப்பு-விருப்புக்குரிய இடம்.எ-று.

குறிப்பு: பார்த்தசாரதி - பார்த்தனுக்குச் சாரதி, பார்த்தன் - அருச்சுனன். அதியர்-மேம்பாடுடையோர். அருக்கும்-வெறுக்கும், எய்யர்-துன்பமுடையோர், எய்துன்பம், அருக்கு - பொன், அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடியும், என்பர் அருணகிரியார். மெய்யருக்கு மெய்யர் எனப் பொருள்கோடலும் அமையும். 33

காமிகஞ்செய் தொண்டருக்குங் கார்மயிலா ருக்கும்பஞ்சாமிருதங் கைமலருந் தச்சையே—தோமிலயிற் பாணியரன் பங்குடையார் பார்முழுது மோங்குமறைப் பாணியரன் பங்குடையார் பற்று.

பதவுரை: காமிகம் செய் தொண்டருக்கும்-காமிக பூசைகளைச் செய்கின்ற அடியார்களுக்கும், பஞ்சாமிருதம் - பஞ்சாமிருதமானது, கைமலரும்-அவர்களது கரங்களில் பொலிந்து விளங்கும், தச்சை-, கார் மயிலாருக்கும் - நீல மயிலை ஒத்த பெண்களுக்கும், பஞ்ச ஆம் மிருது - பஞ்சினையொத்த மென்மைத்தன்மை, அம் கை மல

ரும்-அழகிய கரங்களில் விளங்குகின்ற, தச்சை-,
தோம்இல்-குற்றம் இல்லாத, அயில் பாணியர்-
வேற்கரராகிய முருகப்பெருமானது, அன்பு
அங்கு உடையார் - அன்பினை அவ்விடத்தில்
அழித்துக்கொள்ளாதவரும், பார் முழுதும் ஒங்
கும்-உலகம் எங்கணும் சிறந்து விளங்கும், மறை
பாணி-வேதப்பாடல்களைத் தோற்றுவித்த, அரன்
பங்கு உடையார் - சிவனது பாகத்தை எப்போ
தும் உடையவருமான விநாயகப் பெருமானது,
பற்று - விருப்புக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: காமிகம்-பயன் கருதிச் செய்யப்படும் பூசை
பஞ்சாமிருதம் - அபிடேகத் திரவியங்களுள் ஒன்று. அது
வாழை, பலா என்னும் கனிகளோடு தேன், சருக்கரை,
தேங்காய்த்துருவல் என்பன சேர்ந்த கூட்டுப் பொருள்.
கார் மயிலாரின் கரங்கள் மிருதுத்தன்மை பெறுதற்குக்
காரணம் அங்குள்ளாரின் செல்வமிகுதியாம். அங்கை -
அகங்கையுமாம். தோம்- குற்றம், பாணி - கை, 'உடை
யார்' இரண்டனுள் முன்னது எதிர்மறைக்குறிப்பு வினை
முற்றும் பின்னது உடன்பாடுமாம். பங்கு - பாகம்,
மறைப்பாணி - பண்புத்தொகை, சிரேட்ட புத்திரனி
டத்தில் தந்தைக்குப் பற்று மிகுந்திருத்தலின் விநாயகர்
அரன்பங்கை உடையார் என்க. 34

பண்மொழியார் மென்விரலிற் பைங்குழவிச் சீறடியில்
தண்டை வணங்காலுந் தச்சையே — விண்ணுறைவார்
தந்துயரங் கோட்டினார் தாழ்சடையார் வெள்ளொளியைத்
தந்துயரங் கோட்டினார் சார்பு.

பதவுரை: பண் மொழியார்-பண்ணையொத்த
மொழிபேசும் பெண்களது, மென்விரலில்-மென்
மையான விரல்களிலும், தண்டு ஐவணம் காலும்-

தாளினையுடைய மருதோன்றி வண்ணம், காலும்-
பிரகாசிக்கும், தச்சை -, பசுமை குழவி சிறுமை
அடியில் - பசுங்குழவிகளது சிறு பாதங்களிலும்,
தண்டை - தண்டை என்னும் பாத அணியின்,
வண்ணம் காலும் - அழகு தோன்றும், தச்சை -,
விண் உறைவார்தம் - தேவர்களது, துயர் அங்கு
ஓட்டினார் - துன்பத்தை அங்கே போக்கியருளிய
வரும், தாழ் சடையார் - தாழுகின்ற திருச்சடை
உள்ளவரும், வெள் ஒளியைத் தந்து - வெண்மை
யான பிரகாசத்தைத் தந்து, உயர் அம் கோட்
டினார் - உயருகின்ற அழகிய மருப்பினைக் கொண்
டவருமான விநாயகப்பெருமானது, சார்பு -
சார்ந்திருக்கும் இடம். எ - று.

குறிப்பு: ஐவணம் - மருதோன்றி, ஐவணம் - பொரு
ளாகுபெயர். அது நிறத்தை உணர்த்தியது. தண்டை -
ஆண் குழவியர் பாதங்களிற் கட்டப்படும் அணிகலன்
களுள் ஒன்று. வண்ணம் - வணம் என இடைக்குறையா
யிற்று, விண்ணுறைவார்தம் - என்பதில் 'தம்' சாரியை,
உயர்தல் - மேல்நோக்கி உயர்தல். வளைந்து மேல்நோக்கி
உயர்தலை 'இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றன்'
என்பர் திருமூலர். * 35

செந்தழல்வேள் வித்தலத்துஞ் சித்தாந்த வாதத்துஞ்
சந்தானந் தானமுறுந் தச்சையே - தந்தை
வலிவலத்துந் தோன்றுவார் வல்வினையேன் நெஞ்ச
வலிவலத்துந் தோன்றுவார் வாக்கு.

பதவுரை: செந்தழல் வேள்வி தலத்தும் -
சிவந்த அழலோம்பும், யாக இடங்களிலும், சந்து-
சந்தனக்கட்டைகளும், ஆன் - பசுக்களும், அம்

தானம் உறும் - அழகிய தானப்பொருள்களாக அமையும், தச்சை -, சித்தாந்தம் வாதத்தும் - சித்தாந்தம் பற்றிய தருக்கச் செயலிலும், சந்தானம் - சந்தான பரம்பரையினர், அம் தானம் உறும் - அழகிய பட்டிமன்றங்களாகிய தானத்தைப் பொருந்திநிற்கும், தச்சை -, தந்தை - தந்தையாராகிய சிவனது, வலிவலத்தும் தோன்றுவார் - திருவலிவலம் என்னும் தலத்தின் கண்ணும் எழுந்தருளியிருப்பவரும், வல்வினையேன்-வலிய ஊழ்வினையை உடையேனாகிய எனது, நெஞ்சம்-உள்ளத்தின் கண்ணுள்ள, வலிவு அலத்தும் - வலிய துன்பத்திலும், தோன்றுவார் - தோன்றுபவருமான விநாயகரது, வாக்கு - செல்வாக்குக்குரிய இடம். எ - று.

குறிப்பு: வேள்வித்தலம்- யாகசாலைகள். அங்கு, சந்தனம் எரியோம்பும்பொருள்; பசு - தானப் பொருள், வாதம்-தருக்கம், சந்தானம் - பரம்பரை, அஃது ஈண்டுச் சந்தான குரவர் பரம்பரையில் தோன்றினவரைக் குறித்தது. - தந்தை - பிரபஞ்சத்தந்தையுமாம்; வலிவலம் - சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. அத்தலத்தில் கணபதியையும் சம்பந்தப் பிள்ளையார் போற்றிப்பாடியிருத்தலின் வலிவலத்தும் தோன்றுவார் எனக் கூறப்பட்டது. அலம் - துன்பம், வாக்கு - செல்வாக்கு. அஃது ஆகுபெயராய் இடத்தின் மேல் நின்றது. 36

மாரனிகர் மைந்தருமம் மன்றத்துக் கூத்தருஞ்சொற்
சாரங்க பாணியுறுந் தச்சையே - தாரகச்சோ
திக்காம் பரத்தார்வெண் டிங்குமுன் கோபித்த
திக்காம் பரத்தார் தினைப்பு.

பதவுரை: மாரன் நிகர் மைந்தரும் - மன்மதனை ஒக்கும் ஆடவரும், சொல்-புகழ் பொருந்திய, சாரங்கபாணி உறும் - திருமாலையும் பொருந்தி நிற்கும், தச்சை -, அம் மன்றத்து கூத்தரும் - அழகமைந்த நாடக அரங்குகளில் ஆடும் பொருநரும், சொல் சார் - புகழ் சார்ந்த, அங்கம் - அங்கம் என்னும் நாடகப் பிரிவையும், பாணி - பல்வேறு தாள அமைப்புக்களையும், உறும் - பொருந்தி நிற்கும், தச்சை-, தாரகம் சோதிக்கு ஆம் பரத்தார் - பிரணவ ஒளிக்குரிய மேலான இறைவரும், வெண் திங்களை - வெண்ணிற அம்புலியை, முன்கோபித்த - முன்னொரு கால் சினந்த, திக்கு ஆம் - திசைகளாக நிற்கும், பரத்தார் - பரம்பொருளுமான விநாயகரது, திளைப்பு - மகிழ்வுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: அழகில் மன்மதனை ஒத்த மைந்தர் ஆற்றலில் திருமலை ஒக்கின்றனர் என்க. மைந்து - வலிமை, திருமலை ஒத்திருத்தற்குக் காரணம் அவர்தம் மைந்து ஆகலின் அவரை மைந்தர் என்றார். சார்ங்கம் - சாரங்கம் எனத் தற்பவம் ஆயிற்று. சாரங்கம் - திருமால் ஏந்தும் வில், பாணி - கை, அங்கம் - பண்டைநாள் நாடகப் பிரிவுகளுள் ஒன்று. பாணி - தாளம், விநாயகப் பெருமான் திங்களைக் கோபித்தது ஆவணிச் சதுர்த்தியில் ஆகும்.

37

வாரணிந்த கொங்கையரும் மாங்கனிக்கண் கோகிலமுஞ் சாரத்தங் கண்விழ்த்துந் தச்சையே — தாரலரும் வாலக்கைம் மாவார் மதுக்கடுக்கை யார்நீளும் வாலக்கைம் மாவார் மனை.

பதவுரை: வார் அணிந்த கொங்கையரும் - கச்சணிந்த தனங்கனையுடைய மகளிரும், சார் அத்தம்-அழகிய கண்ணாடிகளில், கண் வீழ்த்தும்-தம் பார்வையை விழுத்துகின்ற, தச்சை-, கோகிலமும் - குயில் கூட்டங்களும், மா கனி கண் சாரத்து - மாம்பழங்களில் உள்ள சாற்றில், அம் கண் வீழ்த்தும் - அழகிய பார்வையை வீழ்ச்செய்யும், தச்சை-, தார் அலரும் - மலர்மாலையாக விளங்கும், வால் அக்கு - தூய உருத்திராக்க மாலையோடு, ஐ மா ஆர் - அழகுடைய வண்டுகள் பொருந்தும், மது கடுக்கையார் - தேனையுடைய கொன்றை மலர்மாலையை அணிந்தவரும், நீளும்-நீளுகின்ற, வாலம் கைம்மாவார், இளமையான துதிக்கையமைந்த யானைமுகப் பெருமானுமாகிய விநாயகரது, மனை - இல்லம். எ—று.

குறிப்பு: சார் - அழகு, அத்தம் - கண்ணாடி, கண் வீழ்த்தல் - பார்த்தல், குயில்களின் கண்கள் சிவந்து அழகுதருதலின் அதனை 'அங்கண்' என்றார். வாலம் - இளமை, கடுக்கை - பொருளாகுபெயர். 38

வண்ணமிசை யாமோரும் வானீரைக் கார்முகிலுந்
தண்ணரம்பைக் காட்டுமுயர் தச்சையே - புண்ணியம்சேர்
நாரைப் பதியார் நடலையார் நெஞ்சிற்றந்
நாளைப் பதியார் நகர்.

பதவுரை: வண்ணம் இசை - இசைப்பாடல் களை இசைக்கின்ற யாழ்வல்லோரும், தண் நரம்பை - தண்ணிய தந்திகளை, காட்டும் - வாசித்துக் காட்டும், உயர் - உயர்வினையுடைய, தச்சை-,

கார் முகிலும் - கரிய முகிற் கூட்டங்களும், வான் நீரை - மழை நீரை, தண் அரம்பைக்கு ஆட்டும்-குளிர்ந்த வாழைகளுக்கு நீராட்டுகின்ற, உயர்-மேம்பாட்டினையுடைய, தச்சை-, புண்ணியம் சேர் - அறம் ஒன்று கூடுகின்ற, நாரை பதியார் - திருநாரையூர் என்னும் பதியில் எழுந்தருளியிருப்பவரும், நடலையார் நெஞ்சில் - வஞ்சகரது உள்ளத்தில், தம் நாரை பதியார் - தமது அன்பினைப் பதித்துக் கொள்ளாதவரும் ஆகிய விநாயகரது, நகர் - நகரம் ஆகும். எ — று.

குறிப்பு: தண் நரம்பு-குளிர்ந்த இசைநரம்புகள். அவை சுரத்தான நரம்புகள் என்க. வான்நீர் என்பதற்கு ஆகாயகங்கை எனப்பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. நாரையூர்க்காம் புண்ணியம், நம்பியாண்டார் நம்பியை அவதரிக்கச் செய்தமையும் அதனால் திருமுறைப்பாடல்களை வெளிவரச் செய்தமையுமாம். பதியார் இரண்டினுள் பிந்தியது எதிர்மறைக் கண்வந்த வினைமுற்று. 39

தங்குழவிக் காய்ச்சியருந் தையலர்கைக் கிள்ளைகளுஞ் சங்கத் தமிழ்துய்க்குந் தச்சையே—வெங்கணற்கா வன்னிகளம் பாற்றினார் மாதவநாங் கூர்ச்சேந்தன் வன்னிகளம் பாற்றினார் வாக்கு.

பதவுரை: ஆய்ச்சியரும் - நற்றூயரும், தம் குழவிக்கு - தமது இளமகவார்க்கு, சங்கத்து - சங்குகளில் உள்ள, அமிழ்து உய்க்கும் - பாலமுதத்தை ஊட்டுகின்ற, தச்சை-, தையலர் கை கிள்ளைகளும் - பெண்டிரது கைகளில் உள்ள கிளிகளும், சங்கம் தமிழ் - சங்ககாலத்துத் தமிழ் நூல்களை, துய்க்கும் - அனுபவிக்கும், தச்சை-,

வெம்கணற்கா - கொடியகணன் என்னும் அரசனுக்காக, வன்னிகள் அம்பு-பல்வேறு அக்கினிகளாகிய பாணங்களை, ஆற்றினார் - சுமந்தவரும், மாதவம் - பெருந்தவத்தினையுடைய, நாங்கூர்ச்சேந்தன் - நாங்கூரின் கண் வாழ்ந்த சேந்தனானது, வல் நிகளம் பாற்றினார் - வலிய கால் விலங்கினை அழித்தவருமாகிய விநாயகரது, வாக்கு - செல்வாக்குக்குரிய இடம். எ - று.

குறிப்பு: ஆய்ச்சியர் - தாய்மார், அன்றி, இடைக்குலப் பெண்டிருமாம். சங்கம் - மங்கலப்பொருள்களுள் ஒன்று. தாயர் சங்கினால் பாலூட்டுவது செல்வ நிறைவு கருதி என்க. கிள்ளைகள் சங்கத்தமிழைத் துய்ப்பதனால் தலைவியர் இடையீட்டின்றிச் சங்கத்தமிழ் பயில்கின்றனர் என்பது பெறப்பட்டது. வெம்மை - கொடுமை, கணற்கா - ஈறு குறைந்து வந்தது. கணன்மேல் பாணங்களைச் செலுத்தியது சிந்தாமணியை மீட்பதற்காம். அதன் விரிவை விநாயக புராணத்துக் காண்க. நாங்கூர்ச்சேந்தன் - திருமுறையில் இடம் பெறாத பட்டினத்தடிகளின் கணக்கப்பிள்ளையாகக் கடமையாற்றியவர். அவர் கட்டளைப்படி அடிகளது செல்வங்களை ஏழைகளுக்கு சேந்தனார் வாரிவழங்கினார். இவ்வுண்மையறியாத அடிகளாரின் உறவினர் அரசனுக்கு முறையிட்டனர். அரசன் சேந்தனரை விலங்கிட்டுச் சிறைவைத்தான். இது கண்டு மனம் வருந்திய சேந்தனார் மனைவியும் மைந்தனும் அடிகளை அணுகி நிகழ்ந்ததை உணர்த்தி நின்றனர். அடிகளார் சிவனை நினைந்து 'மத்தளை தயிருண்டானும்' என்னும் பாடலை முகிழ்த்தனர். உடனே கணைசப் பெருமானது திருக்கருணையினால் அரசனிட்ட விலங்கு முறியப்பெற்றது. சேந்தனார் சிறைவிடுவிக்கப்பெற்றார். இது பட்டினத்தடிகளார் வரலாற்றோடினைந்த பகுதியாகும்.

பட்டினத்தடிகளது அருள்நோக்கும் கணைசரது அருளும் கிடைக்கப்பெற்றமைக்குக் காரணம் சேந்தனரது மாதவம் ஆகும். அதனையே மாதவ நாங்கூர்ச்சேந்தன் என்றார் ஆசிரியர். பாற்றுதல் - அழித்தல். 40

கீதமொழி யாருடற்குங் கேள்விமிகு சீடருக்குஞ்
சாதரு பங்காட்டுந் தச்சையே — மாதவராம்
பத்தர் தலைக்கணியார் பாதமலர் சூட்டுமுரு
பத்தர் தலைக்கணியார் பற்று.

பதவுரை: கீதம் மொழியார் உடற்கும் - இசையமைந்த மொழியைப் பேசும் பெண்களது மேனிக்கும், சாதரூபம் காட்டும் - சாதரூபம் என்னும் பொன்னை உவமையாகக் காட்டும், தச்சை -, கேள்வி மிகும் சீடருக்கும் - கேட்டலால் வரும் அறிவானது மிகுகின்ற மாணுக்கருக்கும், சாது - துறவியர்கள், அரூபம் காட்டும் - அருவம் பற்றிய உண்மையை விளக்கிக் காட்டும், தச்சை -, மாதவர் ஆம் - பெருந்தவத்தர்களாகும், பத்தர் தலைக்கு-பத்தர்களதுசிரசிற்கு, அணி ஆர் பாதம் மலர் சூட்டும் - அழகு பொருந்திய திருவடிகளாகிய மலர்களைச் சூட்டுகின்ற, உரு பத்தர் - திருவுருவவடிவினரும், தலை கண்ணியார் - திருமுடியில் கொன்றை மாலையை உடையவரும் ஆகிய வீநாயகரது, பற்று - விருப்பத்துக்குரிய தலம். எ—று.

குறிப்பு: சாதரூபம் - பொன்வகைகளுள் ஒன்று. தச்சை மகளிர்க்குச் சாதரூபம் உவமையாகக் காட்டப் படுவதனால் அவர்கள் பொன்னியர் என்க. கல்வி முழுமையடையும் வழிகளுள் ஒன்று கேட்டல். அது யாவற்

நினும் சிறந்தது என்பதனை 'கற்றலிற் கேட்டலே நன்று' என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு வலியுறுத்தும். அந்தகைய சிறந்த நெறியில் நிற்பவர்கள் தச்சை மாணவர்கள் என்க. பத்தர் தலைக்குப் பாதமலர் சூட்டுதல் திருவடித்தீட்சையாகும். அது கருதியே, விநாயகர் இங்கு உருவத்திருமேனி கொண்டுள்ளார் போலும் என்பது ஆசிரியர் தற்குறிப்பாகும்.

தலைக்கணியார் - சிறந்த நூல்வல்லோனுமாம். பாரதம் எழுதியதும் வேதங்களுக்குத் தலைவகை இருப்பதும், நாரைபூர் நம்பிக்கு ஆசிரியராக அமர்ந்ததும் விநாயகரது சிறந்த நூற்புலமையைப் புலப்படுத்துவன என்க. கண்ணி - கணி என இடைக்குறையாயிற்று. தலைக்கண்ணி - சிரமாலையுமாம். சிரமலை அணிந்த மூர்த்தம் கபால விநாயக மூர்த்தமாம். 41

சங்கரனைக் கம்மியருஞ் சந்தவட்டுக் கொங்கையருந் தங்கச் சிலைநோக்குந் தச்சையே - அங்களத்தில் மாகாளங் காட்டினார் மைந்தர்வெண் காடனுக்கும் மாகாளங் காட்டினார் வாக்கு.

பதவுரை: கம்மியரும் - சிற்பிகளும், சங்கரனை - சிவனது திருவுருவத்தை, தங்கம் சிலை - தங்கச்சிலைகளில், நோக்கும் - பார்க்கின்ற, தச்சை -, சந்தம் வட்டு கொங்கையரும் - அழகமைந்த சூதாடுகருவியை ஒத்த துனங்களை உடைய மகளிரும், தம் கச்சில் - தமது மார்புக்கச்சங்களில், ஐ நோக்கும் - அழகைப்பார்க்கும், தச்சை -, அம் களத்தில் - அழகிய திருக்கண்டத்தில், மா காள - பெரிதாகிய நஞ்சினை, அங்கு ஆட்டினார் - அவ்விடத்தில் தடுத்து நிறுத்தி ஆட்டியவரான சிவபெருமான், மைந்தர் - புதல்வ

ரும், வெண் காடருக்கும் - திருவெண்காட்டடி
களுக்கும், மாகாளம் - உஞ்சேனை மாகாளம் என்
லும் திருத்தலத்தை, காட்டினார் - காட்டியரு
ளியவருமான விநாயகரது, வாக்கு - செல்வாக்
கமைந்த இடம். எ—று.

குறிப்பு: கம் - தொழில், கம்மியர் - தொழில் புரி
வோர், ஈண்டு அவர்கள் சிற்பிகள் என்க. சிவனுருவைத்
தங்கத்தில் வடித்தது அங்குள்ளாரின் பக்தி மேம்பாட்
டையும் செல்வமேம்பாட்டையும் குறித்தது. வட்டு -
சூதாடுகருவி, ஐ - அழகு, களம் - கழுத்து, காள் - அம்
முச்சாரியை கெட்டு வந்தது. அங்கு - பாற்கடல், அது
பண்டறிசுட்டு, மாகாளம் - உஞ்சேனை மாகாளம் என்னும
பதி. அது துளுவநாட்டின்கண் உள்ளது. வெண்காட்டடி
கள் இப்பதியிலேயே நிட்டை கூடியிருந்தபோது கள்வர்
அவரை விநாயகர் என்று எண்ணி மாலை சூட்டினர்.
அதனையே இங்கு 'வெண்காடனுக்கும் மாகாளம்
காட்டினார்' என்றார். 42

எங்கு முழுவோரு மேத்துமறைப் பூசரருள்
சக்கதத்து நாட்டமுறுந் தச்சையே—பொங்கிருளாஞ்
சித்த மலவுருவார் தேய வருள் கொழிக்குஞ்
சித்த மலவுருவார் சேர்பு.

பதவுரை: உழுவோரும் - உழவர்களும், எங்
கும் - எல்லா இடங்களிலும், சங்கு அதத்து - சங்
கினங்களை அழிப்பதில், நாட்டம் உறும் - விருப்
பினைக்கொள்ளும், தச்சை-, ஏத்தும் மறை பூசர
ரும்-யாவராலும் போற்றப்படும் வேதம் வல்ல
பிராமணர்களும், சங்கதத்து - வடமொழியில்,
நாட்டம் உறும் - விருப்பினைக்கொள்ளும்,
தச்சை-, பொங்கு இருள் ஆம் - மிகுந்த இருளா

கிய, சித்தம் மலம் உருவார் தேய-உள்ளத்தின்
கண் அமைந்த மலவடிவாராகிய மும்மலங்க
ளும் அழிய; அருள் கொழிக்கும் - திருவருளைப்
பொழிகின்ற, சித்-ஞானமும், அமலம் - நிர்மல
மும் இணைந்த, உருவார்-வடிவினராகிய விநாய
கப்பெருமானது, சேர்பு-வாழ்விடம். எ—று.

குறிப்பு: சங்குகள் பரவாத இடம் சிறிது மின்மை
யின் எங்கும் என்றும் அவை ஏர்த் தொழிலுக்கு இடை
யூறுக இருப்ப இவற்றை அழித்தல் அவசியமாதலால்
உழவர்தம் நாட்டம் அங்குச்செல்கின்றமையின் சங்க
தத்து நாட்டம் என்றும் கூறினார். சங்கதம்-வடமொழி,
அது தேவபாஷையாதலின் அந்தணர்கள் அதவிடத்து
நாட்டம் கொண்டுள்ளனர் என்க. மலவுருவார்-இழிவி
னால் உயர் திணையாயிற்று. 43

காமவல்லி யார்விழியுங் கண்ணுதலைப் போற்றுநரும்
தாமரையி னுட்டமுறுந் தச்சையே—நாதர்பொற்
கண்டங் கறுத்தார் கயிலையசைத் தானகந்தை
கண்டங் கறுத்தார் களம்.

பதவுரை: காமவல்லியார்-கற்பகப்பூங்கொ
டியொத்த மகளிரது, விழியும்-கண்களும், தாம்
மரையின்-தாவிச் செல்லும் மான்களினது, நாட்
டம் உறும்-பார்வையைப் பொருந்தும், தச்சை-,
கண்ணுதலைப் போற்றுநரும் - நெற்றிக்கண்ண
ராகிய சிவனை வணங்கும் அடியார்களும், தாம
ரையின் நாட்டம் உறும்-தாமரை மலரில் விருப்
பம்கொள்ளும், தச்சை-, நாதர் - உலகநாதரும்,
பொன்கண்டம் கறுத்தார் - அழகிய திருக்கழுத்
துக் கறுக்கப் பெற்றவருமாகிய சிவனது, கயிலை

அசைத்தான் அகந்தை கண்டு-கயிலாயமலையை அசைத்தவனாகிய இராவணனது செருக்கைப் பார்த்து, அங்கு அறுத்தார்-அவ்விடத்தில் அழித்தவராகிய விநாயகரது, களம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: வல்லி-பூங்கொடி, காமவல்லி-கற்பகப்பூங்கொடி, தாவும் என்னும் பெயரெச்சம் இடைக்குறைந்தது. மரை-மான். மருண்ட நோக்குப் பொதுத்தன்மையாக அமைதலின் மரையின் நாட்டம் மகளிர் விழிக்கு உவமையாயிற்று. அசைத்தான்-வினைப்பெயர், அங்கு-பண்டறிகட்டு. அது திருக்கோகரணம். 44

பூமலரும் வண்டினத்தாற் போரடிப்பார் பேரொலியால் தாமத் தொலிநந்துந் தச்சையே—வாமம் பணிக்கங் கணங்கொண்டார் பாதபத்மம் சூடும் பணிக்கங் கணங்கொண்டார் பற்று.

பதவுரை: பூ மலரும் - அழகு பொலியும், வண்டு இனத்தால்-வண்டினங்களால், தாமத்து மாலைகளில், ஒலி நந்தும் முரலுமொலியானது மிகுகின்ற, தச்சை-, போர் அடிப்பார் - நெற்போரை அடிக்கின்ற உழவர்களது, பேர் ஒலியால்-பெரிய ஒலிகளால், தா-வலிய, மத்து ஒலி-மத்துக்களினின்றும் எழும் ஒலியானது, நந்தும் - குறைவடைகின்ற, தச்சை-, வாமம் பணி - அழகிய பாம்புகளாகிய, கங்கணம் கொண்டார் - கங்கணம் என்னும் கைவளைகளைக் கொண்டவரும், பாதம் பத்மம் சூடும் பணிக்கு - திருவடிகளாகிய தாமரைமலர்களைத் தரிக்கும் திருத்தொண்டுக்கும், அம் கணம் கொண்டார் - அழகமைந்த அடியார் கூட்டங்களைக் கொண்டுள்ள வருமான விநாயகரது, பற்று - பற்றுதலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: பூ மலரும் வண்டு - பூக்களில் மலர்ந்திருக்கும் வண்டுகளுமாம், நந்துதல் இரண்டனுள் முன்னையது வளர்தல்; பின்னையது குறைதல், மலர்கள் தோறும் தேன் வேறுபடுதலால் அவற்றைப் பருகும் வண்டுகளும் வேறுபடுதல் நோக்கி 'வண்டினம்' என்றார் ஆசிரியர். வண்டுகள் ஒலிப்பதற்கு அங்குள்ள தேன்மிகுதியே காரணம் என்க. மத்தின் ஒலி எக்காலத்தும் இருப்ப, அவ்வொலியைப் போர் அடிப்போர் ஒலி அடக்குதலால் தச்சையில் எக்காலத்தும் அறுவடை உளதாம் என்க. வாமம் - அழகு; பணி - பாம்பு, தொண்டு; கணம் - கூட்டம்; அது தேவகணங்களும் மண்ணுலகத் தொண்டருமாம், பாதபத்மம் - பண்புத்தொகை.

மும்மொழிச்சிலேடை

பங்கயங்காண் மள்ளருஞ்சீர்ப் பார்ப்பதிமால் தொண்டருமே சங்கரிக்கத் தேன் சொரியுந் தச்சையே - மங்கலஞ்சேர்
காவிரிக்கு நாதன் கருத்திருந்தா ரென்பிறவிக்
காவிரிக்கு நாதன் களம்.

பதவுரை: பங்கயம் காண் மள்ளரும் - தாமரைகளைக் காணுகின்ற உழவர்களும், சங்கரிக்க - அவற்றை அழிக்க, தேன் சொரியும் - தேனானது சிந்துகின்ற, தச்சை -, சீர்பார்ப்பதிமால் தொண்டரும் - சிறப்புக்களையுடைய உமையம்மையை வழிபடும் பெருமைக்குரிய அடியார்களும், சங்கரிக்கு - மாதுமையாளுக்கு, அ தேன் சொரியும் - அழகிய தேனை ஊற்றும், தச்சை -, மால் தொண்டரும் - திருமால் அடியவர்களும், சங்கு அரிக்கு - சங்கேந்திய திருமாலுக்கு, அ தேன் சொரியும் - அழகமைந்த தேனைச் சொரிகின்ற, தச்சை -, மங்கலம் சேர் - நன்மை பொருந்துகின்ற, காவி

ரிக்கு நாதன் - காவிரி என்னும் நதிக்குத் தலைவராசிய அகத்தியரது, கருத்து இருந்தார் - உள்ளக்கருத்தில் நிலைபெற்று இருந்தவரும், என்பிறவி காவு - அடியேனது பிறப்பென்னும் சுமையை, இரிக்கும் நாதன் - நீக்குகின்ற தலைவருமாகிய விநாயகரது, களம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: ஏர் உழுதலுக்குப் பங்கயங்கள் இடையூறுக அமைதலின் அவை உழவரால் சங்கரிக்கப்படுகின்றன என்க. இதனால் தாமரைகள் தடாகங்களிலன்றி, அவற்றை அடுத்துள்ள வயற் பக்கங்களிலும் நீர்வள மிகுதியால் படர்ந்துள்ளன என்பதும் பெறப்பட்டது. பங்கயம் காண் மள்ளர் கண்களுக்குச் சங்குகளும் அம்மலர்களில் இருப்பது தெரிகின்றது. அவற்றையும் ஆங்காங்கே மலர்களினின்றும் பொறுக்கி எடுக்கின்றார்கள் உழவர்கள். அதனால், தேன் சொரிகின்றது எனப் பொருள் கோடலும் அமையும் எல்லாச் சிறப்புக்களையும் வழங்குதலின் காவிரி மங்கலம் உடையதாயிற்று. காவிரிக்கு நாதன் - சோழனுமாம். அவன் அநபாயச் சோழன். திருமுறைகள் வெளிப்படுத்துவதற்குச் சோழமன்னனும் உறுதுணையாக நின்றமையாலும் அவன் வேண்ட அவனது நிவேதனங்களையும் திருவமுது செய்தருளியமையாலும் பொல்லாப்பிள்ளையார் அவன் கருத்தில் இருந்தார் என்க. அதனையே 'காவிரிக்கு நாதன் கருத்திருந்தார்' என்றார் ஆசிரியர். அகத்தியரும் காவிரியைத் தெற்கே கொண்டு வந்தமையால் அவரும் 'காவிரிக்கு நாதன்' ஆயினார். காவு - சுமை, இரித்தல் - நீக்குதல்.

46

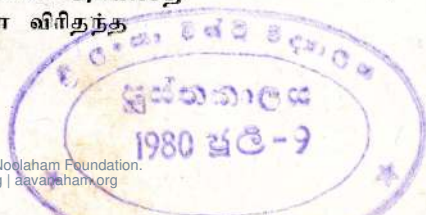
அம்பலத்துக் கானையரு மாயிழையார் செவ்வாயுந் தம்பலத்திற் பூத்துவருந் தச்சையே — அம்பனிலப் பத்திக் குளத்தர் பரஞானர் போற்றுசிவ பத்திக் குளத்தர் பதி.

பதவுரை: காணையரும் - காணையை ஒத்த ஆடவரும், அம்பலத்து - ஊர்ப்பொது விடத்தில், தம்பலத்தில்-தமது வலிமையினால், பூத்து-முகமலர்ந்து, வரும் - வருகின்ற, தச்சை-, ஆய் இழையார் - ஆராய்ந்து செய்யப்பெற்ற அணிகளை அணியும் மகளிரது, - செவ்வாயும் - சிவந்த வாய்களும், தம்பலத்தில் - தாம்பூல நிறத்தினால், பூத்துவரும் - மலர்ந்துவரும், தச்சை -, அம்பணிலம்பத்தி - அழகிய முத்தின் வரிசைகள் அமைந்த, குளத்தர் - திருநுதலையுடையவரும், பரம் ஞானர் - மேலாம் ஞானவடிவினரும், போற்று - யாவரினதும் போற்றுதலுக்குரிய, சிவம் பத்திக்கு - சிவபத்திக்குரிய, உளத்தர்-திருவுள்ளத்தை உடையவருமான விநாயகரது, பதிதலம். எ—று.

குறிப்பு: அம்பலம் - ஊர்மன்றம்; காணையர் அம்பலத்தில் பூத்துவருதல் தமது உடல்வலிமையைக் காட்டுவதற்கென்க. தம்பலம் - இந்திரகோபமுமாம்; அவ்வாறு பொருள் கொள்ளின் இல் உருபு உவமைக்கண் வந்ததென்க. பூத்துவருதல் - அழகு மலர்ந்துவருதல், பணிலம் - முத்து, பத்தி - வரிசை, இங்கு முத்துவரிசைகளால் அமைந்த ஓடை என்னும் அணியாகும். குளம் - நெற்றி. சிவபத்திக்குரிய உளம்கொண்டவர் விநாயகர். அன்றி சிவபத்திக்குள் அத்தர் எனப்பிரித்து சிவனது பத்திக்குள் மலரும் அத்தர் எனப் பொருள் கோடலும் பொருந்தும், 'கணேசலிங்கம்' என்பது சிவலிங்க மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. அது கணேசர் சிவலிங்க பூசை செய்து பத்தியின் மலர்ந்தமையை எடுத்துக்காட்டுமென்க. 47

தொங்கு குழைத் தோகையருந் சோர்புனலா ரோடைகருந்
தங்கா தலையருந் தச்சையே—அங்கலசத்
தக்காக்கை யாகா வலர்கா விரிதந்த
வக்காக்கை யாகா ரகம்.

பதவுரை: தொங்கும் குழை தோகையரும் - தூங்குகின்ற குண்டலங்களை அணிந்த மயில்போலும் சாயலையுடைய மகளிரும், தம் காது - தங்கள் காதுகள், அலைய வரும் - அசையும்படியாக வருகின்ற, தச்சை-, சோர் புனல் ஆர் ஓடைகளும் - வழிந்தோடும் நீரையுடைய ஓடைகளும், தங்காது-நிலைத்து நில்லாது, அலையவரும் - அலைந்து வருகின்ற, தச்சை-, அம் கலசத்து-அழகிய கமண்டலத்தில், அகாக்கை ஆகா - அந்தக் காக்கை வடிவாகி, அலர் காவிரி தந்த - விளங்கும் காவிரிநதியைச் சோழ நாட்டுக்கு அளித்த, அக்கு ஆக்கை ஆகார் - என்போடியைந்த உடம்பினைப் பொருந்தாத விநாயகரது, அகம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: குழை-குண்டலம். அது காதணிகளில் ஒன்று. மகளிர் காதுகள் குண்டலங்களின் பாரத்தினால் அலைகின்றனவென்க. ஓடைகள் நிலைகொள்ளாது அலைந்து வருவதற்குக் காரணம் அங்குள்ள மழைவளப் பெருக்கமென்க. எனவே, தச்சையில் அலைந்து வருந்துவன மகளிர் காதுகளும் ஓடைகளும் என்பதாம். ஆகா - செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். அக்கு-எலும்பு. ஆகார் - எதிர்மறை வினைப்பெயர். 48

நந்துகத லிக்குலையு நாரியர்வா யின்சொலுமந்
தந்திக்கை விழ்த்திவருந் தச்சையே—எந்தாயர்
அங்கோ கயமுலந்தா ரத்தனார் வாண்முடத்துக்
கங்கோ கயமுலந்தா ரார்ப்பு:

பதவுரை: நந்தும்-வளருகின்ற, கதலிக் குலையும், வாழைகளின் குலைகளும், அம்தந்தி கை -

மேகம் போலும் யானைகளது துதிக்கைகளை, வீழ்த்தி வரும்-அழித்து வருகின்ற, தச்சை-, நாரியர் வாய்-மகளிரது வாயிலிருந்து வரும், இன் சொல்லும் - இனிய மொழிகளும், அம் தந்து - அழகினைத் தந்து, இக்கு ஐ-கரும்புகளை, வீழ்த்தி வரும்-அழித்துவருகின்ற, தச்சை-, எம் தாயர்-எமக்குத் தாயரும், அம் கோகயம் உவந்தார் - நீரில் மலரும் தாமரை மலர்களை விரும்பியவர்களான கலைமகள், திருமகள் என்னும் இருவருக்கும், அத்தனர் - இறைவனாரும், வாள் முகத்துக்கு - ஒளிருகின்ற திருமுகத்துக்கு, அங்கு ஓ - அவ்விடத்திலோ, கயம் உவந்தார் - யானையின் திருவுருவத்தை விரும்பிக்கொண்டவருமான விநாயகரது, ஆர்ப்பு - ஆரவாரத்திற்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: நந்துதல்-வளர்தல், கதலி - வாழை, அம் தந்தி - மேகம் போலும் கரிய யானை, தந்திக்கை வீழ்த்துதல் - தோற்றத்தினால் தோற்றோடச் செய்தல், அம் தந்து - அழகைத்தந்து, அழகு இன்சொல்லால் வருவது. அவ்வினிமையே கரும்பின் இனிமையையும் வீழ்த்துகின்றதென்க. தாயர் - உலகத்தாயர். அம் கோகயம் - அழகிய தாமரையுமாம்; அங்கு - பண்டறிசுட்டு. அது திருக்கயிலை, அம் கோகயம் எனக்கொண்டு - அழகும் சிறப்பும் அமைந்தயானை எனப்பொருள் கோடலும் பொருந்தும். அவ்வாறாயின், கோக்கயம் என்பது கோகயம் என இடைக்குறைந்து வந்தது. 49

பெண்டிரா நெதடத்தும் பீவேளா கத்தும்பூந்
தண்டலைகொள் தண்மருதத் தச்சையே—சண்டையன்
தாமோ தரனர் தழைகவிருர் செஞ்சுடராம்
தாமோ தரனர் தலம்.

பதவுரை: பெண்டிர் ஆடும் தடத்தும் - மக
ளிர் நீராடுகின்ற தடாகங்களிலும், பூ தண்டு -
தாமரை மலர் த்தண்டுகள், அலைகொள் - வருத்
தத்தினைக் கொள்ளுகின்ற, தண் மருதம்-குளிர்ந்த
மருதவளம் பொருந்திய, தச்சை-, பீடு வளா
கத்தும் - பெருமையினுடைய அயலிடங்களிலும்,
பூ தண்டலை கொள் - பூக்கள் நிறைந்த சோலை
களைக் கொண்டுள்ள, தண் / மருதம் - குளிர்ந்த
மருதநிலங்களுடைய, தச்சை-, சண்டன் -
சிவனும், அயன் - பிரமனும், தாமோதரனார் -
திருமாலும், தழை களிரூர் - தழைக்கின்ற
ஆனைமுகப்பெருமானும், செம்மை கடர் ஆம்
தாமம் - சிவந்த கிரணம் பூத்த ஞாயிறுகிய
மலை பொருந்தும், உதரனார் - திருவயிற்றினை
உள்ளவருமாகிய விநாயகரது, தலம் - கோயில்.
எ - று.

குறிப்பு: பூ எனப் பொதுமையிற் கூறியமையாற் சார்பு
நோக்கி குவளை அல்லி நீலோற்பலம், செங்கழுநீர்
யாவும் கொள்ளப்படும். பூ - தாமரை, பூந்தண்டு
களின் அலைவுக்கு மகளிரது வினையாட்டயர்வு ஏதுவா
யிற்று, சண்டன் - சிவன், இயமனுமாம்; குரியன்
விநாயகர் திருவயிற்றில் தாமமாக மலர்ந்தது, அவரது
விசுவரூபத்திலென்க.

50

ஓகை கொளுந் தோகைகளு மோதுமறை யந்தணருஞ்
சாகைக்க னுருமுயர் தச்சையே - வாகையுறு
மெண்ணுங்கா லெட்டா ரிதயத்தார் மாயத்தார்
எண்ணுங்கா லெட்டா ரிலம்.

பதவுரை: ஓகை கொளும் தோகைகளும் - உவகையைக் கொள்ளும் மயில்களும், சாகைக்கண் - மரக்கொம்பர்களில், ஆரும் - அமர்ந்திருக்கின்ற, உயர் - மேம்பாட்டையுடைய, தச்சை-, மறை ஓதும் அந்தணரும் - வேதங்களை ஓதுகின்ற பிராமணர்களும், சாகை-வேதப்பிரிவுகளுள் ஒன்றான சாகையிடத்துள்ள, கண் ஆரும் - அறிவுப்பகுதிகளை அனுபவிக்கும், உயர் - உயர்வையுடைய, தச்சை-, வாகை உறும் - வெற்றியினைப் பொருந்தும், எண்ணும் - எண்ணப்படும், கால் எட்டார் - திருப்பாதங்கள் எட்டினையுடைய வீரபத்திரரது, இதயத்தார் - திருவுள்ளத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவரும், மாயத்தார் - வஞ்சகர்கள், எண்ணுங்கால் - நினைக்குமிடத்து, எட்டார்-அவர்தம் சிந்தைக்கு எட்டாதிருப்பவருமான விநாயகரது, இலம் - மனை. எ - று.

குறிப்பு: சாகை - மரக்கிளை, வேதப்பிரிவு; மயில்கள் கிளைகளில் அமர்ந்திருத்தல் கார்கண்டு களித்தற்காம். நிலத்து நின்று பார்க்கின் மரக்கிளைகள் கரு முகிற்கூட்டங்களை மறைக்கும் என்க. சாகை என்னும் வேதப்பிரிவுகளையும் அந்தணர்கள் ஆராய்வதனால் தச்சைப்பதி அந்தணர்க்கு உயர்வுளதாயிற்று. எண்ணுதல் - கணக்கிடுதல், கால் எட்டு உள்ளவர் - வீரபத்திரர், திருமால் நரசிங்க வடிவமெடுத்தபோது அவரால் தேவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டாயிற்று. அத்துன்பம் போக்கச் சரப வடிவமெடுத்து அந்த நரசிங்கத்தைக் கொன்றவர் வீரபத்திரர். சரபம் எட்டுக் கால்களையும் பெருஞ்சிறகுகளையும் உடையதென்பது புராணவரலாறு. அவ் வீரபத்திரர் விநாயகருக்குத்

தம்பியாதலின் அவர் இதயத்தில் விநாயகர் என்றும் வீற்றிருக்கின்றார் என்பதாம். எட்டார் இரண்டனுள் பின்னையது எதிர்மறையில் வந்த வினைப்பெயர். எண்ணுங்கால் - கால், - ஏழனுருடி. 51

காரணர்தந் தொண்டருந்தண் கான்மலரு வல்லிகளுஞ் சாரதரிற் பூவேந்து தச்சையே - பூரணியாம் மாதுளக்கைப் போதர் மணிக்கீம் புரிக்கொம்பர் மாதுளக்கைப் போதர் மனை.

பதவுரை: காரணர்தம் - உலக காரணராகிய இறைவனது, தொண்டரும் - அடியவர்களும், சாரதர் இல் - பூதகணத்தினரை ஒத்து, பூ ஏந்தும் - மலர்களை ஏந்திவருகின்ற, தச்சை-, கான்மலரும் வல்லிகளும் - நறுமணம் விரிகின்ற பூங்கொடிகளும், சார் அதரில் - சார்ந்துள்ள வழியிடங்களில், பூஏந்தும் - மலர்களை ஏந்துகின்ற, தச்சை-, பூரணி ஆம்-எல்லாம் நிறைந்தவளாகிய, மாது - மாதுமையாரின், உளம் கை போதர் - திருவுள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பேராற்றலையுடைய ஞானவடிவமானவரும், மணிகீம் புரி கொம்பர் - இரத்தின மணிகளால் அமைந்த கீம்புரி என்னும் பூண் அணிந்த ஒற்றைக் கொம்பை உள்ளவரும், மாதுளம் - மாதுளங்கனியை ஏந்திய, கை போதர் - கரமலரினைக் கொண்டுள்ளவருமான விநாயகரது, மனை - இல்லம். எ - று.

குறிப்பு: காரணர் - உலகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக நிற்பவர், அவர் வினைமுதல்; சாரதர் - பூதகணத்தவர்; விநாயகர் பூதகணங்கட்குத் தலைவரானமையின் தொண்டர்களும் சாரதரை ஒத்துள்ளனர் என்க. கான் - நறுமணம்; அதர் - வழி, பூரணி - சர்வபூரணி; கை - பேராற்றல், மணிக்கீம்புரி - அழகிய கீம்புரியுமாம்; 'வச்சிர மருப்பின் ஒற்றை மணிகொள்

கிம்புரி வயங்க' என்பர் கந்தபுராண ஆசிரியர். மாது
ளக் கைப்போதர் - என்பதற்கு மாதுளம் பூவை ஒத்த
சிவந்த கைம்மலரைக் கொண்டவர் என்பதும்
பொருளாம். 52

மூரனகையாரும் முதுமறைதேர் பூசாரும்
தாரமளி யின்னிசைக்குந் தச்சையே - ஏரலரும்
புத்தி வலத்தர் புலியதளர் மாங்கனியுண்
புத்தி வலத்தர் புகல்.

பதவுரை: மூரல் நகையாரும் - புன்னகை
மலரும் பெண்களும், தார் அமளியின் - மலர்
மாலைப் படுக்கையின்கண் இருந்து, இசைக்கும் -
இன்னிசையை இசைக்கும், தச்சை -, முது
மறை தேர் - பழமையான வேதங்களை ஆராய்
கின்ற, பூசாரும் - அந்தணர்களும், தாரம் -
பிரணவமந்திரத்தை, அளி இன் இசைக்கும் -
வண்டுகளை நிகர்த்துப்பாடும், தச்சை-, ஏர்
அலரும் - அழகு பொலிகின்ற, புத்தி - சக்தியா
கிய புத்திக்கு, வலத்தர் - வலப்பக்கத்திலிருப்
பவரும், புலி அதளர் - புலித்தோலாடை
அணிந்த சிவபெருமானது, மா கனி - உண் -
மாம்பழத்தை உண்ணுகின்ற, புத்தி வல் அத்
தர் - ஈத்தியில் வல்ல இறைவருமான விநாயக
ரது, புகல் - புகுந்திருத்தலுக்குரிய இடம்.
எ - று.

குறிப்பு: தார் - ஒழுங்குமாம்; தாரம் - எடுத்த
லோசையுமாம், அது நிஷாதசரம் என்க. நகையார்
தாரம் அளியின் இசைக்கும் எனப் பிரிக்குமிடத்து
நகையாராகிய பெண்கள் நிஷாதசரத்தினை வண்டுகளை

ஓத்து இசைக்கின்றனர் என்பது பொருளாம். அளியின் - இன் உருபு உவமைக்கண் வந்தது. ஓங்கார இசையைக்கொண்டது வண்டுகளின் இனிய ஓசையாகும்.

ஒங்குறங்குக் கோதையரு மொண்கிளியா ரும்வாழைத் தண்டினைக்கண் டண்மலருந் தச்சையே - வண்ணப் பணியாரத் துக்கலந்தார் பைந்தமிழா ளிட்ட பணியாரத் துக்கலந்தார் பற்று.

பதவுரை: ஒள் குறங்கு - ஒளி ரு கி ன் ற தொடைகளையுடைய, கோதையரும் - மலர் மாலை அணிந்த பெண்களும், வாழை தண்டினை கண்டு - வாழையின் தண்டுகளை நோக்கி, உள் மலரும் - உள்ளம் மகிழுகின்ற, தச்சை-, ஒள்கிளியாரும் - அழகமைந்த கிளிகளும், வாழ் ஐ தண் தினை கண்டு - தழைத்து வாழுகின்ற அழகியனவும் குளிர்ந்தனவுமான தினைகளைக்கண்டு, உள்மலரும் - உள்ளம் உவக்கின்ற, தச்சை-, வண்ணம் - நிறம் விளங்குகின்ற, பணி ஆரத்து - பாம்பாகிய மாலையோடு, கலந்தார் - கலந்திருப்பவரும், பசுமை தமிழாள் இட்ட - பசிய தமிழுக்குரிய ஒளவையார் நிவேதித்த, பணியாரத்துக்கு - சிற்றுண்டியாகிய நிவேதனப் பொருளுக்கு, அலந்தார் - ஆசையுற்று வருந்தியவருமான விநாயகரது, பற்று - விருப்புக்குரிய இடம். எ - று.

குறிப்பு: குறங்கு - தொடை, கோதையர் தம் தொடைகள் வாழைத்தண்டினை ஒத்திருப்பது அவர் உள்ளம் மலரக்காரணமாயிற்றென்க. ஆரம் - மாலை, பணி ஆரம் - பண்புத்தொகை; ஒளவையார் தமது விநாயகபூசையில் சிற்றுண்டிகளை நிவேதனமாகப் படைத்ததை விநாயகர் ஏற்றமையையே 'பைந்தமிழாள் இட்ட பணியாரத்துக்கு அலந்தார், என்றார் ஆசிரியர். 54

காமங் கடந்தாருங் காரிகையா ருந்நீடு
தாமத் துவிதங்காண் தச்சையே—தோமறுநல்
லாணைந்தங் காடினா ரந்நம்பி யிட்டவழு
தாணைந்தங் காடினா ரார்ப்பு.

பதவுரை: காமம் கடந்தாரும் - ஆசைகளை வென்ற துறவியரும், தாம் நீடு அத்துவிதம் காண்-தாமாகவே, நீளுகின்ற அத்துவிதக் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற, தச்சை-, காரிகையாரும் - மகளிரும், நீடு - எப்போதும், தாமத்து விதம் காண் - மாலைகளில் பலவகைகளைச் செய்து பார்க்கின்ற, தச்சை-, தோம் அறும் நல் ஆன் ஐந்து - குற்றமற்ற நல்ல பஞ்ச கௌவியத்தினால், அங்கு ஆடினார்-அவ்விடத்தில், திருமுழுக்காடியவரும், அ நம்பி இட்ட அமுதால் - அந்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள் நிவேதித்த திருவமுதால், நைந்து - உளம் நெகிழ்ந்து, ஆடினார்-ஆட்டமுற்றவருமான விநாயகப் பெருமானது, ஆர்ப்பு - ஆரவாரத்திற்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: காமம்-ஆசை, அவை மண், பெண், பொன் முதலாயின, உலக இன்பங்களில் பற்று ஒழிந்தமையினால் பேரின்பச் சார்பான அத்துவிதக் கொள்கையினை ஆராய்தல் துறவியர்க்கு வேண்டப்படுவதாயிற்று. அத்துவிதம்காணல் - பல்வேறு மதப்பிரி யினர்களதும் அத்துவிதக்கோட்பாடுகளை ஆராய்தல். ஆடுதல்-இரண்டனுள் பின்னையது அசைதல் என்னும் பொருள் தந்தது. அமுதுண்ணாதபோது, நம்பி உயிர் துறக்கப் புகுந்தமைகண்டு அஞ்சி அமுதுண்ண அசைந்தவர் விநாயகர், அதனால் அவர் ஆடினார் என்க.

போற்றும் புலவோரும் பூங்கோயிற் பூசுரருஞ்
சாற்றுக் கவிவழங்குந் தச்சையே—ஏற்றப்
புவனங் கடந்தார் புகர்முகராய் நின்றப்
புவனங் கடந்தார் புகல்.

பதவுரை: போற்றும் புலவோரும் - யாவராலும் புகழ்ப்படுகின்ற அறிஞர்களும், சாற்றுக் கவி வழங்கும் - சிறப்புப்பாயிரக்கவிகளை வழங்குகின்ற, தச்சை-, பூ கோயில் பூசுரரும் - அழகிய ஆலயத்துப் பிராமணர்களும், சாற்றுக்கு - ஈசன் விழாக்களுக்கு, அளி வழங்கும் - அவிப்பாகங்களை அளிக்கின்ற, தச்சை-, புகர் முகராய் நின்று - யானையின் திருமுகத்தைப் படைத்தவராக நின்று, ஏற்றம் புவனங்கள் தந்தார் - உயர்வாகிய உலகங்களை ஆக்கித்தந்தவரும், அபுவனம் - அந்தப் புவனங்களை, கடந்தார்-கலவாது கடந்தவரும் ஆகிய விநாயகர், புகல் - புகுந்திருக்குமிடம். ஏ-று.

குறிப்பு: சான்று கவி - சாற்றுக்கவி, புலவர்கள் சாற்றுக்கவி வழங்குவதனால் அங்குள்ள கவிஞர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களும் உயர்ந்தனவென்க. ஏற்றப்புவனங்கள் அதிகமான புவனங்களுமாம். புவனங்கள் மாயையினின்றும் தோன்றியனவாதலின் விநாயகப்பெருமான் அவற்றுடன் கலவாது கடந்து நின்றார் என்பதாம்.

56

மும்மொழிச் சிலேடை

ஏர்ப்பணையிற் காளைகளும் இன்மொழியார் செங்கைகளுஞ்
சார்க்கந் துகமேயுந் தச்சையே—சீர்ப்புவனம்
பண்டிதனிற் பூத்தார் பருப்பதமே டாக்கிஞர்
பண்டிதனிற் பூத்தார் பதி.

பதவுரை: ஏர்பணையில் - நன்மை மிகுந்த தோட்டங்களில், சார் கந்துகம் மேயும் - அழகிய குதிரைகள் மேய்கின்ற, தச்சை-, ஏர் பணையில் - கலப்பைகள் செலுத்தப்படுகின்ற வயல்களில், காளைகளும்-இளமையானஎருதுகளும், சார் கந்து உக மேயும்-அழகிய கட்டுத்தறிகளும் கெடும்படியாக மேய்கின்ற, தச்சை-, இன் மொழியார் - இனிய மொழி பேசும் மங்கையரது, செங்கைகளும்-சிவந்தகைகளும், சார் கந்துகம் ஏயும் - அழகிய பந்துகளோடு பொருந்தியிருக்கும், தச்சை-, சீர் புவனம்-சிறப்பமைந்த பிரபஞ்சத்தினை, பண்டிதனில் பூத்தார்-தமது திருவயிற்றின்கண் மலரச் செய்தவரும், பருப்பதம் ஏடு ஆக்கினார்-மலையாகிய மேருவைப் புத்தகவடிவில் ஆக்கிக்கொண்டவரும், பண்டிதன் இல் பூத்தார் - அதனால், புலவனை ஒத்து மலர்ந்திருந்தவருமான விநாயகப் பெருமானது, பதி - தலம். எ—று.

குறிப்பு: பணை-வயல், தோட்டங்களன்றி நீரோடைகளுமாம். கந்து-கட்டுத்தறிகளன்றி, பிணைக்கும் கயிறுகளுமாம். கட்டுத்தறியோ, கயிறோ கெடுவதற்கு, காளைகளின், பெருவலிமை காரணம் என்க. இன் மொழியார் கரங்கள், பந்தடிப்பதனாலும் செல்வவளத்தாலும் சிவந்துள்ளன என்கிறார் ஆசிரியர். குதிரை ஏற்றம் செய்வோரது குதிரைகள் தோட்டங்களிலும் வயல்களிலும் ஏதேச்சையாக மேய்தல் அங்குள்ள பொது இயல்பென்க. பருப்பதமேடு எனக்கொண்டு மலைகளாகிய மேட்டு நிலங்களையும் ஆக்கினார் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும். பண்டிதன் இல் - இல் உவம உருபு.

உண்மகிழ்கா ராளருக்கு மும்பருயர் கார்முகிற்குந்
தண்பூகங் கைகாட்டுந் தச்சையே—வண்ணமுறும்
கோடரத் தந்தார்க் குடுமியார் தண்ணருளென்
கோடரத் தந்தார் குடில்.

பதவுரை: உள் மகிழ் காராளருக்கும் - உள்
ளம் மலருகின்ற உழவர்களுக்கும், தண் பூ -
குளிர்ந்த நிலப்பகுதிகள், கங்கை காட்டும் - நீர்
நிலைகளைக்காட்டுகின்ற, தச்சை-, உம்பர் உயர் -
ஆகாயத்தில் உயர்ந்திருக்கின்ற, கார் முகிற்கும் -
கரிய முகிற்கூட்டங்களுக்கும், தண் பூகம் - குளிர்
ந்த கமுகுகள், கை காட்டும் - வருகவென்று கை
களைக் காட்டுகின்ற, தச்சை-, வண்ணம் உறும் -
நிறத்தினை உடைய, கோடரத்து-திருச்சடையில்,
அம்தார் குடுமியார் - அழகிய மலர்மாலையாகிய
குடுமியை உடையவரும், என் கோள்தீர - அடி
யேனது தீக் கோள்கள் கெட்டொழிய, தன்
அருள் தந்தார் - தண்ணிய திருவருளை நல்கிய
வருமான விநாயகரது, குடில் - குடிசை. ஏ -று.

குறிப்பு: கங்கை - நீர்ப்பொதுமை. அன்றி, கங்கை
போலும் நீர் நிலைகளுமாம், கோடரம் - சடை, அந்தச்
சடையின்மேல் மற்றுமொரு குடுமியாக விளங்குவது
தார். அது கொன்றையும் கூவிளமும் பிறவுமாம்.
கோள் - தீக்கோள், கோளறு பதிகம் என்னும்போது
கோள் தீக்கோளாயிற்று. 58

பூமின்னூர் கொங்கைகளும் பொன்முகமும் தண்ணளியைத்
தாமிரக்கும் பங்கயநேர் தச்சையே — தோமில்
கலசத் துதிக்கையார் காட்சியார் ஒண்கற்
கலசத் துதிக்கையார் காப்பு.

பதவுரை: பூ மின்னார் கொங்கைகளும் - செந்தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமகளை ஒத்த மகளிரது தனங்களும், தண் நளி ஐ தாமிரம் கும்பம் - தண்மையும் செறிவும் அழகும் பொருந்திய செப்புக் குடத்தையும், கயம் - யானையையும், நேர் - ஒக்கும், தச்சை-, பொன்முகமும் - அவர்களது அழகிய முக்கங்களும், தண் அளியை - குளிர்மையான வண்டுகளை, தாம் இரக்கும் - தாமாகவே வந்து அமர மாறு இரக்கும், பங்கயம்நேர் - தாமரை மலர்களை ஒத்திருக்கின்ற, தச்சை-, தோம்இல் - குற்றமில்லாத, கலசத்து உதிக்கையார் - குடத்தின்கண் தோன்றியவரான அகத்தியரது, காட்சியார் - அறிவில் எழுந்தருளியிருப்பவரும், ஒள்கல் கலசம் - ஒளிருகின்ற இரத்தினக் கலசம் பொருந்திய, துதிக்கையார் - தும்பிக்கையை உடையவருமானவிநாயகப்பெருமானது, காப்பு-காவலுக்கமைந்த இடம். எ - று.

குறிப்பு: பூ - தாமரைமலர்; பூமின்னார் - இங்குத் திருமகளைக் குறித்தது. வண்ணம் நோக்கிச் செப்புக் குடத்தையும் பருமை நோக்கி யானைகளையும் ஒத்துள்ளன மின்னார் கொங்கைகள் என்க. தாமரைகள், மின்னார் முகங்களுக்குத் தாம் ஒவ்வாமைகண்டு, வண்டுகளை விழிகளாகக்கொண்டு ஒருவாறு ஒப்புமைபெற விரும்புகின்றன என்பதாம். அன்றி, அளி என்பதற்கு, கருணை எனப் பொருள்கொண்டு, மின்னார் முகங்களில் இயல்பாகவே கருணை இருப்பது கண்டு அதனை இரக்கும் தாமரைகள் என்றும் பொருள் கொள்க. காட்சி - பார்வையுமாம், அகத்தியர் முன், விநாயகப்

பெருமான் காக்கைவடிவில் வந்தமையால் அகத்தியர் காட்சிக்குரியவராயினார். பெருமான் துதிக்கையில் இரத்தின கலசம் பொருந்தியிருப்பதால் அவரைக் கலசத்துதிக்கையார் என்றார். 59

ஏத்து சிவங்கலந்து மின்பநிதி தாங்குவித்துஞ் சாத்தங் களிக்குமுயர் தச்சையே — பூத்தலரும் அக்கலையா ரத்த ரயன்றலேசீத் தாரையர் அக்கலையா ரத்த ரகம்.

பதவுரை: சாத்தம்-சக்திநெறியானது, ஏத்தும் சிவம் கலந்தும் - போற்றப்படும் சிவநெறியோடு ஒன்றிக் கலந்தும், களிக்கும் - மகிழுகின்ற, தச்சை-, சாத்து - வணிகக்கூட்டங்கள், இன்பம் நிதி தாம் குவித்தும் - இன்பந்தரும் செல்வங்களைத் தாமே சேர்த்துக் குவித்தும், அங்கு அளிக்கும் - அவ்விடத்தில் அவற்றை இரப்போர்க்கு வழங்கும், உயர் - மேம்பாட்டிளையுடைய, தச்சை-, பூத்து அலரும் - மலர்ந்து விளங்கும், அக்கு அலை - எலும்புகள் அலைகின்ற, ஆரத்தர் - மாலையை உடையவரும், அயன் தலைசீத்தார் - பிரமாவின் உச்சித்தலையை அழித்தவருமாகிய பைரவக் கடவுளுக்கு, ஐயர் - தமையனாரும், அகலை ஆர் அத்தர் - அந்த அறுபத்து நான்கு கலைகளோடும் பொருந்திநிற்கும் இறைவரும் ஆகிய விநாயகரது, அகம் - இல்லம். எ—று.

குறிப்பு: தச்சையில் தேவிக்கும் ஆலயங்கள் உளவாதலின், சிவம் கலந்தும் சாத்தம் களிக்கும் என்றார். ஐயன் - தமையன், கலை ஆரத்தர் எனப்பிரித்து கலைகளாகிய மாலையை உடையவர் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். சீத்தல் - அழித்தல். 60

நந்துமுயர் கோபுரமும் நற்றுத்திப் பாம்புஞ்சீர்ச்
சந்தத் துவசமுறுந் தச்சையே — சந்தைதொழும்
அஞ்சக் கரந்தொட்டா ரஞ்சக் கரந்தொட்டா
ரஞ்சக் கரந்தொட்டா ரார்ப்பு.

பதவுரை: நந்தும் உயர் கோபுரமும் - மிக
வுயர்ந்த கோபுரமும், சீர் சந்தம் துவசம் உறும்-
சிறப்பும் அழகும் பொருந்திய கொடிகளோடு
இணைந்திருக்கின்ற, தச்சை-, நல் துத்தி பாம்பு
பும் - நல்ல படப்பொறிகளை உடைய பாம்பு
களும், சீர் சந்தத்து - சிறப்பமைந்த பாடல்
வண்ணங்களில், வசம் உறும் - வசப்பட்டு நிற்
கும், தச்சை-, சந்தை தொழும் - வேதங்கள்
வணங்குகின்ற, அஞ்ச அக்கரம் தொட்டார் -
திருவைந்தெழுத்தைப் பொருந்தி நின்றவரும்,
அம் சக்கரம் தொட்டார் அஞ்ச - அழகிய சக்
கராயுதத்தைத் தரித்தவராகிய திருமால் பயந்து
நிற்ப, கரம் தொட்டார் - அவர்மீது அபய
கரம் தொட்டு நின்றவருமான விநாயகரது,
ஆர்ப்பு - ஆரவாரத்துக்குரிய இடம். எ - று.

குறிப்பு: நந்தும் உயர் - மிகவுயர்ந்த, ஒருபொருட்
பன்மொழி. கோபுரத்துக்கொடிகள் - கோயில் மூர்த்தங்
களுக்கமைந்த கொடிகள். துத்தி - படப்பொறி. வண்
ணம் - இசைப்பாட்டு. சந்தை - வேதம்; தொட்டார் -
வினைப்பெயர். உமையம்மையாரின் சாபத்தால் அஞ்சி
நின்ற திருமாலுக்கு அபயம் வழங்கியவர் விநாயகர்.
அதனை 'அம் சக்கரம் தொட்டார் அஞ்ச, கரம் தொட்
டார்' என்றார். 61

ஆர்வமிகு மாயரையு மண்மிவரு தொண்டரையுஞ்
சார்கோ புரந்துவக்குந் தச்சையே — ஏர்பூக்கும்
வானத் துயர்த்தினார் வன்பகையைத் தாமெறிந்து
வானத் துயர்த்தினார் வாக்கு.

பதவுரை: ஆர்வம் மிகும் ஆயரையும் - ஆவல் மிகுகின்ற இடையர்களையும், சார் - இடங்கள் தோறும், கோ புரந்து உவக்கும் - பசுக்கூட்டங்கள் பாதுகாத்து மகிழுகின்ற, தச்சை-, அண்மிவரும் தொண்டரையும் - நெருங்கிவரும் அடியார்களையும், சார் - பக்கங்களில், கோபுரம் துவக்கும் - இராஜகோபுரமானது அழகினால் கட்டுண்டு நிற்கச் செய்யும், தச்சை-, ஏர் பூக்கும் - அழகு பொலிகின்ற, வால் நத்து - வெள்ளிய சங்கினை, உயர்த்தினார் - கரத்தில் ஏந்தியவருமான திருமாலின், வன் பகையை - வலிய பகைவனாகிய இராவணனை, தாம் வானத்து எறிந்து உயர்த்தினார் - தாமும் துதிக்கையினால் ஆகாயத்தில் எறிந்து உயர்த்தியவருமான விநாயகப் பெருமானின், வாக்கு - செல்வாக்குக்குரிய இடம். எ — று.

குறிப்பு: ஆயர் ஆர்வங்காட்டுதலின் பசுக்கூட்டங்களும் அவர்தம்மைப் புரக்கின்றனவென்பதாம். கோபுரம் அடியவர்களைக் கட்டுண்டு நிற்கச் செய்வதற்கு, அதன் சிற்பச் சிறப்புக்களும் உயர்ச்சியும் காரணங்களாயின. வால் - தூய்மை, வெண்ணிறம்; நத்து - நத்து என விகாரம் பெற்றது. பகை - பண்பாகுபெயர். அஃது இராவணனைக் குறித்தது. சிவலிங்கத்தைக் கீழே வைத்தமை கண்ட இராவணனை வானத்திற்பந்தாடி அவன் அகந்தை கெடுத்தவர் விநாயகப்பெருமான் என்பது வரலாறு. 62

வாழைப் படப்பைகளும் வன்சாலி யுங்குலையாற்
 ருழை வனங்காட்டுந் தச்சையே — கூழைப்
 பருந்துருவங் கேறினார் பங்கயத்தார் போற்றும்
 பருந்துருவங் கேறினார் பற்று.

பதவுரை: வாழை படப்பைகளும்-வாழைக்
 கொல்லைகளும், குலையால் - குலைகளால், தாழை
 வனம் காட்டும்- தென்னைகளின் அழகைக் காட்டு
 கின்ற, தச்சை-, வன் சாலியும் - வளமிக்க நெற்
 பயிர்களும், குலையால்-கதிர்க் கொத்துக்களால்,
 தாழ் - தலை வணங்குகின்ற, ஐவனம் காட்டும்-
 மலை நெல்லை உவமையாகக் காட்டும், தச்சை-,
 கூழை பருந்து உரு - சிறகினையுடைய பருந்து வடி
 வத்தின் கண், அங்கு ஏறினார் - அவ்விடத்தில்
 எழுந்தருளிய திருமாலினதும், பங்கயத்தார்-
 உந்திக் கமலமாகிய பிரமாவினதும், போற்று -
 போற்றுதலுக்குரிய, உம்பர்-தேவரும், உந்துரு
 அங்கு ஏறினார் - பெருச்சாளியின்கண் போர்க்
 களத்தில் இவர்ந்துகொண்டவருமாகிய விநாய
 கப் பெருமானது, பற்று - பற்றுக்குரிய தலம்.
 எ—று.

குறிப்பு: படப்பை-தோட்டம். தாழைவனம்-தென்
 னங்காடு என்றும் அமையும். தாழை-தாழை மரங்களு
 மாம். ஐவனம்-மலை நெல். சாலி-நெல். கூழைப் பருந்து-
 போர் செய்யும் பருந்துமாம். உந்துரு - பெருச்சாளி;
 அங்கு-சார்பினால் போர்க்களத்தை உணர்த்திற்று. 63

மும்மொழிச்சிலேடை

தேரும் புலவருமிற் றேவியரும் வேள்வியருஞ்
சாரு மகப்பொருள்காண் தச்சையே—ஆரும்
கபிலவண்ணத் துள்ளார் கனியுளத்தான் றெய்வக்
கபிலவண்ணத் துள்ளார் களம்.

பதவுரை: தேரும் புலவரும் - தமிழினை ஆராய்கின்ற அறிஞர்களும், சாரும் அகப்பொருள்காண் - பொருந்துகின்ற அகப்பொருள் துறைகளை ஆராய்ந்து காணுகின்ற, தச்சை-, இல் தேவியரும் - இல்லத் தலைவியர்களும், சாரும் - வந்தடைகின்ற, அகம் பொருள் காண் - மனைச் செல்வங்களைக் காணுகின்ற, தச்சை-, வேள்வியரும் - யாகங்களைச் செய்கின்ற அந்தணரும், சாரும் - தேவைகளைச் சார்கின்ற, மகம் பொருள் காண் - யாகத் திரவியங்களைத் தேடிக் காண்கின்ற, தச்சை-, ஆரும்-நிறைகின்ற, கபிலம்வண்ணத்து உள்ளான் - கபில நிறத்திற் பொருந்தியிருப்பவரும், கனி உளத்தான் - கனிகின்ற திருவுள்ளத்தைக் கொண்டுள்ளவரும், தெய்வம் கபிலன் வண்ணத்து - கபிலதேவ நாயனரது திருமுறைப் பாடலில், உள்ளான் - எழுந்தருளியிருப்பவரும் ஆகிய விநாயகரது, களம்-இடம். எ-று.

குறிப்பு: சாரும் அகப் பொருள் - தலைவன் தலைவியர் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து நின்றற்குரிய அகப் பொருள். கபில வண்ணம் விநாயகர் வண்ணங்களுள் ஒன்று. இதனை கபிலாய நம என்னும் விநாயக மந்திரம் வலியுறுத்தும். கனி உளம்-கனிபோலும் உள்ளம் எனக் கோடலும் அமையும். கபிலதேவர் - பதினேராந்திருமுறையில் விநாயகருக்கும் பாடல் வழங்கியவர். 64

அண்ணல் திருவுருவை அத்தன் மலர்க்கணியைத்
தண்டிகையிற் கண்டுவக்குந் தச்சையே — அண்டவெளிக்
கூத்துக்கு வந்தார் கோவிந்தர் போர்த்தலைவன்
கூத்துக்கு வந்தார் குடில்.

பதவுரை: அண்ணல்திருவுருவை - இறைவ
னது அழகமைந்த மூர்த்தங்களை, தண்டிகையில்
கண்டு உவக்கும் - பல்லக்கின் இடமாகப் பார்த்து
மகிழுகின்ற, தச்சை-, அத்தன் மலர் கண்
ணியை - இறைவருக்குரிய மலர்மாலையையும்,
தண்டிகையில் பார்த்து உவக்கும் - சண்டிசர்
கரங்களிற் பார்த்து மகிழுகின்ற, தச்சை-,
அண்டம் வெளி கூத்துக்கு வந்தார் - பிரபஞ்ச
மாகிய பரவெளிக் கூத்துக்காகத் தோன்றிய
வரும், கோவிந்தர் போர்த்தலைவன் கூத்துக்கு -
திருமாலின் சேனைத்தலைவனாகிய விடுவசேனனது
விகடக்கூத்துக்கு, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவருமான
விநாயகரது, குடில் - குடிசை. எ — று.

குறிப்பு: தண்டிகை - பல்லக்கு, கண்ணி - கணி
என இடைக்குறையாயிற்று. தண்டி - சண்டிசர். அவர்
தொண்டர்தம் நாயகம். இதனால், அடியவர்க்கும்
விழா எடுக்கின்றார்கள் தச்சைப் பதியடியவர்கள் என
பதாம். கோவிந்தர் போர்த்தலைவன் - விடுவசேனன்.
அவன் வரலாறு முன்னர்க் கூறப்பட்டது. 65

போர்விழியார் ஐம்பாலும் பூவையர்தம் நூலிடையும்
சார்விரிசி கைபூக்குந் தச்சையே — ஏர்மா
கரண்டத் தலையார்சீர் காழிக் கலைவார்
கரண்டத் தலையார் களம்.

பதவுரை: போர் விழியார் - போரினைச் செய்கின்ற கண்களையுடைய மகளிரது, ஐம்பாலும் - கூந்தலும், சார் விரி சிகை பூக்கும் - அழகிய விரிந்த முடிகளை மலரச் செய்கின்ற, தச்சை-, பூவையர்தம் - நாகணவாய்ப்ப பறவைகளை யொத்த பெண்களது, நூல் இடையும் - நூலினை ஒத்த இடைகளும், சார் - அழகிய, விரிசிகை - இடை அணிகளால், பூக்கும் - மலருகின்ற, தச்சை-, ஏர் மாகர் அண்டத்து - அழகிய வானவரது உலகங்களில், அலையார் - அலைந்து நில்லாதவராய், சீர்காழிக்கு அலைவார் - பிரமபுரத்தின் கண் அலைகின்றவரும், கரண்டம் தலையார் - கரண்டம் என்னும் மகுடத்தை உடையவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானது, களம் - இடம். எ - று.

குறிப்பு: போர் விழி - ஆடவர் கண்களோடு நிகழ்த்தும்போர் விழி. ஐம்பால் - ஐந்துவகையாக முடிக்கப்படும் கூந்தல். அவை முடி, கொண்டை, குழல், சுருள், பனிச்சை என்பன. சிகை - தலைமுடி, விரிசிகை - வினைத்தொகை; விரிசிகை - இடையில் அணியும் அணிகலன். சீர்காழிக்கலைந்தது இந்திரன் பொருட்டாகும். கரண்டம் - விநாயகர் மகுடமாகும். 66

கள்ளவிழி யார்வரவாற் காரிகையார் தண்ணளியால் தள்ளலில்கா மாட்சியுறுந் தச்சையே - வெள்ளிலெறி மாட்டுக் குணிலார் மனந்தழைத்தா ரிம்மாய மாட்டுக் குணிலார் மனை.

பதவுரை: கள்ளம் விழியார் வரவால் - கள்ளம் பயிலும் விழிகளையுடைய மகளிரது வருகையினால், தள்ளல் இல் கா - தள்ளுதற்கரிய சோலைகள், மாட்சி உறும் - பெருமையை

அடைகின்ற, தச்சை-, காரிகையார் - பெண்
களும், தண் அளியால் - குளிர்ந்த கருணையால்,
தள்ளல் இல் - தள்ளுதற்கரிய, கா மா ட் சி
உறும் - கா மா ட் சி அம்மையாரை உவமையாகப்
பொருந்தும், தச்சை-, வெள்ளில் ஏறி - விளா
மரத்தை ஏறிவதற்குரிய, மாடு குணிலார் -
மாட்டுக்கன்றாகிய குறுந்தடியை உடையவரா
கிய திருமாலது, மனம் தழைத்தார் - மனத்
துக்கண் தழைத்திருப்பவரும், இ மாயம் மாட்
டுக்குள் நில்லார் - இந்த உலக மாயையாலாகிய
செல்வங்களுக்குள் தம்மை நிறுத்திக் கொள்ளா
தவருமான விநாயகரது, மனை - இல்லம். ஏ-று.

குறிப்பு: கள்ளவிழி - ஆடவர் உள்ளங்களைக் கவரும்
விழி. சோலைகளின் சிறப்புக்குக் காரணம் கள்ளவிழி
யார் வருகை என்றார் ஆசிரியர் அவர்தம் பேரழகு
நோக்கி. இருநாழி நெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டற
மும் எங்கும் முட்டாது அளந்தவள் காஞ்சிபுரக்காமாட்சி
யம்மையார். அத்தகைய கருணை தச்சை மகளிர்க்கும்
உளதாதலின் தண்ணளியாற் காரிகையாரும் கா மா ட் சி
யுறும் என்றார். வெள்ளில் - விளாமரம், குணில் - குறுந்
தடி. மாட்டுக்குணில் - மாடாகிய குறுந்தடி. மாடு -
செல்வம். நில்லார் - நிலார் என இடைக்குறையா
யிற்று.

67

ஒண்ணித் திலநகையார் ஒல்குநடையும்விழியும்
தண்ணஞ்ச மென்னவருந் தச்சையே—மண்ணிற்
பரசிவருங் கையார் பவமழிப்பார் வீரம்
பரசிவருங் கையார் பதி.

பதவுரை: ஒள் நித்திலம் நகையார் - ஒள்
ளிய முத்துக்களையொத்த சிரிப்பினை உடைய
மகளிரது, ஒல்கும் நடையும் - நுடங்குகின்ற
நடையும், தண் அஞ்சம் என்னவரும் - தண்ணிய
அன்னங்கள் என்று சொல்லும்படியாக வரு
கின்ற, தச்சை-, விழியும் - கண்களும், தண்
நஞ்சம் என்ன வரும் - குளிர்ந்த நஞ்சு என்னும்
படியாக வரும், தச்சை-, மண்ணில் - இந்த
உலகத்தில், பரசி வரும் கையார் - தம்மைத்
துதித்து வருகின்ற ஒழுக்க நெறியாளராகிய
அடியவர்களது, பவம் அழிப்பார் - பாவங்களைப்
போக்குபவரும், வீரம் பரசு இவரும் கையார் -
வெற்றி மழுவானது பொருந்தியிருக்கும் திருக்
கரத்தினை உடையவருமான விநாயகரது, பதி -
தலம். எ-று.

குறிப்பு: ஒல்குதல் - நுடங்குதல், நஞ்சம் உயிரைப்
போக்குவது. நித்திலநகையார்தம் விழிநஞ்சு, காளையர்
தம் உள்ளத்தையும் உடலையும் தளர்வடையச் செய்வ
தன்றி, உயிரைப் போக்காமையால் ஆசிரியர் அதனைத்
தண் நஞ்சம் என்றார். அஞ்சம் - அன்னம், பரசிவரும்
கை - துதித்துவருகின்ற கரங்களுமாம். பரசுதரித்தவடி
வம் - வீரகணபதி வடிவமென்க. 68

செந்தா மரைக்குளனுஞ் சேல்விழியார் வாண்முகஞ்மு
சந்தோடங் கண்மலர்த்துஞ் தச்சையே — அந்தப்
பரதத் துவந்தான் பரவநின்றான் தொண்டர்
பரதத் துவந்தான் பதி.

பதவுரை: செந்தாமரை குளனும்-செந்தாமரைகள் நிறைந்த தடாகங்களும், சந்து ஓடங்கள் மலர்த்தும் - பொருத்தினையுடைய படகுகளைப்பரப்பியிருக்கும், தச்சை-, சேல் விழியார் - கயற்கண்ணியரது, வாள்முகமும்-ஒளியையுடைய முகங்களும், சந்தோடம் - மகிழ்ச்சியை, கண்மலர்த்தும்-கண்களில் மலரச்செய்யும், தச்சை-, அந்த பரம் தத்துவம்-யாவராலும் சுட்டப்படும் மேலான உண்மைப் பொருளாக, தான் பரவ நின்றான் - தானே பரந்து நின்றவரும், தொண்டர் பரதத்து உவந்தான் - மெய்யடியார்களது பரதக்கூத்தின்கண் மகிழ்ந்தவருமாகிய விநாயகரது, பதி - தலம். எ—று.

குறிப்பு: குளனும் சந்தோடம் கள் மலர்த்தும் எனப் பிரித்து ஓடங்களோடு தேனையும் மலரச்செய்கின்றது எனப் பொருள் கொள்ளலும் பொருந்தும். தான் பரவ நின்றல் பிறர் துணையின்றி வியாபித்துநின்றல் என்க. அது தடத்த நிலை. பரதம் - பரதமுனிவரால் ஆக்கப்பட்ட தெய்வக்கூத்து. 69

அந்தண் மலர்க்காவி லாம்பன் மலர்ச் செறுவிற
சந்தவசந் தங்கிளசேர் தச்சையே — கந்தப்
பருந்தா ரலைத்தார் பயங்கரனை வீழ்த்தப்
பருந்தா ரலைத்தார் பதி.

பதவுரை: அம் தண் மலர் காவில் - அழகும் தண்மையும் உடைய மலர்கள் நிறைந்த சோலையில், சந்தம் வசந்தம் - அழகிய வேனிற் காலம், கிளை சேர்-கிளிகளோடு சேர்கின்ற, தச்சை-, ஆம் பல் மலர் செறுவில் - குவளைகள் மலரும் வயல்

களிலும், சந்த அசம்-அழகிய ஆடுகள், தம் கிளை சேர்-தங்கள் இனங்களோடு சேர்கின்ற, தச்சை-, கந்தம் பருமை தார் அலைத்தார் - நறுமணம் வீசுகின்ற பருத்த கொன்றை மாலையை அலைத் தவராய், பயங்கரனை வீழ்த்த - பயங்கரத் தோற்றத்தினைக் கொண்ட கயாசுரனை அழிக்க, பருந்தார் அலைத்தார்-பருந்துக் கூட்டங்களையும் அலையச் செய்தவராகிய விநாயகரது, பதி - தலம். எ—று.

குறிப்பு: கிளைகள் மலர்க்காவைச் சேர்தல் பூந்துணர்களைக் கோதி மகிழுவதற்காகும். அசம் - ஆடு. தார் அலைத்தார்-தாரினை அலைத்தவராய், முற்று எச்சமாகியது; பயங்கரன்-குறிப்பினால்கயமுகாசுரனை உணர்த்திற்று. அன்றி, கணனுமாம். கயமுகாசுரன் அலைந்தமையால் அவனது நிணத்தை உண்ணப் பருந்துகளும் அலைந்தன. அதற்குக் காரணர் விநாயகர். எனவே அலைத்தார் எனப்பிறவினையாற் கூறினார். கந்தம் பருமை தார் - வாகையுமாம். வாகை - வெற்றி குறிப்பது. 70

பூங்குழலார் கைம்மலரும் போற்றுழவர் கன்னியரும்
தாங்கு வளைக்கணிசெய் தச்சையே — ஓங்கும்
கரும்பனை யத்தர் கடைவிழிதோய் காதுக்
கரும்பனை யத்தர் களம்.

பதவுரை: பூ குழலார்-மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிரது, கை மலரும் - கரங்களாகிய பூக்களும், தாங்கு வளைக்கு - ஒளியைத் தாங்குகின்ற வளையல்களுக்கு, அணிசெய் - அழகினைச் செய்கின்ற, தச்சை -, போற்று உழவர் கன்னியரும்-யாவரதும் போற்றுதலுக்குரிய உழவர்தம்

இளஞ்சிறுமியரும், தாம் குவளை கண்ணி செய்-
தாமாகவே நீலோற்பல மலர்களைத் தொடுக்
கின்ற, தச்சை -, ஓங்கும் கரும்பு அனை - சுவை
உயருகின்ற கரும்பாகிய உமையம்மையாருக்கு,
அத்தர் - மகவாயமைந்த செல்வரும், கடைவிழி
தோய் - கடைக்கண்களைத் தடவுகின்ற, காது -
திருச்செவிகளையும், கரும்பனை அத்தர் - கரிய
பனைபோலும் துதிக்கையினையும் கொண்டுள்ள
விநாயகரது, களம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: பூங்குழலார் கைம்மலர் ஒளி, வளையல்கள்
மீது படிதலால் அவையும் அழகு பெறுகின்றன.
உழவர்தம் மாலை, குவளையாதலின் வயலின்கண்
மிகுதியாக மலர்ந்திருக்கும் குவளைமலர்களை இளஞ்சிறு
மியர் மாலையாகத் தொடுத்துப் பயிலுகின்றனர் என்க.
அன்னை - அனை எனக்குறைந்தது. கண்ணி - கணி ஆயது!
அத்தம் - செல்வம், அத்தர் - செல்வர், அத்தம் - கை,
அத்தர் - கரத்தினை உடையவர், கருமை - பெருமை
யுமாம்.

71

ஏரகத்து யோகியரு மின்மதுவார் வண்டினமுந்
தாரணைக்கண் ஓட்டமுறுந் தச்சையே—ஆர
வரவிந்தப் பாதரவா யன்றணிந்தார் பூக்கு
மரவிந்தப் பாத ரகம்.

பதவுரை: ஏர் அகத்து யோகியரும் - அழக
மைந்த உள்ளத்தை உடைய யோகநெறியின
ரும், தாரணைக்கண் - தாரணை என்னும் மனத்தை
ஒருவழிப்படுத்தும் நிலையில், நாட்டம் உறும் -
விருப்பம் கொள்ளுகின்ற, தச்சை-, இன் மது
ஆர் வண்டு இனமும் - இனிய தேனை உண்ணு

கின்ற வண்டினங்களும், தார் அணைக்கண் ஆட்டம் உறும் - மாலையாகிய படுக்கையின் கண் இருந்து ஆடலைச் செய்கின்ற, தச்சை -, ஆரம் அரவு இந்து அப்பு - திருவாத்திமலர், பாம்பு, சந்திரன், கங்கை என்பவற்றை, அன்று ஆதரவாய் அணிந்தார் - அக்காலத்தில் விருப்புடன் அணிந்தவரும், பூக்கும் அரவிந்தம் பாதர்-மலர் கின்ற தாமரைமலரை நிகர்க்கும் திருவடிகளைக் கொண்டுள்ளவருமாகிய விநாயகரது, அகம் - மனை. எ—று.

குறிப்பு: ஏர் அகம் - அழகிய உள்ளம், அஃது ஈண்டு தூய உள்ளம் என்க. தாரணை - யோகங்களுள் ஒன்று. வண்டினமும் தார் அணைகள் நாட்டம் உறும் எனப் பிரித்து, மாலையாகிய படுக்கையில் தேனை நாடுகின்ற எனப் பொருள் கொள்ளலும் அமையும். 72

மங்கலத்துப் பூசரரு மான்விழியார் கந்தரமுஞ் சங்குளவர்க் கம்பாற்றுந் தச்சையே—அங்கியொடு தாமரைக்கை யார்பூக்குந் தாமரைக்கை யார்பூக்குந் தாமரைக்கை யார்பூக்குஞ் சார்பு.

பதவுரை: பூசரரும்-அந்தணர்களும், மங்கலத்து - திருமணத்தின் கண், அவர்க்கு - மணமக்களுக்கு, சங்குள் அம்பு ஆற்றும் - சங்கினுள் உள்ள நீரை உதவுகின்ற, தச்சை-, மான் விழியார் கந்தரமும் - மான் பார்வையை யொத்த கண்களையுடைய மகளிரது கழுத்துக்களும், சங்கு உள்ள வர்க்கம் - சங்கினங்கள் யாவற்றையும், பாற்றும்- அழிக்கின்ற, தச்சை-, அங்கியொடு-அக்கினியொடு, தாமரை - தாவிச் செல்லும் மாணை

யும் கொண்டுள்ள, கையார் - திருக்கரத்தினராகிய சிவனும், பூக்கும் தாமரைக்கு - மலர்கின்ற தாமரைப் பூவுக்கு, ஐயார் - தலைவராகிய பிரமாவும், பூக்கும் - பொலிந்து விளங்குகின்ற, தாமரை கையார் - தாமரை போலும் திருக்கரத்தினரான விநாயகப் பெருமான், பூக்கும் சார்பு - மலர்ந்திருக்கும் இடம். எ—று.

குறிப்பு: மங்கலம் - திருமணம், அவர் - சார்பினால் மணமக்களைச் சுட்டியது. அம்பு - நீர். இங்கு தாரைவார்த்துக் கொடுக்கும் நீர். விழியார் கந்தரம், சங்குகளை அழித்தல் அழகினால் என்க. சங்குளவர்க்கம் என்ற மையால் வலம்புரி, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்னியம் முதலாகவுள்ள யாவுமாம். மரைக்கையார் - சிவன், தாமரைக்கு ஐயர் - பிரமா, சூரியனுமாம். பூக்கும் தாமரைக்கையார் - திருமாலுமாம். இவர்களாகப் பூத்துப்பொலிபவர் விநாயகர் என்க. சூரியன் விநாயகரது திருக்கண்ணிலும் திருவயிற்றிலும் பூக்கின்றான் என்க. 73

பாவருங்கார் நீர் சொரிந்தும் பைந்துணர்க ளேசொரிந்துந் தாவரம்பாங் கேநிறைக்குந் தச்சையே—தேவ கணக்காய ராகினார் கல்லாநம் பிக்குங் கணக்காய ராகினார் காப்பு.

பதவுரை: பாவரும் கார் - பரந்து வருகின்ற முகில்கள், நீர் சொரிந்தும் - நீரைப் பொழிந்தும், தா வரம்பு ஆங்கே நிறைக்கும் - வலிய வரம்புகளை அங்கே நிறைக்கின்ற, தச்சை - , தாவரம் - அங்குள்ள தாவரங்களும், பசுமை துணர்களே சொரிந்தும் - பசிய பூங் கொத்துக்களையே சிந்தியும், பாங்கே நிறைக்கும் - பக்கங்

களில் நிறைக்கின்ற, தச்சை -, தேவர் கணம் காயர் - தேவகணங்களுக்குரியதிருமேனியை உடையவரும், ஆகினார் - பெருச்சாளியாகிய வாகனத்தையுடையவரும், கல்லா நம்பிக்கும் - படித்துக் கொள்ளாத நம்பியாண்டார் நம்பிக்கும், கணக்காயர் ஆகினார் - ஆசிரியராகவிருந்தவருமான விநாயகரது, காப்பு-காவலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: பா - பரத்தல், மழைநீர் மிகுதி, வலிய வரம்புகள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. விநாயகர் கணபதியாதலின் தேவகணக்காயர் ஆனார் என்க. ஆகு - பெருச்சாளி. ஆகினார் என்பதில் 'இன்' சாரியை, கணக்காயர் - ஆசிரியர். 74

அங்கமலத் தேனு மடியவருந் தண்புலரிச்
சங்க முழக்கவெழுந் தச்சையே — இங்கெனுள்ளக்
கள்ளிக் கயில்வார்க் கரந்தழைக்கும் மாங்கனியார்
கள்ளிக் கயில்வார் களம்.

பதவுரை: அம் கமலம் தேனும் - அழகிய தாமரை மலர்களில் உள்ள தேனும், தண்புல் அரி சங்கம் - தண்ணிய சிறுவரிகளையுடைய சங்குகள், உழக்க எழும் - மிதிக்க ஊறித் தோன்றுகின்ற, தச்சை -, அடியவரும் - தொண்டர்களும், தண்புலரி சங்கம் முழக்க - தண்ணிய வைகறைச் சங்குகளை ஒலிப்ப, எழும் - எழுகின்ற, தச்சை -, இங்கு என் உள்ளம் கள்ளிக்கு - இவ்விடத்தில் அடியேனது உள்ளம் கவர்ந்த கள்ளியாகிய மாது மையாளுக்கு, அயில் - சூலமானது, வார் கரம் தழைக்கும் - நீண்ட கரத்தின் கண்ணே பொலிந்து விளங்குகின்ற, மாங்கனியார் - மாம்பழமாகி

யிருப்பவரும், கள் இக்கு அயில்வார் - தேன்
கரும்பு என்பவற்றைத் திருவமுது செய்பவரு
மாகிய விநாயகரது, களம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: புல்லரி - புலரி என இடைக்குறைந்தது.
புன்மை - சிறுமை, அரி-வரிகள், அடியவர்கள் எழுவது
உஷுக்காலப் பூசைக்கென்க. அயில் - வேலுமாம். சூல
மும் வேலும் தழைக்கும் வடிவம் வீரகணபதிமூர்த்தம்.
சூலமும் வேலும் தழைக்கும் மாங்கனி - இல்பொரு
ளுவமை.

75

சிந்தை நிறை காளையர்க்குஞ் செல்வமனை யேரினர்க்குஞ்
சந்தவே ளாண்மைமிகுந் தச்சையே - வெந்தவுட
லென்பணியில் வீங்கினர்க் கின்கரும்பர் நாயினேன்
என்பணியில் வீங்கினர் இல்.

பதவுரை: சிந்தை நிறை காளையர்க்கும் -
உளம் நிறைகின்ற காளையினையொத்த வாலேப்
பருவத்தினர்க்கும், சந்தம் வேள் ஆண்மை
மிகும் - அழகிய முருகனது ஆண்தன்மை மிகுந்து
வருகின்ற, தச்சை-, செல்வம் மனை ஏரினர்க்
கும் - செல்வம் நிறைகின்ற இல்லங்களையுடைய
உழவர்களுக்கும், சந்தம் வேளாண்மை மிகும்-
அழகிய உபகாரப் பண்பு மிக்குவரும், தச்சை-,
வெந்த உடல் என்பு அணியில் - நீறிய உடலின்
கண் உள்ள எலும்பாகிய ஆபரணத்தினால், வீங்
கினர்க்கு - உள்ளம் பூரித்தவராகிய சிவனுக்கு,
இன் கரும்பார் - இனிய கரும்பாக இருப்
பவரும், நாயினேன் என்பணியில் வீங்கினர் -
நாயேனாகிய எனது திருத்தொண்டால் உள்ளம்
பூரித்தவருமாகியவிநாயகரது, இல்-மனை. எ—று.

குறிப்பு: வளஞ்சிறந்திருந்தமை காளையர்க்குச் சிந்தைநிறைவை அளித்ததென்க. வேள் ஆண்மை - மன்மதனது ஆண்மையுமாம். வேளாண்மை - உபகாரம், பயிர்த்தொழிலுமாம். வெந்த உடல் என்பு - சுடுகாட்டெலும்புகள்.

76

பொங்குதமிழ்ப் பாவலரும் போற்றுமறைத் தேசிகரும் தங்கவிந யங்காட்டுந் தச்சையே—செங்கதிராய் எண்ணத்தங் கொண்டா ரிலங்குமுடி யாரடியார்க் கெண்ணத்தங் கொண்டாரிலம்.

பதவுரை: பொங்கும் தமிழ் பாவலரும் - பொலிந்த தமிழ்வல்ல கவிஞர்களும், தம் கவிநயம் காட்டும் - தமது செய்யுள் நயங்களைத் தெரிவிக்கும், தச்சை-, போற்றும் மறை தேசிகரும்-யாவராலும் போற்றப்படும் வேதங்களில் வல்ல ஆசாரியர்களும், தங்கம் விநயம் காட்டும்-சிறந்தஒழுக்க நெறிகளைக் காண்பிக்கும், தச்சை-, செங்கதிராய்-சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியனை ஒத்து, எண் அத்தம் கொண்டார் - எட்டுத்திருக்கரங்களை உடையவரும், இலங்கும் முடியார்-ஒளிருகின்ற கரண்டம் என்னும் திருமுடியினை உடையவரும், அடியார்க்கு - தமது தொழும்பர்களுக்கு, எண் நத்தம் கொண்டார்-உயர்வாக மதிக்கப்படும் ஆக்கங்களைக் கொண்டவருமாகிய விநாயகப் பெருமானது, இலம் - இல்லம். எ—று.

குறிப்பு: தங்க விநயம் - தங்கம் போலும் விநயமுமாம். விநயம் - ஒழுக்கம். எட்டுத் திருக்கரங்களும் செங்கதிர்த் தோற்றமும் கொண்ட வடிவம் தருணகணபதி வடிவம் என்க. நத்தம் - ஆக்கம், அஃது இம்மை மறுமை இன்பங்களை அடியவர்க்காக ஆக்கியதென்க. 77

தொண்டர் திருக்கரத்துந் தோகையர்தம் கந்தரத்துந்
தண்பூங் கலன்பூக்குந் தச்சையே—எண்ணும்
கருவிட்ட வாக்கையர்நீள் கையரருள் வேதக்
கருவிட்ட வாக்கையர்நீள் காப்பு.

பதவுரை: தொண்டர் திரு கரத்தும் - அடியவர்களது அழகிய கரங்களிலும், தண் பூங்கலன்பூக்கும் - தண்ணிய பூங்கூடைகள் மலர்ந்துவருகின்ற, தச்சை-, தோகையர் தம் கந்தரத்தும் - மயிலனைய மகளிரது கழுத்திலும், தண் பூ கலன்பூக்கும் - குளிர்மையான அழகிய அணிகலன்கள் மலருகின்ற, தச்சை-, எண்ணும் கரு - எல்லார்க்கும் உரியதாகக் கருதப்படும் பிறப்புக்குரிய கருவினை, விட்ட ஆக்கையர் - நீக்கிய திருமேனியைக் கொண்டுள்ளவரும், நீள் கையர் - நீண்டதுதிக்கையினை உள்ளவரும், அருள் வேதம் கரு இட்ட - அருள்நிறைந்த வேதங்களுக்குரிய கருவைத் தோற்றுவித்த, வாக்கு ஐயர் - மூலமொழியாகிய பிரணவத்துக்குத் தலைவருமான விநாயகரது, காப்பு - காவலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: பூங்கலன் - பூங்கூடை, கரு - பிறப்பு. 78

காக்கு மடையினுஞ்சேந் கட்கடைசி யார்கரத்துந்
தாக்கும்புள் ளம்பூக்குந் தச்சையே — மாக்கனித்தாம்
வெள்ளிக்கோ டாரத்தன் விங்கருளிந் தார்பூனூல்
வெள்ளிக்கோ டாரத்தன் விடு.

பதவுரை: காக்கும் மடையினும் - நீரைக் காக்கின்ற மடைகளிலும், தாக்கும் புள் - அவற்றைமிதித்து அழிக்கின்ற பறவையினங்கள், அம்பு ஊக்கும் - நீரை வெளியே பெருகச் செய்

யும், தச்சை -, சேல் கண் கடைசியார் கரத்தும்-
 கயற்கண்களையுடைய வயல் மகளிரது கைகளி
 லும், தாக்கும் - கனக்கின்ற, புள்ளம் பூக்கும் -
 அரிவாள்கள் பொலிந்து விளங்கும், தச்சை-, மா
 கவி தாய் - மாண்புமிக்க கவிக்களைப் புனைந்த
 தாயாகிய ஓளவையார், வெள்ளி கோடுஆர -
 வெள்ளிய சிகரங்களையுடைய திருக்கயிலையைச்
 சென்றடைய, தன் வீங்கு அருள் ஈந்தார் - தனது
 பொங்கிய திருவருளை அவருக்குவழங்கியவரும்,
 பூணூல் வெள்ளி கோடு ஆர் - உபவீதமாகிய
 வெண்கோடு பொருந்தும், அத்தன் - இறைவ
 ராகிய விநாயகப் பெருமானது, வீடு - இல்லம்.
 எ - று.

குறிப்பு: கடைசியார் - உழத்தியர்கள், புள்ளம் -
 அரிவாளர், நெற்பயிர்கள் செழிப்புடையனவாதலின்
 அவற்றை அரியும் அரிவாள்களும் தாக்கும் புள்ளங்க
 ளாயின. கவித்தாய் - கவிதை பாடிய தாய். அவள்
 ஓளவை என்க. ஓளவை விநாயகரைத் துதித்துப் பாடிய
 மையாலும் அரசர் முதலானோரால் மதிக்கப்பட்டமை
 யாலும் அவரது கவி, மாக்கவியாயிற்று. வெள்ளிக்
 கோடு - திருக்கயிலை, வீங்கருள் - பொங்கும் திருவருள்.
 சுந்தரருக்கும் சேரமான் பெருமாள்நாயனருக்கும் முன்
 னதாக ஓளவையாரைத் திருக்கயிலை சேர்த்ததாதலின்
 அவர் அருள் வீங்கருளாயிற்று. 79

பண்டத்தைப் பார்ப்பினமும் பாசடைசேர் காவிகளுந்
 தண்ணிலவுக் காணுந் தச்சையே - எண்ணிரண்டாம்
 அத்திக் கரத்த ரடியனிருள் போக்கியருள்
 அத்திக் கரத்த ரகம்.

பதவுரை: பண் தத்தை பார்ப்பு இனமும் - இசையை மலர்த்துகின்ற இளம் கிளிகளும், தண் இலவு காண் நாடும் - குளிர்ச்சியினையுடைய இலவங்காடுகளை நாடிச் செல்லும், தச்சை -, பாசடை சேர் காவிளும் - பச்சிலைகளைக்கொண்ட நீலோற் பலங்களும், தண் நிலவு கால் நாடும் - குளிர்ந்த நிலாக்கிரணங்களை நாடுகின்ற, தச்சை -, எண் இரண்டு ஆம் அ திக்கர் - பதினொருகிய அழகிய திசைகளைக் கொண்டிருப்பவரும், அத்தர் - எங்கள் தலைவரும், அடியன் இருள் போக்கி அருள் - அடியேனது ஆணவ இருளை நீக்கியருளுகின்ற, அத்திகரத்தர் - யானையின் கரத்தை உடையவருமாகிய விநாயகரது, அகம் - மனை. எ—று.

குறிப்பு: கிளி இசையை மலர்த்தல் அதன் பேச்சில் என்க. பார்ப்பு - குஞ்சு, இளம் கிள்ளைகளாக இருத்தலின் அறியாமை காரணமாக அவை இலவங்காடுகளுக்குச் செல்கின்றன என்க. கால்-கிரணம், அ-அழகு, அத்தி-யானை. 80

மும்மொழிச் சிலேடை

துங்கமிகு நெற்குவையுந் தொல்பதியுந் தேவியருந்
 தங்கமலை யென்னவருந் தச்சையே—பொங்குபுத்தி
 சித்திவரும் பாகர் திலமிக்கு முக்கனிகள்
 சித்திவரும் பாகர் திளைப்பு.

பதவுரை: துங்கம் மிகும் நெற்குவையும்- உயர்வு மிகும் நெற் குவியல்களும், தங்கம் மலை என்ன வரும் - பொன்மலை என்று கூறும்படியாக வருகின்ற, தச்சை-, தொல் பதியும் - பழமைக்

குரிய திருக்கோயில்களும், தம் கமலை என்ன வரும் - தங்களது திருவாரூர் என்று சொல்லும்படியாக உயர்ந்து வரும், தச்சை - , தேவியரும் - இல்லக் கிழத்தியரும், தம் கமலை என்னவரும் - தங்கள் இலக்குமி தேவி என்னும் படியாக நடந்துவருகின்ற, தச்சை-, பொங்கும் புத்தி சித்தி வரும் பாகர் - பொலிந்து விளங்கும் புத்தி சித்தி என்னும் இரண்டு சத்தியர் எழுந்தருளுகின்ற பக்கங்களை உடையவரும், திலம் இக்கு முக்கனிகள்-எள், கரும்பு, முக்கனிகள் என்பவற்றோடு, சித்து இவரும் - பல்வகைச் சித்துக்களையும் மேற்கொள்ளுகின்ற, பாகர் - பேராற்றலையுடையவராகிய விநாயகரது, திளைப்பு - மகிழ்வுக்குரிய தலம். எ—று.

குறிப்பு: துங்கம்-பெருமையுமாம். திருமகள் வாசஞ் செய்தலால் நெற்குவையும் துங்கமுடையதாயிற்று. கமலை - கமலாலயம் என்னும் திருவாரூர், ஆரூர்ச்சிறப்புக்களைக்கொண்டு விளங்குவதால் பதிகளும் தொல்பதிகளெனப்பட்டது. கரும்பு, முக்கனிகளைத் தாங்கியவர் பாலகணபதி என்க.

81

வண்படப்பைச் செல்வருக்கும் வாசகஞ்செய் மங்கையர்க்குந்தண்பதஞ்சோ ரம்பிகையார் தச்சையே — புண்ணியரொண்காதமருங் கண்ணூர் கருமயக்கி லாழ்வார்க்குக் காதமருங் கண்ணூர் களம்.

பதவுரை: வண்படப்பை செல்வருக்கும்-வளம் பொருந்திய தோட்டங்களையுடைய வேளாண் செல்வர்களுக்கும், தண்பதம் சோர்-புதுநீரைச் சொரிகின்ற, அம்பி - நீர்ப்பொறிக

ளானவை, கைஆர் - அவர்களது கரங்களோடு பொருந்தியிருக்கும், தச்சை-, வாசகம் சொல் - திருவாசகத்தைப் பாடும், மங்கையர்க்கும் - இளம் பெண்களுக்கும், தண் பதம் சோர்-குளிர் மையான மந்திரங்களை வாயினால் சொரிகின்ற, அம்பிகை ஆர்-உமாதேவியார் உவமையாகப் பொருந்தும், தச்சை -, புண்ணியர் - அறவடிவினரும், ஒள் காது அமரும் கண்ணூர் - ஒளிருகின்ற திருச்செவிகள் வந்து படிக்கின்ற திருக்கண்களை உள்ளவரும், கரு மயக்கில் ஆழ்வார்க்கு - பிறவி என்னும் மயக்கத்தில் மூழ்கி இருப்பவர்களுக்கு, காதம் - காததூர்மாவது, மருங்கு அண்ணூர் - பக்கத்தில் அண்மிநில்லாதவருமாகிய விநாயகரது, களம் - இடம். எ—று.

குறிப்பு: படப்பை - தோட்டக்கொல்லைகள், தண் பதம் - புதுநீர், அம்பி - நீர் இறைக்கும் பொறிகள், இறை கூடைகளுமாம்; நீர் மிகுதியால் நீர்ப்பொறிகளைக் கொண்டுள்ளனர் படப்பைச் செல்வர்கள். பதம் - மந்திரம், இசைப்பாட்டுமாம். மந்திரங்களை முகிழ்க்கும் உமைபோல மங்கையர்களும் திருவாசகங்களை உளம் நெகிழ ஓதுகின்றனர் என்க. இறைவன் புறத்தார்க்குச் சேயோன். அதனால் கருமயக்கில் ஆழ்வார்க்குக் காததூர்ம கூட அண்மிநில்லாதவர் என்பதாம். காது அமரும் கண்ணூர் என்பதனை காதம் மருங்கு அண்ணூர் என்பதற்கு எழுவாயாகக் கொள்ளினும் அமையும். 82

தெண்ணீர்க் குவளையைப் பொற் சிந்துரத்தைக் கோதையர்கள் தண்டிலதஞ் செய்தனியுந் தச்சையே—தொண்டர் பரஞ்சோதி யார்பதியார் பார்முழுதும் போற்றும் பரஞ்சோதி யார்பதியார் பற்று.

பதவுரை: தெள் நீர் குவளையை - தெளிந்த நீர் நிலைகளில் உள்ள குவளை மலர்களை, கோதையர்கள் - மாலைகளைத் தரித்த மகளிர், தண்டில் அதம் செய்து அணியும் - தண்டின்கண் பறித்துச் சூடுகின்ற, தச்சை-, பொன் சிந்துரத்தை - அழகிய செம்பொடிக் குங்குமத்தை, கோதையர்கள் - பெண்கள், தண் திலதம் செய்து அணியும்-குளிர்ந்த திலகங்களாகச் செய்து தரிக்கும், தச்சை-, தொண்டர் - சிறுத்தொண்டர் என்னும், பரஞ்சோதியார் பதியார் - பரஞ்சோதியாரது கணபதீச்சரம் என்னும் பதிக்குரியவரும், பார் முழுதும் போற்றும் - உலகம் முழுவதிலும் போற்றப்படும், பரம்சோதி ஆர்-மேலாம் ஒளி பொருந்திய, பதியார் - தலைவருமான விநாயகரது, பற்று - பற்றுக்குரிய இடம். எ - று.

குறிப்பு: வாதாபிப் போரில் பரஞ்சோதியாரால் கொணடுவந்து தாபிக்கப்பட்ட விநாயக மூர்த்தம் வாதாபிகணபதி என்ப. பரம் - மேல், தொண்டர் பரஞ்சோதியார் பதி, ஆர் பார் முழுதும் போற்றும் பரஞ்சோதியார் எனக்கொள்ளினும் அமையும். 83

செந்திருவார் பொன்மனையில், சீர்ச்சாலை நன்மருங்கில் சந்தமா டங்கணிறை தச்சையே - சிந்தைநெகிழ் தோப்புக் கரணத்தார் தொண்டருள் வைம்புலஞ்சேர் தோப்புக் கரணத்தார் துயம்பு.

பதவுரை: செந்திரு ஆர் பொன் மனையில் - சிவந்த திருமகள் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய இல்லங்களில், சந்தம் மாடு அங்கண் நிறை - அழகிய செவ்வங்கள் அவ்விடத்தே நிறைகின்ற,

தச்சை-, சீர் சாலே - சிறப்பமைந்த வீதிகளினது, நல் மருங்கில் - நல்ல பக்கங்களிலும், சந்தம் மாடங்கள் நிறை - அழகிய மாளிகைகள் நிறைந்திருக்கின்ற, தச்சை-, சிந்தை நெகிழ் - உளம் கசிக்கின்ற, தோப்புக்கரணத்தார் - தோப்புக்கரண வணக்கத்தை உடையவராகிய, தொண்டர் - அடியவர்களது, உளம் ஐம்புலம் சேர் தோப்புக்கு - உளமாகிய ஐம்புலன்கள் வந்து கூடுகின்ற வாய்ப்பயிர் நிலத்துக்கு, அரணத்தார் - பாதுகாப்பினை யுடையவருமாகிய விநாயகரது, துய்ப்பு - துய்த்தலுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: மாடு - செல்வம், தோப்பு - வாய்ப்பயிர் நிலங்கள், இங்கு உளம் தோப்பாக உருவகிக்கப்பட்டது. தோப்பைப்பாழ்படுத்துவன புறத்தேயிருந்துவரும் விலங்கினங்களும், பறவைகளும் பிறவுமாம். அஃதோப்ப உளத்தோப்பை அழிவுசெய்வன ஐம்புல விலங்குகளும் பறவைகளும் பிறவும் என்க. 84

மும்மொழிச் சிலேடை

அம்பிகையோ டின்குயிலும் ஆயிழையார் வேல்விழியும்
சம்பிரத மாடிவருந் தச்சையே — வெம்பும்
மணப்பந்த ருக்குவந்தார் வண்பாரி நல்லார்
மணப்பந்த ருக்குவந்தார் வாக்கு.

பதவுரை: அம்பிகையோடு - உமையம்மையாரோடு, சம்பு - சிவபெருமான், இரதம் மாடு இவரும் - தேரின் கண்ணும் இடபத்தின்கண்ணும் எழுந்தருளிவருகின்ற, தச்சை -, இன்குயிலும் - இனிய ஓசையை எழுப்பும் குயில்களும், சம்பு

இரதம் ஆடிவரும் - நாவல்மரங்களிலும் மாமரங்களிலும் விளையாட்டயர்ந்து வருகின்ற, தச்சை-, ஆய் இழையார் - ஆராய்ந்து செய்யப் பெற்ற ஆபரணங்களை அணிந்திருக்கின்ற பெண்டிரது, வேல்விழியும் - வேலினை ஒத்த கண்களும், சம்பிரதம் - மாயங்களோடு கலந்து, ஆடிவரும் - ஆடிவருகின்ற, தச்சை -, வெம்பும் - யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற, மணப்பம் - திருமணத்தினையும், தருக்கு - அதனால் வரும் களிப்பினையும், உவந்தார் - விரும்பியவரும், வண்பாரி நல்லார் - வண்மைக்குரிய பாரிவேந்தன் மகளிருமாகிய அங்கவை சங்கவை என்பாரது, மணம் பந்தருக்கு வந்தார் - திருமணப் பந்தர்க்கீழ் வந்தவராகிய விநாயகப்பெருமானது, வாக்கு - செல்வாக்குக்குரியதலம். எ—று.

குறிப்பு: சம்பு-சிவன், அவர் உமையம்மையாருடன் தேரிலும், இடபத்திலும் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்க. அதனால், அம்மை அப்பர் வடிவம் கரவையில் பெரிதும் போற்றப்படுவது கண்டாம். இன்குயில் நாவலிலும், மாமரத்திலும் விளையாட்டயர்தல் அவற்றின் இன்சுவைப்பழங்களை உண்பதற்காகும். சம்பிரதம் - மாயம், அஃது ஆடவரை மயக்கும் மாயங்கள் என்க. வெம்புதல் - விரும்புதல்; வண்பாரி நல்லார் - அங்கவை, சங்கவை என்னும் இருமகளிருமாவர், மூவேந்தர் வஞ்சத்தால் பாரி இறந்தபின்னர், பாரிமகளிர் இருவரும் கபிலரது ஆதரவில் சிலநாள் தங்கியிருந்தனர். கபிலரும் சிலநாள் வாழ்ந்து வடக்கிருந்து இறக்க, பாரிமகளிர்க்குப் பாதுகாப்பளித்தவர் ஓளவையார். அவர் அங்கவைக்கும் சங்கவைக்கும் வாழ்வழிக்க விரும்பினார். அதனால்; அப்போது திருக்கோவலூரை அரசுசெய்த தெய்

வீகன் என்னும் மன்னனை இதற்கு இணங்குமாறு வேண்டினர். ஆனால், தெய்வீகனோ, மூவேந்தர் பழிக்குப் பயந்து, தயங்கி நின்றான். அதுகண்ட ஒளவையார், தமது வழிபடுகடவுளாகிய விநாயகப் பெருமானைத் துணைசெய்யுமாறு,

“ஒருகொம்பு இருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவைக் கங்காளன் காளாய் — பரிவுடனே
கண்ணால் வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னாண்மை தீர்ப்பன் சமித்து”

என்னும்பாடலைப்பாடி, வேண்டிநின்றார். பெருமான் இசைந்தார். அதனால்; மூவேந்தரும் திருமண நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொண்டனர். இதனையே, பாரி நல்லார் மணப்பந்தருக்கு வந்தார் என்றார் ஆசிரியர். 85

பொங்கருவிக் காயருமற் போர்க்கிளைய காணையருந்
தங்கவச மிட்டுவருந் தச்சையே — துங்கமிகும்
வாரணத்த னாரணத்தன் வாரணத்தன் நின்றுதொழும்
வாரணத்த னாரணத்தன் வாக்கு.

பதவுரை: பொங்கு அருவிக்கு-பொலிகின்ற நீரோட்டங்களுக்கு, ஆயரும் - இடையர்களும், தங்கம் அசம் இட்டு வரும் - சிறப்பமைந்த ஆடுகளை நீர்பருகச் செலுத்தி வருகின்ற, தச்சை-, இளைய காணையரும் - இளங்காளைகளை ஒத்த ஆடவரும், மல் போர்க்கு - மல்யுத்தத்துக்கு, தம்கவசம் இட்டு வரும் - தங்கள் உடற் கவசங்களை அணிந்து வருகின்ற, தச்சை-, துங்கம் மிகும்-மேன்மை மிகும், வாரணத்தன் - பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கிளையுடைய திருமாலும், ஆரணத்தன் - வேதங்களுக்குரியவனான பிரமாவும், வாரணத்தன் - அயிராவத யானைத் தலைவனான இந்திரனும், நின்று தொழும் - நின்று வணங்கு

கின்ற, வாரணத்தன் - யானை முகப் பெருமானும், ஆரணத்தன் - வேதவடிவாகியிருப்பவருமாகிய விநாயகரது, வாக்கு- செல்வாக்குக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: அருவி - நீரோட்டம், சிற்றூறுமாம். ஆயர் ஆடுகளை அருவிக்கு இட்டு வருவது அவர் தம் கருணையுள்ளத்தைப் புலப்படுத்துவதாகும். அசம்-ஆடு, கவசம் - மற்போர் புரிவோர் அணியும் அங்கிகள். அவர் தம் வலிமைக்குக் காளை உவமையாகியது. மற்போர்க்குக் காளையரும் தங்கம் அசம் இட்டுவரும் எனப் பொருள்கொண்டு, ஆட்டுக்கடாச் சண்டையையும் குறித்தார் என்க. வாரணம் - சங்கு. வாரணம் - கோழிச் சேவலுமாம். அவ்வாறு கொள்ளின் வாரணத்தன் என்பதற்கு - முருகன் என்ற பொருள் கொள்க. அன்றி வாரணம் கடலுமாம். அதற்கு வருணன் என்று பொருள் கொள்க. எனவே, வாரணத்தன் என்பதற்குத் திருமால், இந்திரன், முருகன், வருணன் என்னும் நால்வரும் இடம் பெறுவர். ஆரணத்தன் வாரணத்தன் என்பவற்றில் அத்துச்சாரியை வந்தது. அன்றி ஆரணம் அத்தன் எனப் பிரித்து ஆரணத்துக்கு அத்தன் என்றும் கொள்க.

86

வேலிப் பழனத்தும் வித்தகக்கன் னரகத்துஞ் சாலிகைதைக் கும்முயர்வண் டச்சையே—மோலி வலம்புரியார் சேயார் மனநெகிழா தார்க்கு வலம்புரியார் சேயார் மனை.

பதவுரை: வேலி பழனத்தும் - காவல் வேலிகளையுடைய வயல்களிடத்தும், சாலி-செந்நெற்கள், கைதைக்கும் உயர் - தாழைகளிலும் உயர்ந்திருக்கும், வண் - வளமமைந்த, தச்சை-,

வித்தகம் கன்னூர் அகத்தும் - திறமை படைத்த கன்னூர்களது இல்லங்களிலும், சாலிகை தைக்கும் - பல்வேறு கவசங்களைப் பொருத்தும், உயர்வண் - உயர்ந்த வளம் பொருந்திய, தச்சை-, மோலி - சடையாகிய முடியின்கண், வலம்புரியார் - நந்தியாவர்த்த மாலையைத் தரித்திருப்பவரும், சேயார் - சிவந்த திருமேனியைக் கொண்டுள்ளவரும், மனம் நெகிழாதார்க்கு - உளம் கசியாத வன்னெஞ்சம் உடையவர்களுக்கு, வலம்புரியார் - எவ்வித வெற்றிமேம்பாட்டினையும் கொடுக்காதவரும், சேயார்-அவர்களுக்கு எட்டாதவரும் ஆகிய விநாயகரது, மனை - இல்லம். எ - று.

குறிப்பு: சாலி - செந்நெல், கைதை - தாழை வேலியாகவுள்ள தாழைகளிலும் செந்நெல் உயர்ந்துள்ளன எனத் தச்சைவளம் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். வித்தகம் - திறமை என்னும் பொருளன்றி, ஞானம். சிறந்த கைத்தொழில் நுட்பம் என்னும் பொருள்களும் மாம். சாலிகை - கவசம், அஃது ஆலயத்துள்ள கொடித்தம்பக்கவசம், முகபடாம் என்பவற்றோடு மல்யுத்தம் புரிவோர் இடும் கவசங்களையும் குறித்தது. வலம்புரியார் - நந்தியாவர்த்தம் தரித்தவர் என்னும் பொருளன்றி, வலம்புரியார் என்னும் மூர்த்தமுமாம். 87

மும்மொழிச் சிலேடை

காம்படுதோட் கன்னியரும் காளையரை மங்கையருந்
தாம்பத்தி யங்காக்குந் தச்சையே—பும்படையார்
பத்துக் கரத்தார் பதிற்றிரண்டு கையான்கோ
பத்துக் கரத்தார் பதி.

பதவுரை: காம்பு அடுதோள் கன்னியரும்-
 மூங்கிலை வெல்லும் மென்மையான தோள்களை
 உடைய இளமகளிரும், தாம் அங்கு பத்தி ஆக்
 கும் - தாமாகவே அவ்விடத்தில் கடவுட் பக்தி
 யினை ஆக்கிக் கொள்ளும், தச்சை-, மங்கைய
 ரும்-மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களும், காளைய
 யரை - குமாரர்களை, அங்கு தாம்பு அத்தி ஆக்
 கும் - அவ்விடத்தில் கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட
 யானைகளாகச் செய்கின்ற, தச்சை-, காளையர் ஐ
 மங்கையரும் - காளைப்பருவத்தினரோடு அழகிய
 மகளிரும், தாம்பத்தியம் காக்கும் - தாம்பத்திய
 மென்னும் அன்பு வாழ்க்கையைப் பேணுகின்ற,
 தச்சை-, பூ படை ஆர் - அழகிய படைகள்
 பொருந்தியிருக்கின்ற, பத்துக் கரத்தார் - பத்
 துத்திருக்கைகளைக் கொண்டுள்ளவரும், பத்து
 இரண்டுகையான் - இருபது கைகளை உடைய இரா
 வணனது, கோபத்துக்கு-சினத்துக்கு, அரத்தார் -
 அரம்போன்றிருந்தவருமான விநாயகப் பெரு
 மானது, பதி - தலம் . எ—று.

குறிப்பு: அடுதல் - அழித்தல், இங்கு மங்கையர்தம்
 அழகு, காளையரை மயக்குதலால், காளையர்கள் பிணைக்
 கப்பட்ட யானைகள் ஆகின்றனர். தாம்பத்தியம் - கண
 வன் மனைவியர்க்கிடையேயுள்ள அன்புவாழ்க்கை, பத்
 துக்கரத்தார் - தசக்கரத்தார். சங்கு, கருப்புவில், புஷ்
 பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், காம்பு, மாலை.
 பூங்கொத்து, பாணம் என்பன தசக்கரங்களில் பொலி
 வன. இம்மூர்த்தம் விக்னவிநாயக வடிவம் எனப்படும்.
 அரம் - தேய்த்து அழிப்பது.

விநாயகர் இராவணன் கோபத்தைத் தேய்த்தது
 திருக்கோகரணந் தாபித்த போதென்க. அதன்வரலாறு;

இராவணன் ஒருகால் சிவனைப் பூசித்துச் சிவலிங்க மொன்றைப் பெற்று அதனைத் தோளில் தாங்கி இலங்கை நோக்கி வந்தான். இதனை அறிந்த பிரமவிட்டுணுக்களாதியோர், இராவணனுக்கு மேலும் பலம் கூடுமோ என்று அஞ்சி விநாயகப்பெருமானைச் சரணடைந்தனர்: அவர் அவர்களுக்கு இரங்கி, ஒரு பிராமணச் சிறுவன் வேடத்தில் அவன் வரும் வழியில் நின்றார். அப்போது இராவணனுக்கு சிறுநீர் கழிக்கும் உபாதை விநாயகரால் தோன்றியது. வழியில் நின்ற சிறுவனை இராவணன் நோக்கி, “அப்பா! இந்தச் சிவலிங்கத்தை வைத்துக்கொள். அதனை நிலத்தில் வைத்துவிடாதே. நான் சலவிமோசனம் செய்ததும் விரைந்துவந்து வாங்கிக்கொள்கின்றேன்” என்று சொல்லிக் கொடுத்தான். அதனை வாங்கிக்கொண்ட விநாயகர் “இராவண! இது மிகவும் பாரமாய் இருக்கிறது. என்னால் நீண்டநேரம் தாங்கி வைத்திருத்தல் இயலாது. எனவே உன்னை நான் மும்முறை கூப்பிடுவேன். அதற்குள் நீவந்து இதனைப் பெற்றுக்கொள்ளாவிடில் நான் இதனைக் கீழே வைத்து விடுவேன்” என்றார். அதற்கு இராவணன் உடன்பட்டுச் சென்றான். நீண்டநேரமாகியும் இராவணன் திரும்பாமை கண்ட விநாயகர் மும்முறை கூப்பிட்டார். அவன் வரவில்லை. உடனே அவர் அதனைக் கீழே வைத்தார்.

சலவிமோசனம் செய்து மீண்ட இராவணன் சிவலிங்கத்தை எடுப்பதற்குப் பெரிதும் முயன்றான். அப்போது அந்தச் சிவலிங்கம் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்தது. எனவே, அவனால் அதனைப் பெயர்த்தெடுக்க முடியவில்லை. அதனால், சினங்கொண்ட இராவணன் பிராமணச் சிறுவனை அடிப்பதற்கு விரைந்து சென்றான். உடனே விநாயகப் பெருமான் பெருவடிவம் கொண்டு அவனை வானில் எறிந்து பந்தாடினார். அப்போது இராவணன், சிறுவனாக வந்து நின்றவர் விநாயகர் என்

பதை அறிந்து தன்பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினான். விநாயகர் அவனுக்கு நல்லருள் ஈந்தார். சிவலிங்கம் பசுவின் காதுபோற் குழைந்தமையால் அந்த லிங்கம் கோகர்ணம் ஆயிற்று. அதுவே திருக்கோகரணம் ஆகும். 88

தேர்வரும் வீதியினுள் சிற்பமலி கோபுரத்துஞ் சார்காள மேகமுறுந் தச்சையே — ஏர்மலரும் செங்கமலத் தாளார் திருமருகர் போதகங்காண் செங்கமலத் தாளார் திளைப்பு.

பதவுரை: தேர் வரும் அ வீதியினும் - தேர் கள் அசைந்துவரும் அந்த ஆலய வீதிகளிலும், சார் - பக்கங்களிலும், காளம் ஏகம் உறும் - எக் காள வாத்தியங்கள் ஒன்றாகப் பொருந்தி நிற்கும், தச்சை-, சிற்பம் மலி கோபுரத்தும் - சிற்பங்கள் மலிந்திருக்கும் கோபுரத்திலும், சார் - வந்தடைகின்ற, காளம் மேகம் உறும் - கரிய மேகக் கூட்டங்கள் பொருந்துகின்ற, தச்சை-, ஏர் மலரும் - அழகு பொலிகின்ற, செங்கமலத் தாள் - செந்தாமரைத் தேவியாகிய திருமகளுக்கு, ஆர் திருமருகர் - அரிய திருமருகராய் உள்ளவரும், போதகம் காண் - யானைக் கன்றாகக்காணப்படும், செங்கமலம் தாளார் - செந்தாமரைபோலும் திருவடிகளைக் கொண்டுள்ளவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானது, திளைப்பு - மகிழ்வுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: காளம் - ஊதுகுழல் வாத்தியங்கள், ஏகம் - மிகுதியுமாம்; இறைவன் திருவுலா வரும்போது அடியார்கள் முழக்கும் எக்காள வாத்தியங்களின் மிகுதி கூறப்பட்டது. மேகம் கோபுரத்தைப் பொருந்துவதற்குக் கோபுரத்தின் உயர்வு ஏதுவாயிற்று. போதகம் - உபதேசமுமாம். அது நம்பியாண்டார் நம்பிக்கு உபதேசித்ததாகும். 89

நான்மொழிச் சிலேடை

தேரைகளுந் தோகையருஞ் சேதாம்ப லும்முலகும்
தாரை வணங்கவருந் தச்சையே—நாரை
விடங்கந் தரித்தார் மிளிர்கரத்துஞ் சூலம்
விடங்கந் தரித்தார் விருப்பு.

பதவுரை: தேரைகளும் - நீர் நிலைகளில் உள்ள தவளைகளும், தாரை - மழையை, வணங்கவரும்-வணங்குவதற்கு மேலெழுந்துவருகின்ற, தச்சை-, தோகையரும் - மயிலை ஒத்த பெண்களும், தார் ஐவணம் கவரும் - மலர் மாலைகளையும் மருதோன்றிகளையும் விரும்புகின்ற, தச்சை-, சேதாம்பலும் - செங்குவளைகளும், தாரை - நட்சத்திரங்களது, வணம் கவரும் - நிறத்தைத் தம் நிறங்களாக அகப்படுத்துகின்ற, தச்சை-, உலகும் - உயர்ந்த சான்றோரும், தார் ஐ - மாலைகளைச் சூடிய இறைவனை, வணங்கவரும் - வணங்கும்படியாக வருகின்ற, தச்சை-, நாரை-திருநாரையூரில் உள்ள, விடங்கம் - பொல்லாப்பிள்ளையார் வடிவத்தை, தரித்தார் - தம்வடிவமாகத் தரித்தவரும், மிளிர்கரத்தும் - அழகு பொலியும் திருக்கரங்களிலும், சூலம்-சூலத்தையும், விடங்கம் - மேலான டங்கம் என்னும் படையையும், தரித்தார் - ஏந்திக்கொண்ட வருமான விநாயகரது, விருப்பு - விருப்புக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: தாரை - மழை. 'நின்றுபுயல்வானம் பொழிந்த நெடுந்தாரை' என்னுமிடத்து தாரை மழை என்னும் பொருள் தந்தது. புதுவெள்ளம் தேரைகளுக்கு மகிழ்வு கொடுத்தலின் அவை நன்றி கருதி மழையை வணங்குகின்றன. ஐவணம் - மருதோன்றி, தார்-ஒழுங்

குமாம். கவர்ச்சி - விருப்பம், வண்ணம் - வணம் என இடைக்குறையாயிற்று. வண்ணம் - அழகுமாம். உலகு - இடவாகுபெயராய்ச் சான்றோரைக் குறித்தது. உலகம் - உலகம் முழுவதுமாம். விடங்கம் - உளிகொண்டு பொள்ளப்படாதது. நாரையூர்ப் பிள்ளையார் பொல்லாப் பிள்ளையார்; தரித்தல் - இருத்தல். வி-மேல். டங்கம் - விநாயகர் ஆயுதங்களுள் ஒன்று. இது வீரகணபதி வடிவம்.

90

போரர்க ணாய்ச்சியரும் பொன்குவிக்குஞ் சாத்தினரும்
சாரா வணத்தார்க்குந் தச்சையே - சீராருஞ்
செந்தமிழ்க் காவலார் சிந்தைத்தாய் வாய்த்தேனந்
செந்தமிழ்க் காவலார் சேர்பு.

பதவுரை: போர் ஆர் கண் ஆய்ச்சியரும் - போர்புரிதலைப் பொருந்திய கண்களை உடைய இடைக்குல மகளிரும், சார் ஆ வண்ணத்து - வந்தடைகின்ற பசுக்களினது அழகினால், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, தச்சை-, பொன் குவிக்கும் சாத்தினரும் - செல்வங்களைத் தேடி குவிக்கின்ற வணிகர்களும், சார் - அழகிய, ஆவணத்து ஆர்க்கும் - கடைவீதிகளில் ஆரவாரஞ் செய்கின்ற, தச்சை-, சீர் ஆரும் - சிறப்புக்கள் பொருந்தும், செந்தமிழ்க் காவலார் - செந்தமிழ்க் காவலராகிய மூவேந்தர்களது, சிந்தை - உள்ளத்தின்கண் உள்ள, தாய் - தாயாகிய ஓளவைப் பிராட்டியினது, வாய்த்தேன் ஆம் - வாயினின்றும் தோன்றிய தேனாகிய, செந்தமிழுக்கு - நல்ல தமிழுக்கு, ஆவலார் - ஆவலையுடையவர் ஆகிய விநாயகப்பெருமானது, சேர்பு - வாழ்விடம். எ - ரு.

குறிப்பு: பார்வையினால் இளங்குமரர்தம் நெஞ்
சுரத்தை அழித்தலால் போர் ஆர்கண் ஆய்ச்சியர் என்
றார். சார்ஆ - அழகமைந்த பசுக்களுமாம். சாத்து - வணி
கர், செந்தமிழ்க்காவலர் அரசர்களன்றிப் புலவர்
களுமாம். தாயின் வாய்த்தேனும் செந்தமிழ் - விநா
யகர் அகவலும் பிறவுமாம். 91

ஓம்புமுயர் காதலரு மோகைச் சிறுமியருந்
தாம்பூச லாடிமகிழ் தச்சையே - பூம்பார்ச்
சதுர்த்திக்கு வந்தார் தழைவெள்ளி சட்டி
சதுர்த்திக்கு வந்தார் தலம்.

பதவுரை: ஓம்பும் உயர் காதலரும் - அன்
பினைப் போற்றுகின்ற சிறப்புக்குரிய தலைவன்
தலைவியரும், தாம் பூசல் ஆடி மகிழ் - தாமா
கவே ஊடற்போரினை வினையாட்டாக அயர்ந்து
மகிழுகின்ற, தச்சை-, ஓகை சிறுமியரும் -
உளம் மகிழும் சிறுமியர்களும், தாம்பு ஊசல்
ஆடி மகிழ் - கயிற்றினை உடைய ஊஞ்சலின்
கண் இருந்து ஆடிமகிழுகின்ற, தச்சை-, பூ
பார் சதுர் திக்கு - பொலிகின்ற பூமியின்
நான்கு திசைகளிடத்தும், வந்தார் - தோன்றி
யிருப்பவரும், தழை வெள்ளி - அருள்தழைக்
கின்ற வெள்ளிக்கிழமை, சட்டி - சட்டித்திதி,
சதுர்த்திக்கு - சதுர்த்தித்திதி என்பவற்றுக்கு,
உவந்தார் - மகிழ்ந்தவரும் ஆகிய விநாயகரது,
தலம் - கோயில். எ - று.

குறிப்பு: ஓம்புதல் - பேணிக்காத்தல். தாம்பு -
கயிறு. பூசல் - சிறுசண்டை, அஃது ஊடலால் வரு
வது. ஊடுதல் காமத்துக்கு இன்பம் என்பது வள்
ளுவர் வாய்மொழி. சதுர்த்தி - ஆவணிச் சதுர்த்தி முத
லாகவுள்ள சதுர்த்திநாள்கள். 92

பைவருஞ்செய் மள்ளரும்பொற் பைந்தா மரைத்தாதுந்
தைவரவே புன்னகைசெய் தச்சையே — தைவதமாம்
ஐயாறுங் கொண்டார் அருண்மெய் யிரண்டோடும்
ஐயாறுங் கொண்டார் அகம்.

பதவுரை: பை வரும் செய் மள்ளரும் - பசு
மைதோன்றும் வயல்களையுடைய உழவரும், தை
வரவே - தைமாசம் தோன்றுதலும், புன்னகை
செய் - குறுநகை செய்கின்ற, தச்சை-, பொன்
பசுமை தாமரை தாதும் - அழகும் பசுமையும்
உள்ள தாமரை மலர்களது மகரந்தப் பொடி
யும், தைவர - தடவிவர, புல் நகை செய் - வயல்
களில் உள்ள புற்களும் மகிழ்வினால் நகைக்கின்ற,
தச்சை -, தைவதம் ஆம் - தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய, ஐ ஆறும் கொண்டார் - அழகிய
கங்காநதியையும் சடாமுடியில் தரித்துக்கொண்
டவரும், அருள் மெய் - அருள்திருமேனியாக,
இரண்டோடும் ஐயாறும் கொண்டார் - முப்
பத்திரண்டு மூர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளவரும்
ஆகிய விநாயகப்பெருமானது, அகம் - மனை.
எ - று.

குறிப்பு: பை - அழகுமாம். செய் - வயல், வயல்க
ளில் நெல் முற்றிப் பயன்கொடுக்கத் தொடங்கும் மாசம்
தைத்திங்கள் ஆதலின் தைவரவே மள்ளரும் புன்னகை
செய்கின்றனர் என்பதாம். வயல்களிடத்தும் தாமரை
மலர்ந்திருப்ப, அம்மகரந்தம் தடவுங்கால் அங்குள்ள
புற்கள் பூரிக்கின்றன. தைவதம் - தெய்வத்தன்மை,
அருள்மெய் - அடியவர்களுக்கு அருள்செய்யும் உருவத்
திருமேனி. அவை முப்பத்திரண்டென்க. அவை பால
கணபதி முதலாக, சங்கடஹர கணபதி ஈராக உள்ளவை.

மங்கையரும் மாணர் மதிமுகங்காண் காணையருந்
 தங்கைக் கிளைகூட்டுந் தச்சையே — வெங்கனற்கண்
 கொற்றவைப் பெண்ணார் குழகர்தீக் குண்டருக்குக்
 கொற்றவைப் பெண்ணார் குடில்.

பதவுரை: மங்கையரும் - இளமகளிரும், தம்கை - தமது கரங்களில், கிளைகூட்டும் - கிளைகளைக் கூட்டிவைத்திருக்கும், தச்சை -, மாணர் - மாணையொத்த பெண்களது, மதிமுகம் காண் - சந்திரனையொத்த முகங்களைக்காணுகின்ற, காணையரும் - காணைப்பருவத்து ஆடவரும், தம்கைக் கிளை கூட்டும் - தமது கைக்கிளையாகிய களவியலைத் தம்பாற்கூட்டும், தச்சை -, வெம்கனல்கண் - கொடிய தீயொத்த கண்களையுடைய, கொற்றவை பெண்ணார் - துர்க்கா தேவிக்கு, குழகர் - மைந்தகைத் தோன்றிய இளமையானவரும், தீகுண்டருக்கு - தீமைக்குணங்களையுடைய கீழோருக்கு, கொற்றம் வைப்பு எண்ணார் - வெற்றியாகிய செல்வத்தை ஈவதற்குச் சிந்தியாதவருமாகிய விநாயகரது, குடில் - குடிசை. எ - று.

குறிப்பு: கைக்கிளை - ஒருபாற்காமம்: அஃது ஈண்டு ஆண்பாற் கைக்கிளையாகும். அவர்தம் கைக்கிளைக்கு ஏதுவாவன மகளிரது மதிமுகமும் மான்விழிகளுமாம். மங்கையர் தங்கரங்களில் கிளிகளைச் சேர்த்துவைத்திருத்தல் கிளிகளின் மொழியோடு தமது மொழியை ஒப்புநோக்குதற்கென்க. கொற்றவைப் பெண் - துர்க்காதேவி, பெண்ணார் - உயர்வுப்பன்மை, உமாதேவியின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்று கொற்றவை வடிவமாகலின்

விநாயகரை அவர்க்கும் மைந்தனாக்கி, கொற்றவைப் பெண்ணார் குழகர்' என்றார். மேலும் துர்க்கா தேவியாராலும் பூசிக்கப்பட்டவர் விநாயகர். அதனாலும் கொற்றவைப் பெண்ணார்க்குக் குழகராகின்றார் விநாயகர். அம்மூர்த்தம் துர்க்கா கணபதி மூர்த்தம் எனப்படும். குழகர் - அழகருமாம், அன்றி, பிறர்க்கு இணங்குபவர் எனலுமாம். 94

பண்மொழியார் செவ்வாயிற் பண்ணையர்தஞ் செம்மனத்தில் தண்ணூர்ங் கான்றுவருந் தச்சையே — எண்ணும் அறிவுக் கரியர் அகன்றதருக் கத்தின் அறிவுக் கரியர் அகம்.

பதவுரை: பண் மொழியார் - பண் அமைந்த மொழியாராகிய மகளிரது, செம்மை வாயில் - சிவந்த வாய்களிலும், தண் ஆரம் கான்று வரும் - தண்ணிய முத்துக்கள் ஒளியைச் சிந்தி வருகின்ற, தச்சை-, பண்ணையர்தம் - உழவர்களது, செம்மனத்தில் - நல்ல உள்ளங்களிலும், தண் நார் - குளிர்ந்த அன்பானது, அங்கு ஆன்றுவரும் - அங்கே விரிவடைந்து வருகின்ற, தச்சை-, எண்ணும் - உயர்வாக மதிக்கப்படும், அறிவு கரியார் - ஞானவடிவினராகிய யானை முகப்பெருமானும், அகன்ற தருக்கத்தின் அறிவுக்கு - விரிவாகிய அளவை நூலினால் அளந்து கொள்ளுதற்கு, அரியர் - அரியவருமாகிய விநாயகரது, அகம் - இடம். எ — று.

குறிப்பு: பண்ணை - வயல். செம்மனம் - பண்பட்ட மனம். நார் - அன்பு, ஈவோர்க்கு அளித்தலால் உழவர் செம்மனத்தராயினர். 95

ஏற்றப்போர்க் காம்பொதுவில் இன்மொழியார் மைவிழியிற்
சாற்றுங்கா லாயுதங்காண் தச்சையே — போற்றுமலர்
வன்னம் பதம்பூத்தார் மன்னுகலை மந்திரங்கள்
வன்னம் பதம்பூத்தார் வாக்கு.

பதவுரை: ஏற்றம் போர்க்கு ஆம் - உயர்ந்த
போர்க்காயமைந்த, பொதுவில் - ஊர் அம்
பலத்தில், சாற்றும் - சிறப்பாகச் சொல்லப்
படும், காலாயுதம் காண் - கோழிச் சேவல்கள்
காணப்படும், தச்சை-, இன் மொழியார் -
இனியமொழியை - உடையராகிய மகளிரது,
மை விழியில் - கரிய கண்களிலும், சாற்றுங்
கால் - சொல்லுமிடத்து, ஆயுதம்காண் - போர்ப்
படைகள் காணப்படுகின்ற, தச்சை-, போற்
றும் - யாவராலும் போற்றப்படுகின்ற, மலர்
வன்னம் - தாமரை மலரினது நிறத்தை, பதம்
பூத்தார் - திருவடிகளில் மலரச் செய்தவரும்,
மன்னும் - நிலைபெற்ற, கலை மந்திரங்கள் வன்
னம் பதம் பூத்தார் - கலைகளும் மந்திரங்களும்,
வன்னங்களும் பதங்களுமாகப் பொலிந்திருப்பவ
ருமாகிய விநாயகப் பெருமானது, வாக்கு-செல்
வாக்கமைந்த தலம். எ—று.

குறிப்பு: காலாயுதம்-கோழிச்சேவல், அன் மொழித்
தொகை. பொது-ஊர் அம்பலம், அங்குச் சேவல்களின்
உயர்வு காண்பதற்குப் போர் நிகழ்த்தப்படுவதால் அப்
போரினை “ஏற்றப்போர்” என்றார் ஆசிரியர். அஃது
இங்குள்ளார் பொழுதுபோக்கு ஆடல்களுள் ஒன்
றென்க. ஆயுதம் - போர்ப்படைகள். அவை வேலும்
வாளும் முதலாயின. அரிவையார் விழிகள் ஆடவரைத்
தம் விழிகளால் தாக்கி வருத்துதலால் அவர்தம் விழி

கள் வேலும் வாளும் தாங்குகின்றன. போற்றுமலர் - யாவராலும் போற்றப்படும் தாமரை. அது பூவினாக் கருங்கலமாகும். வன்னம் - வண்ணம் என்பதன் திரிபு. கலைகள் - அறுபத்து நான்கு. மந்திரங்கள் - ஈசானம் முதலாகவுள்ள பதினொன்று. வன்னம் - எழுத்து. அவை ஐம்பத்தொன்று, பதம் - பிரணவம் முதலாகிய ஏண்பத்தொன்று.

96

பூக்குளநீர்க் காக்கையரும் பொன்னேந்து மாளாரும்
தாக்கணங்கா ரென்னவருந் தச்சையே—வாக்கருளுஞ்
சிந்துரஞ்சேர் பாலர் சிவமதலை யாரோடை
சிந்துரஞ்சேர் பாலர் திளைப்பு.

பதவுரை: பூ குளம் - தாமரை மலர்களையுடைய தடாகங்களில் உள்ள, நீர்க்காக்கையரும் - நீர்க்காகங்களும், தா கணம் கார் என்ன வரும் - வலிய கூட்டங்களும் முகில்களும் என்று சொல்லும்படியாக வருகின்ற, தச்சை-, பொன் ஏந்து மாளாரும் - மங்கல நாணைத் தாங்குகின்ற மாணையொத்த பெண்களும், தாக்கு அணங்கார் என்ன வரும் - வருத்துதலையுடைய தேவமகளிர் என்று சொல்லும்படியாக வரும், தச்சை-, வாக்கு அருளும் - சொல்வன்மையை அருளுகின்ற, சிந்துரம் சேர் பாலர் - யானையின் திருவுருவம் இணைந்துள்ள இளமையானவரும், சிவமதலையார் - சிவமைந்தரும், ஓடை சிந்துரம் சேர் - நெற்றிப்பட்டமும் சிந்துரதிலகமும் சேருகின்ற, பாலர் - திருநுதலையுள்ளவருமான விநாயகரது, திளைப்பு - மகிழ்வுக்குரிய இடம். எ—று.

குறிப்பு: பூ - மலர். சிறப்பு நோக்கித் தாமரையை உணர்த்தியது. தா - வலிமை, பொன் - அழகுமாம். தாக்கணங்கு - காமநோய்தரும் தெய்வம், அன்றி இலக்குமியுமாம். சிந்திரம் - யானை, ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம். பாலம் - நெற்றி.

97

மும்மொழிச் சிலேடை

நொந்த விடைநடைக்கு நூபுரத்தா ருஞ்சாத்துந்
தந்தனத்தை நோக்கி நகை தச்சையே - இந்தரவ
மாறங்க மாக்கி னு ராந்தந் திரமறைக
ளாறங்க மாக்கி னு ராட்டு.

பதவுரை: நூ புரத்தாரும் - சிலம்பணிந்த மகளிரும், நொந்த இடை நடைக்கு - மெலிவுற்ற இடைக்கும் தமது நடைக்கும், தந்து அனத்தைநோக்கி நகை - நூலினையும் அன்னத்தையும் பார்த்துச் சிரிக்கின்ற, தச்சை-, நொந்த இடை நடைக்கு-மெலிவுற்ற இடைக்கும் நடைக்கும், நூ புரத்தார் - சிலம்பு மகளிர், தம்தனத்தை நோக்கி நகை - தங்கள் கொங்கைகளைப் பார்த்து முறுவலிக்கின்ற, தச்சை-, சாத்தும் - வணிகர் கூட்டங்களும், தம் தனத்தை நோக்கி நகை - தங்கள் செல்வங்களை நோக்கி மகிழ்ச்சியால் முறுவல் செய்கின்ற, தச்சை-, இந்து அரவம் ஆறு-சந்திரனையும் பாம்பினையும், கங்காநதியையும், அங்கம் ஆக்கினார் - தமக்கு அடையாளமாகச் செய்தவரும், ஆம் தந்திரம் - சிறப்பாகும் ஆக மங்களையும், மறைகள் - வேதங்களையும், ஆக்கினார் - தோற்றுவித்தவருமான விநாயகரது, ஆட்டு - திருவிளையாடலுக்குரிய தலம். எ-று.

குறிப்பு: இடை நடைக்கு தந்து அன்னம் என்பன நிரல் நிறை. நூ புரத்தார் - நூலும் அன்னமும் தமது இடைக்கும் நடைக்கும் தோற்றமையால் நகைக்கின்றனர் என்க. கொங்கைகளை நோக்கி நகைப்பது நமது இடையும் நடையும் தளர்வதற்கு அதுகாரணமாக அமைந்தமை கருதி என்க. அங்கம் - அடையாளம், தந்திரம் - ஆக மங்கள். ஆறு அங்கம் - வேத உறுப்புக்கள், அவை - சிட்டை, வியாகரணம், சந்தசு, நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன. 98

சிந்துரத்திற் கன்னியருஞ் சேர்பொதியிற் காணையருஞ்
சந்தச்சேப் பாய்ந்துமகிழ் தச்சையே — அந்தச்
சிவந்திகழு மாக்கையார் தேசார் துவரிற்
சிவந்திகழு மாக்கையார் சேர்பு.

பதவுரை: கன்னியரும் - இளமகளிரும், சிந்துரத்தில் - திலகங்களில், சந்தம் சேப்பு - அழகிய செவ்வண்ணங்களை, ஆய்ந்து மகிழ் - ஆராய்ந்து மகிழுகின்ற, தச்சை-, காணையரும் - இளங்காணையை ஒத்த - ஆடவரும், சேர் பொதியில் - மக்கள் ஒன்று சேர்கின்ற ஊர் அம்பலத்தில், சந்தம் சே பாய்ந்து மகிழ் - அழகிய இளம் காளைகளோடு பாய்ந்து மகிழுகின்ற, தச்சை-, அந்த சிவம் திகழும் ஆக்கையார் - யாவராலும் சுட்டப்படும் சிவம் விளங்குகின்ற, ஆக்கையார் - திருமேனியைக் கொண்டுள்ளவரும், தேசார் - ஞான ஒளியை உள்ளவரும், துவரில் சிவந்து இகழும் - பவள மணியிலும் சிவப்புற்று அதனை இகழுகின்ற, மா கையார் - யானையின் துதிக்கையினைக் கொண்டுள்ளவருமாகிய விநாயகரது, சேர்பு - வாழ்விடம். எ—று.

குறிப்பு: சிந்துரம் - திலகம், சேப்பு - சிவப்பு, சேப்பு ஆய்தல் - குங்குமவண்ணங்களைத் தெரிந்தெடுத்தல், சே-இளங்காளை, சேப்பாய்தல் - காளைகளோடு தாமும்பாய்தல், கொல்லேறு தழுவல் என்பன. அந்த - பண்டறிசுட்டு. தேச ஆர் எனப்பிரித்து அதனைத்துவருக்கு அடையாகக் கொள்ளினும் பொருந்தும். 99

அங்காரை வாழைகளு மாவினத்தை யாய்க்குலமுந்
தங்கை விளிக்கவருந் தச்சையே — பங்கயத்தாட்
கண்டா மணியார் கயற்கண்ணி வல்லபைக்கீள்
கண்டா மணியார் களிப்பு.

பதவுரை: வாழைகளும் அம் காரை தம்மை விளிக்க - வாழைக்கூட்டங்களும் அழகிய முகிலினத்தைத் தமது கரங்களால் அழைக்க, வரும் - அவை தாழ்ந்து வருகின்ற, தச்சை-, ஆய்குலமும் - இடையர் குலத்தினரும், ஆ இனத்தை - பசுக்கூட்டங்களை, தம் கைவிளி - தமது சீழ்க்கையினால், கவரும் - அகப்படுத்துகின்ற, தச்சை-, பங்கயம் தாள் - தாமரைமலரையொத்ததிருவடிகளில் கட்டப்பட்ட, கண்டாமணியார் - வீரக் கழலை உடையவரும், கயல் கண்ணி வல்லபைக்கு - கெண்டை மீனையொத்த கண்களைக்கொண்டுள்ள வல்லபாம்பிகைக்கு, இன் கண்டாம் - இனிய கற்கண்டாகிய, அணியார் - அழகருமான விநாயகப் பெருமானது, களிப்பு - மகிழ்வுக்குரிய தலம். என்று.

குறிப்பு: கை விளிக்க - கைகளால் விளிக்க; மூன்ற னுருபு தொக்கது. விளித்தல் - அழைத்தல், கைவிளி - சீழ்க்கை. இடையர்தம் சீழ்க்கைக் குறிப்பை அறிந்து வீடு திரும்பும் பழக்கமுடையன தச்சையில் உள்ள ஆவினங்கள் என்க. கவருதல் - அழைத்தலுமாம். கண்டு - கற்கண்டு, களிப்பு - ஆகுபெயராய் இடத்தை உணர்த்தியது.

100

வாழி கரவைநகர்; வாழி வளர்தச்சை;
வாழியருட் சிந்தா மணிப்பெருமான் — வாழியநம்
வல்லபையாம் பூங் கொடியார்; வாழியவர் தொண்டருமே
மல்லல் வளத்து மலர்ந்து.

MICROFILMED

Positive

Negative 1

Reel No. 1/062

Date: 02.10.91

MICROFILMED
Positive
Negative 1
Reel No. 1/062
Date: 02.10.91

శ్రీ లక్ష్మణ శాస్త్రి కుటుంబం
కృష్ణానాథం
1980 ప్రతి-2
శ్రీ లక్ష్మణ శాస్త్రి కుటుంబం

అంబేద్కర్ విశ్వవిద్యాలయం
కృష్ణాపాఠశాల
1980 ప్రతి-9
అంబేద్కర్ విశ్వవిద్యాలయం

337253